

การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตสกลนคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
เพ็ญแข วงศ์สุริยา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
เมษายน 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

72

Ln 223907

เพ็ญแข วงศ์สุริยา. (2546). การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้
สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตสกลนคร. ปริญญาโท ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์
เตือนใจ เฉลิมกิจ, รองศาสตราจารย์ ดร. สมสรร วงษ์อยู่น้อย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้
สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตสกลนคร

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี สถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 7 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่ม
อย่างง่าย นักศึกษากลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และใช้กิจกรรมเพื่อ
การสื่อสารประกอบการสอน หลังจากได้รับการสอนในห้องเรียน นักศึกษาได้นำภาษาที่เรียนในห้องเรียนแต่ละ
สัปดาห์ออกไปสนทนาจริงในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน โดยใช้เวลาดทดลอง 30 คาบ คาบละ 50 นาที แล้ว
ดำเนินการทดลองตามการวิจัยแบบ Randomized one-group Pretest-Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ แผนการสอน คำโครงการสนทนาก่อนและหลังการทดลอง
แบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของอาจารย์ แบบประเมินตนเอง
แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ บันทึกการเรียนรู้หลังการ
สนทนา และแถบบันทึกเสียง สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ t-test แบบ Dependent Samples

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา อยู่ในระดับดี คือมี
ค่าเฉลี่ย 4.23 โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ
2. ความสามารถของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01
3. นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดีมาก คือมีค่าเฉลี่ย 4.50 โดยใช้
มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ
4. เมื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลองมี
ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH SPEAKING AND LISTENING COMPETENCE
THROUGH REAL LIFE SITUATIONS: A STUDY OF FIRST-YEAR HIGHER
CERTIFICATE VOCATIONAL STUDENTS AT RAJAMANGALA INSTITUTE
OF TECHNOLOGY SAKONNAKORN CAMPUS

AN ABSTRACT
BY
PENKHAE WONGSURIYA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

April 2003

Penkhae Wongsuriya. (2003). *The Development of English Speaking and Listening*

Communicative Competence through Real Life Situations: A Study of First – Year Higher Certificate Vocational Students at Rajamangala Institute of Technology Sakonnakorn Campus. Master Thesis, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Aj. Tuenjai Chalermkit, Assoc.Prof.Dr. Somson Wongyounoi.

The objective of this study was to develop English speaking and listening communicative competence through real life situations of first-year higher certificate vocational students at Rajamangala Institute of technology Sakonnakorn Campus.

The samples of this study were 7 students studying in first –year higher certificate level in the first semester of the 2002 academic year at Rajamangala Institute of Technology Sakonnakorn Campus. They were selected by simple random sampling. The experimental group received communicative English lessons and engaged in communicative learning activities. After in-class sessions, the students practiced the language they acquired in the real life situations outside classroom. Thirty 50-minute sessions were carried out. Randomized one-group Pretest-Posttest Design was used in this study.

The instruments used in this study were lesson plans, pretest and posttest conversation outline, teacher-rating form for communicative English speaking and listening competence, student's self-rating form, 5 rating scale attitude to English learning, reflective diary, and audio-recording. Statistical method used was t-test Dependent Samples.

The results of this study revealed that

1. The English speaking and listening communicative competence was good with means value at 4.23 using 5 rating scale evaluation.
2. The competence of the students who joined the development of English speaking and listening communicative competence through real life situations project before and after the experiment was significantly different at the level of .01
3. The students' attitude towards studying English was excellent with means value at 4.50 using 5 rating scale evaluation.

4. the students' attitude towards studying English before and after the experiment was significantly different at the level of .01

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย
“ ทุนการศึกษา มศว. ”
ประจำปีการศึกษา 2545

ปริญญาโทฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุน
และส่งเสริมปริญญาโทของ
“ ทบวงมหาวิทยาลัย 2545 ”

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตสกลนคร

ของ
นางสาวเพ็ญแข วงศ์สุริยา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์ เตือนใจ เฉลิมกิจ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่ม
(อาจารย์ กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่ม
(อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

ประกาศขอบคุณการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและการให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจาก อาจารย์เตือนใจ เณลิมกิจ ประธานผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. สมสรร วงษ์ อยู่น้อย กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาท่านอาจารย์ได้กรุณาให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไข ปริญญานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ และ ดร. แสงจันทร์ เหมเชื้อ ที่กรุณาช่วยเหลือเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์และกรุณาให้คำแนะนำในการทำวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ ผศ.เจลิยวศรี พิบูลชล ผศ.ชวนพิศ ผลวัฒนะ ดร.วัลลภา ไทยจินดา อาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ ดร. ราชันย์ บุญธิมา อาจารย์มานิดา ขอบธรรม ที่กรุณาช่วยเหลือและให้คำแนะนำในการสร้าง ตรวจสอบ และแก้ไขเครื่องมือต่างๆ ในการดำเนินงานวิจัยและให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบพระคุณ Mr. Aric Letzring อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบัน ราชภัฏสกลนคร ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการทำการวิจัยจนการทำ ปริญญานิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและฝ่ายบริการ อาจารย์แผนกวิชาภาษาอังกฤษทุกท่าน ตลอดจนคณาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดเวลาในการดำเนินการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สรชัย มัลลิกะมาลย์ ที่ช่วยกรุณาแก้ไขข้อความ ภาษาอังกฤษ ตลอดจนเป็นที่ปรึกษาในการแก้ปัญหาต่างอย่างดียิ่งตลอดมา

ขอขอบคุณนักศึกษาแผนกวิชาการบัญชี AC4R ปีการศึกษา 2545 ที่เสียสละเวลาและ ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีตลอดการดำเนินการวิจัยจนงานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ มารดา พี่ น้อง ในครอบครัว วงศ์สุริยา ที่เป็นกำลังใจให้ตลอดมา และขอขอบคุณ อาจารย์เสกสรร พลสุวรรณ ที่กรุณาช่วยตรวจทาน แก้ไขปริญญานิพนธ์ และ เป็นกำลังใจอย่างดียิ่งมาโดยตลอด

เพ็ญแข วงศ์สุริยา

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
	ความสำคัญของการวิจัย	2
	ขอบเขตของการวิจัย	3
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
	หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2542.....	5
	เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	6
	ความหมายของการสื่อสาร.....	6
	แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	6
	การจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร.....	7
	การใช้ภาษาในสถานการณ์จริง.....	8
	เอกสารเกี่ยวกับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	9
	เอกสารเกี่ยวกับการฟัง.....	9
	เอกสารเกี่ยวกับการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	12
	งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสาร และการประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูด.....	17
	เอกสารที่เกี่ยวกับเจตคติ.....	17
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารทั้งในและต่างประเทศ....	19
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	21
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	21
	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	23
	การสร้างแบบวัดเจตคติ	23

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ) การสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	24
การสร้างแผนการสอนทักษะการฟัง-พูด.....	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	28
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	41
ความมุ่งหมายของการวิจัยและวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	41
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	42
อภิปรายผล	43
ข้อเสนอแนะ.....	47
บรรณานุกรม	48
ภาคผนวก	53
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	131

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง.....	28
2 แสดงผลการศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษา.....	34
3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักศึกษาก่อนและหลังการทดลอง.....	35
4 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลังการทดลอง.....	36
5 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและ หลังการทดลอง.....	37
6 ผลการประเมินความสามารถของนักศึกษาในแต่ละสัปดาห์ในการฟัง-พูดภาษา อังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง.....	38
7 ผลการประเมินตนเองของนักศึกษาแต่ละสัปดาห์ในด้านความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง.....	39

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาตลอดระยะเวลา 10 สัปดาห์ จากการประเมินของอาจารย์และนักศึกษาประเมินตนเอง.....	40
--	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญต่อการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ในปัจจุบันประเทศไทยมีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากกว่าภาษาต่างประเทศอื่นใดในทุกวงการและในทุกระดับของการศึกษา (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2539: 93-94) กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 2-3) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งการใช้ภาษาเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ การเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด และเพื่อให้คนไทยปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และความเจริญก้าวหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้ปฏิรูปหลักสูตรโดยมีเป้าหมายให้เด็กรุ่นใหม่เรียนภาษาอังกฤษถึงขั้น “ใช้การได้” และเพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีนโยบายในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง - พูดสื่อสารถึงขั้นใช้การได้ โดยมีการกำหนดจุดประสงค์ที่สำคัญ คือ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน สามารถใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับการสื่อสารทั่วไป ใช้สำนวนที่เหมาะสมในการพูด และเขียนข้อความสั้นๆได้ และมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเป็นเครื่องมือในการหาความรู้เพิ่มเติม (กรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2542: 31-32) และตามโครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ. 2542 กำหนดให้รายวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับพื้นฐานสำหรับวิชาชีพทุกประเภท เพื่อเตรียมความพร้อมสู่สถานประกอบการ โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

อย่างไรก็ตาม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ยังประสบปัญหาในด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นปัญหาที่ผู้สอนทุกคนตระหนักว่า นักศึกษาไม่สามารถฟัง - พูดภาษาอังกฤษถึงขั้นสื่อสารได้ กล่าวคือ การเรียนการสอนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด จากการประชุมอาจารย์ผู้สอนของแผนกวิชาภาษาอังกฤษเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2544 สรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว มีดังนี้

- ✓ 1. ผู้เรียนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากสถานที่ตั้งของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ตั้งอยู่ในเขต อำเภอพังโคน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลจากตัวจังหวัด และแหล่งท่องเที่ยวที่มีชาวต่างประเทศ ทำให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษเลย นอกจากจะได้รับการฝึกฝนในห้องเรียนเท่านั้น ผู้เรียนจึงไม่ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการใช้ภาษาอังกฤษ
2. ผู้เรียนส่วนมากไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษและคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก
3. ผู้เรียนฟังไม่เข้าใจและไม่สามารถพูดโต้ตอบได้
4. ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสได้รับการฝึกหัดในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียนทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

จากการศึกษาของผู้วิจัยพบว่าแนวทางที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ คือ การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้เพื่อการสื่อความหมายได้ โดยมีแนวคิดของ เทย์เลอร์ (Tayler. 1983 : 70) ที่ว่า การสอนเพื่อการสื่อสารคือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับภาษาที่เรียน นั่นคือเรียนรู้ภาษาด้วยการใช้ภาษามากกว่าเรียนภาษาด้วยการศึกษาโครงสร้าง ทั้งนี้ แครชเชน และ เทอร์เรล (Krashen and Terrell. 1983) ได้กล่าวว่า การเรียนภาษาควรให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลทางภาษาที่สามารถเข้าใจได้ให้มากที่สุด และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงมากที่สุด การเรียนควรมีการแก้คำผิดน้อยที่สุด เพื่อที่การสื่อสารเป็นไปอย่างต่อเนื่องและในชั้นเรียนควรให้ผู้เรียนทำเฉพาะกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการสื่อสาร ส่วนการฝึกตัวภาษานั้นควรให้ผู้เรียนไปฝึกเองนอกชั้นเรียน

ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษามีประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับชาวต่างประเทศในสถานการณ์จริง แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดทั้งในด้านสถานที่ตั้งของสถาบันที่ไม่เอื้ออำนวยต่อโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษ และผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่าหากสร้างโอกาสให้นักศึกษาที่อยู่ในชนบทมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้พูดสนทนาเป็นภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงหรืออาจจะสร้างสถานการณ์ทดแทน จะสามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาได้มากน้อยเพียงใด และการนำภาษาอังกฤษออกไปใช้จริงนอกห้องเรียนจะช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้มากน้อยเพียงใดหรือไม่ ในการนี้ผู้วิจัยจะได้จัดให้นักศึกษาสนทนากับอาจารย์หรือนุคลากรที่มีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี คือ อาจารย์ บุคลากร และ อาจารย์ชาวต่างประเทศ รวมทั้งตัวผู้วิจัยเอง เพื่อเป็นคู่สนทนากับนักศึกษานอกห้องเรียน ซึ่งเป็นการสร้างโอกาสในการฟัง - พูดและส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์และเพื่อให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการใช้สถานการณ์จริง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาดังกล่าวก่อนและหลังการพัฒนาความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาดังกล่าวก่อนและหลังการพัฒนาความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จริง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ ตลอดจนเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 (01-321-101) มาสมัครและสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี ปีการศึกษา 2545 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ซึ่งได้มาจากการเปิดรับสมัครนักศึกษาเข้าร่วมโครงการการท้าวิจัยในค้างนี้ จำนวน 7 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการพัฒนาความสามารถในการฟัง - พูดโดยใช้สถานการณ์จริง

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1. ความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ระยะเวลาการศึกษาค้างนี้

ทำการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 เป็นเวลา 10 สัปดาห์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน
ดังนี้

ชั้นที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

ชั้นที่ 2 สัปดาห์ที่ 2 ถึง 9 ผู้วิจัยให้ความรู้และเตรียมภาษาที่ใช้ในการสื่อสารแก่นักศึกษาในห้องเรียนสัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 8 สัปดาห์ รวม 24 คาบ ควบคู่กับการฝึกใช้ภาษาโดยการสนทนากับอาจารย์หรือบุคลากรที่มีความรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีนอกตารางเรียนและนอกห้องเรียน

ชั้นที่ 3 ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ทันที

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาในการทดลองค้างนี้ เป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นในด้านการฟัง - พูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยพิจารณาคัดเลือกจากหนังสือเรียน เอกสาร และแหล่งวิชาการต่างๆ ซึ่งมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตร วิชาภาษาอังกฤษ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2542 โดยมีเนื้อหา ดังนี้

1. การทักทายและการอำลา (Greetings and Leave – taking)
2. การแนะนำตัวเอง และแนะนำผู้อื่น (Introduction)
3. การขอโทษ และขอบคุณ (Apologies and Thanks)

4. การแนะนำทิศทางและสถานที่ (Directions and Locations)
5. การถามและการตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว (Asking and Giving Personal Information)
6. การพูดคุยเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง (Free Time Activities)
7. การบรรยายลักษณะของคน (Describing People)
8. การบรรยายลักษณะสิ่งของ (Describing Things)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการฟัง - พุดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการฟังเรื่องราวหรือข้อความที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันได้อย่างเข้าใจ และสามารถพูดตอบโต้กับคู่สนทนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวัดได้จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พุดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. สถานการณ์จริง หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้เรียนได้มีโอกาสนำภาษาอังกฤษที่เรียนในห้องเรียนมาใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียนกับอาจารย์หรือนุคลากรที่มีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี
3. เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ฉบับปรับปรุง

พุทธศักราช 2542

2. เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

- 2.1 ความหมายของการสื่อสาร

- 2.2 แนวการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร

- 2.3 การจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

- 2.4 การใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

3. เอกสารเกี่ยวกับการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสาร

- 3.1 เอกสารเกี่ยวกับการฟัง

- 3.2 เอกสารเกี่ยวกับการพูดเพื่อการสื่อสาร

- 3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสาร และการประเมินผลความสามารถ

ในการฟังพูด

4. เอกสารที่เกี่ยวกับเจตคติ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารทั้งในและต่างประเทศ

1. หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ฉบับปรับปรุง

พุทธศักราช 2542

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2542 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อการสื่อสารถึงขั้นใช้งานได้ โดยมีวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั่วไปทั้งที่เป็นสถานการณ์

จำลองและสถานการณ์จริง

2. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างทางภาษาให้เหมาะสมกับ

สถานการณ์และกาลเทศะ

3. เพื่อให้มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับ

กาลเทศะ

4. เพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและใน

การหาความรู้เพิ่มเติม

สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้

2. เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาอังกฤษถึงขั้นใช้งานได้ กล่าวคือ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายในชีวิตจริงได้

2.1 ความหมายของการสื่อสาร

การสื่อสารเป็นพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดแนวความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการ ฯลฯ เพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้

เมื่อก้าวถึงการสื่อสาร ไฮม์ส์ (Hymes. 1979: 4) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารว่า คือกระบวนการในการใช้ภาษาหรือตีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆในสังคมโดยสามารถที่จะรู้ได้ว่า เมื่อใดควรพูด และควรพูดอะไร กับใคร ที่ไหน และในลักษณะอย่างไร

บราวน์ และ วอลตัน (Brown. 1980 : 88 ; Walton. 1995 : 2) การติดต่อสื่อสาร (Communication) หมายถึง กระบวนการการรับและส่งสารที่ประกอบด้วยบุคคลอย่างน้อย 2 คนขึ้นไป ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ทั้งนี้หากข้อมูลที่ส่งออกไปนั้นผู้รับซึ่งมีความเข้าใจและมีการตอบสนองต่อการสื่อสารนั้นๆ นั้นแสดงว่าการสื่อสารนั้นมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นการสื่อสารต้องมีความหมายทั้งต่อผู้ส่งสาร และผู้รับสาร

ไฮเบล (Hybel. 1995: 6) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ว่า การสื่อสารคือกระบวนการที่มนุษย์ใช้แลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิด ความรู้สึกซึ่งกันและกันโดยการพูด การเขียน หรือ ภาษาท่าทาง

สรุปได้ว่าการสื่อสารคือกระบวนการในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ทั้งด้านฟัง พูด อ่าน และ เขียน รวมทั้งการใช้ภาษาท่าทางด้วย . การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต้องให้ผู้รับสารเข้าใจ ต้องมีความหมายทั้งต่อผู้รับและผู้ส่งสาร

2.2 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เป้าหมายในการเรียนการสอนภาษานั้นก็เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษานั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักวิชาการบางท่านได้ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

เทย์เลอร์ (Tayler. 1983: 70) กล่าวว่า การสอนเพื่อการสื่อสาร คือ การสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับภาษาที่จะเรียน นั่นคือ การเรียนรู้ด้วยการใช้ภาษามากกว่าการเรียนรู้ภาษาด้วยโครงสร้าง

วิลเลียม (Williams. 1995 : 12-13) กล่าวว่า การสอนเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่กำลังเป็นที่นิยมในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในชั้นเรียนที่สอนด้วยวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่าผู้ที่เรียนในชั้นเรียนที่เน้นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

สมยศ เม่นแยม (2543: 26) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศังคมศาสตร์ (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละชุมชนอาจมีการใช้ภาษาที่แตกต่างกันไปตามสภาวะแวดล้อม

สรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการใช้ภาษามากกว่าที่จะเรียนรู้ด้วยโครงสร้าง

2.3 การจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นกุญแจในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกใช้ภาษา ซึ่งมีผู้รู้ได้เสนอแนะลักษณะของกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้ จอห์นสัน (Johnson. 1982: 163 – 172) ได้กล่าวถึงลักษณะกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. หลักการถ่ายโอนข้อมูล (The information transfer Principle) หมายถึง การถ่ายโอนข้อมูลจากทักษะหนึ่งไปสู่ทักษะหนึ่ง ในชีวิตเรานั้นมักมีการถ่ายโอนข้อมูลกันอยู่เสมอ ดังนั้นผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่มีความสอดคล้องกับกิจกรรมนี้ให้มาก เช่นการให้ผู้เรียนอ่านข้อความแล้วนำไปเล่าให้ผู้อื่นฟัง
2. หลักการเกิดช่องว่างด้านข้อมูล (Information Gap Principle) เป็นหลักการที่จะเกิดขึ้นเมื่อเกิดช่องว่างของข้อมูล หลักการนี้สามารถทำให้เกิดการสื่อสารและยังทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์อีกด้วย
3. หลักการเชื่อมต่อข้อมูล (The Jigsaw Principle) เป็นหลักการที่ผู้เรียนต้องนำข้อมูลที่ได้รับไปทำกิจกรรมต่อไป ลักษณะคล้ายกับลูกโซ่ ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนจะมีข้อมูลไม่ครบจะต้องนำข้อมูลของแต่ละคนมารวมกันและนำข้อมูลที่ได้นำไปจัดการกับภาระงานที่ได้รับมอบหมาย
4. หลักการพึ่งพาอาศัยข้อมูลซึ่งกันและกัน (The Task Dependency Principle) หลักการนี้ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติภารกิจย่อย (Sub Task) ของตนให้สำเร็จก่อนแล้วจึงนำข้อมูลมารวมกัน เพื่อนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้ไปปฏิบัติภารกิจใหญ่ (Major Task)
5. หลักการแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา (The correction for Content Principle) หลักการนี้ต้องมีอยู่ในทุกหลักการที่กล่าวมา กล่าวคือหลังจากการปฏิบัติภารกิจทุกครั้งจะต้องมีการตรวจสอบว่าผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ถูกต้องหรือไม่ โดยการตรวจสอบนั้นอาจเป็นการตรวจสอบโดยครูผู้สอนหรือตัวผู้เรียนเองก็ได้

ลิตเติลวูด (Littlewood. 1981 : 20 - 64) แบ่งกิจกรรมออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (Function Communication Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กิจกรรมประเภทนี้มีการจัดหลายแบบแต่มีหลักการร่วมกันคือ ผู้สอนต้องกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนต้องใช้ภาษาเพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

1.1 กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing Information with Restricted Cooperation) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มจะได้รับข้อมูลเพียงบางส่วน และจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนมีกับเพื่อนจนครบในการถามตอบ ผู้ตอบจะตอบคำถามเมื่อผู้ถามใช้วิธีการที่กำหนดเท่านั้น

1.2 กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (Sharing Information with Unrestricted Cooperation) ผู้เรียนจะมีอิสระในการคิดหาวิธีการพูดที่เหมาะสม ซึ่งจะแตกต่างจากกิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด

1.3 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือหาข้อสรุปจากข้อมูล (Sharing and Processing Information) กิจกรรมลักษณะนี้คล้ายกับกิจกรรมการเล่นต่อภาพ (Jigsaw) คือ ผู้เรียนแต่ละคนจะได้รับข้อมูลที่แตกต่างกัน ผู้เรียนจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันก่อน จนกระทั่งได้ภาพรวมของข้อมูลทั้งหมด จากนั้นจึงนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือหาข้อสรุปตามที่กำหนดให้

1.4 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing Information) ในกิจกรรมนี้ผู้เรียนทุกคนจะได้รับข้อมูลเหมือนกันหมด และต้องร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับ เพื่อนำมาแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง

2. กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยกำหนดสถานการณ์และบทบาทของผู้เรียนไว้ด้วย ดังนั้นผู้เรียนต้องมีความสามารถ 2 ประการคือ ความสามารถในการเลือกสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ และความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์และบทบาทที่ได้รับ ชั้นแรกผู้สอนอาจใช้ห้องเรียนเป็นสถานการณ์ทางสังคมก่อนเพื่อให้ผู้เรียนฝึกภาษาในเรื่องใกล้ตัวในสถานการณ์ที่ผู้เรียนคุ้นเคย รายละเอียดของกิจกรรมมีดังนี้

2.1 การแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) เป็นการแสดงโดยใช้บทบาทที่สมมติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความจริง โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้นและแสดงพฤติกรรมออกไปตามอารมณ์ ความรู้สึก

2.2 สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้สถานการณ์ที่จำลองให้เหมือนจริงที่สุด โดยให้ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้น มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆที่อยู่ในสถานการณ์นั้น และใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริงในสถานการณ์นั้น ในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่างๆ โดยการตัดสินใจนั้นส่งผลต่อผู้เรียนในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

2.3 การแสดงละคร (Acting) เป็นกิจกรรมที่ผู้แสดงจะต้องสวมบทบาทที่กำหนดไว้ สามารถใช้เพื่อฝึกฝนความเข้าใจในการอ่าน การฟัง การเรียนรู้คำศัพท์ ตลอดจนความคล่องแคล่วในการพูด ความมั่นใจในตนเอง

2.4 การแสดงสด (Improvisation) หมายถึงการตอบสนองในทันทีทันใดต่อสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน การแสดงสดจึงเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาโดยตรงและเป็นการใช้ภาษาโดยที่ไม่ได้คาดคิดหรือเตรียมตัวมาก่อน

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร คือ การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมา โดยการสร้างสถานการณ์ที่เลียนแบบสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดความจำเป็นที่ต้องสื่อสาร ซึ่งเหมือนกับที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง

2.4 การใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

แครชเชน และเทอเรล (Krashen and Terrell, 1983) ได้เสนอว่า การเรียนภาษาควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงมากที่สุด ในชั้นเรียนควรให้ผู้เรียนทำเฉพาะกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการสื่อสาร ส่วนการฝึกตัวภาษานั้นควรให้ผู้เรียนไปฝึกเองนอกชั้นเรียนตามแบบฝึกหัดที่เตรียมให้

เบญจลักษณ์ อึ้งสืบเชื้อ (2540 : 66) ทำการศึกษา ภาษาอังกฤษปฏิบัติงาน: การพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารโดยผ่านกระบวนการฝึกงาน มีกลุ่มทดลอง 13 คน ได้รับการเรียนรู้และเตรียมภาษาที่ใช้ในการฝึกงานควบคู่กับการฝึกใช้ภาษาที่แผนกบริการส่วนหน้าของโรงแรม ผลการวิจัยพบว่า การให้โอกาสนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับชาวต่างประเทศในสถานการณ์จริง สามารถช่วยพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดของนักเรียนในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้จริง

ศศิลักษณ์ เกตุจรุง (2543 : 58) ทำการศึกษากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร โรงเรียนบ่อทองวังษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อ

ทอง จังหวัดชลบุรี มีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 20 คน ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 16 คาบๆละ 50 นาที ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกสนทนาเป็นภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น นักเรียนมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่กำหนดเพิ่มขึ้น

กล่าวคือ การใช้ภาษาในสถานการณ์จริง หมายถึง การสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้และเรียนรู้ภาษาในสถานการณ์จริง

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟัง- พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.1 เอกสารเกี่ยวกับการฟัง

ความหมายของการฟัง

การฟังเป็นกระบวนการรับข่าวสารของผู้ฟังเพื่อเข้าใจข่าวสารที่ผู้พูดต้องการสื่อ

ชูเกียรติ จารัตน์ (2535 : 11) กล่าวว่า การฟังหมายถึง กระบวนการรับข่าวสาร (Message) ที่มากระทบโสตสัมผัส แล้วสร้างความหมายของข่าวสารที่ได้ยิน ผู้ฟังจะต้องมีความสามารถที่จะเข้าใจในคำพูดของผู้พูด พูดออกมา โดยพิจารณาจุดประสงค์ความสัมพันธ์ของประโยคที่ได้ยินกับข่าวสารผู้พูด

สายฝน ทรงเสียงไชย (2544 : 15) สุรพันธ์ กุศลส่ง (2543 : 9) ชัยยา เปรมภักดิ์ (2543 : 13)

ทันทิวา สุวัตถ (2540 : 13) กล่าวว่า การฟังเป็นกระบวนการที่ผู้ฟังต้องใช้ความสามารถในการเรียบเรียงตีความเพื่อที่จะเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมา การฟังจะมีประสิทธิภาพดีเมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ สนใจ และมีประสบการณ์เดิมในเรื่องที่ฟังมาบ้าง

แครชเชน (Krashen, 1983 : 79-98) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟัง หมายถึง การให้ปัจจัยป้อนเข้า (Input) ที่มีความหมายต่อผู้ฟัง อย่างพยายามบีบบังคับให้ผู้เรียนพูดภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมายจนกว่านักเรียนหรือผู้ฟังมีโอกาสรับรู้ภาษาพอสมควร มีวิธีการหลายอย่างที่จะช่วยการฟังเพื่อให้การฟังนั้นได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย ดังเช่น วิธีการของ แอชเชอร์ (Asher) ที่เรียกว่า การตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) หรือใช้คำย่อว่า T.P.R. วิธีการนี้คือ ผู้สอนใช้คำสั่งให้นักศึกษาแสดงหรือปฏิบัติตาม นักศึกษาจะไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาที่สองจนกว่าพวกเขาจะเข้าใจในสิ่งที่ผู้สอนพูดออกมา

สรุปได้ว่า การฟัง คือปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายต่อผู้ฟัง และประสิทธิภาพของการฟังนั้นขึ้นอยู่กับความสนใจและความตั้งใจของผู้ฟัง ผู้ฟังต้องพยายามเข้าใจความหมายของผู้พูดที่ต้องการสื่ออย่างตั้งใจ สามารถตีความและวิเคราะห์คำพูดได้

ความแตกต่างของ 'การฟัง' กับ 'การได้ยิน'

วิดโดสัน (Widowson, 1983 : 59-60) กล่าวถึงข้อแตกต่างระหว่างคำว่า "การฟัง" กับ "การได้ยิน" ไว้ ดังนี้ คือ

การฟัง (Listening) หมายถึง กระบวนการที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจว่าประโยคนั้นเกี่ยวข้องกับสิ่งที่พูดแล้วอย่างไร และมีหน้าที่ในการสื่อสารอย่างไร ในขั้นนี้ผู้ฟังจะต้องเลือกในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ฟังและตัดส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป

การได้ยิน (Hearing) หมายถึง กระบวนการที่ผู้เรียนสามารถจำส่วนของภาษาที่ได้อินโดยอาศัยความรู้เรื่องระบบเสียง และระบบไวยากรณ์ของภาษาในการเชื่อมส่วนต่างๆของภาษาเข้าด้วยกันเป็นข้อความหรือประโยค เพื่อทำความเข้าใจกับประโยคเหล่านั้น

สรุปได้ว่า การฟังและการได้ยินจะต้องเกิดขึ้นควบคู่กันไป

ความสำคัญของการฟัง

การฟังนับว่าเป็นทักษะการรับสารที่สำคัญอย่างยิ่งทักษะหนึ่ง และเป็นทักษะแรกที่ต้องสอน เพราะผู้ฟังจะต้องฟังให้เข้าใจก่อน จึงจะสามารถพูดโต้ตอบ ทักษะการฟังจึงนับว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ

แกรนท์ (Grant. 1989 : 19) กล่าวถึง ความสำคัญของการฟัง ไว้ว่า

1. หากไม่มีการฟังอาจทำให้การสื่อสารล้มเหลว
2. การฟังทำให้การเรียนรู้ภาษาง่ายขึ้น

รูบิน (Rubin. 1990 : 51) กล่าวว่า ทักษะการฟังนั้นเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษา ดังนั้นผู้เรียนควรเริ่มจากการฟังก่อนแล้วจึงพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ภาษาในทักษะอื่นๆหากผู้เรียนประสบปัญหาในการฟังแล้วอาจจะทำให้การเรียนรู้ภาษาไม่ประสบความสำเร็จได้

อารีย์ สุวรรณทัศน์ (2540 : 9) ได้กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสาร เพราะการฟังมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุด เห็นได้จากการสนทนาแต่ละครั้ง ผู้ฟังจะต้องฟังข่าวสารให้เข้าใจ ไม่เช่นนั้นจะก่อให้เกิดผลดังสำนวนไทยที่ว่า "ฟังไม่ได้ศัพท์จับไปกระเดียด"

สรุปได้ว่า การฟังเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษา และเป็นทักษะแรกที่ต้องสอน เนื่องจากว่าการฟังมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุด หากเกิดปัญหาในการฟังอาจทำให้การสื่อสารนั้นล้มเหลวไปเสียก็ได้

การพัฒนาการฟัง

ความสามารถในการฟังเป็นสิ่งสำคัญก่อนที่เด็กจะพูดได้ ความสามารถในการพูดจะเกิดขึ้นได้จากการฟังที่มีความหมายโดยผ่านปัจจัยป้อนอย่างเพียงพอ

แวลเลท (Vallette.1972 : 141-142) ได้แบ่งพฤติกรรมกรฟังออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่

1. ระดับกลไก (Mechanical Skill) เป็นพฤติกรรมระดับการรับรู้ ผู้ฟังได้ยินความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศแต่ไม่จำเป็นต้องเข้าใจความหมาย
2. ระดับความรู้ (Knowledge) เป็นระดับที่ผู้ฟังเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคที่ได้อินมาแล้วสามารถปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆได้ จับคู่ประโยคหรือคำพูดที่ได้อินกับรูปภาพได้
3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) เป็นระดับที่ผู้ฟังเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่าง เสียง คำศัพท์ และโครงสร้างที่เรียนไปแล้ว ตอบคำถามได้ เลือกคำตอบที่เหมาะสมกับคำถาม สามารถเข้าใจข้อความยาวๆที่มากกว่าหนึ่งประโยคได้
4. ระดับสื่อสาร (Communication) เป็นระดับที่ผู้ฟังเข้าใจคำสั่ง คำแนะนำ และอธิบาย สามารถเข้าใจความหมายจากคำศัพท์ใหม่โดยการคาดเดาจากประสบการณ์เดิมสามารถฟังข้อความที่พูดด้วยความเร็วปกติของเจ้าของภาษา เช่น คำพูดในบทละคร ภาพยนตร์ หรือรายการโทรทัศน์

5. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) เป็นการฟังที่สามารถวิเคราะห์ระดับของข้อความ ข่าวสาร ที่ได้ยินว่าเป็นของชนชั้นใด ใช้ในถิ่นใด เข้าใจความหมายโดยนัยและสามารถประเมินความรู้สึก อารมณ์ ของผู้พูดจากน้ำเสียงได้

โรสท์ (Rost. 1991 : 7-8) ได้อธิบายว่า การพัฒนาความสามารถในการฟังมีหลักการ ดังนี้

1. ควรให้มีการปฏิสัมพันธ์
2. เน้นให้รู้ความหมาย เรียนรู้เนื้อหาที่สำคัญของภาษานั้นๆ
3. ให้ทำงานจากกิจกรรมที่สามารถเข้าใจภาษาได้
4. เน้นความถูกต้อง

นอกจากนี้ผู้สอนสามารถช่วยพัฒนาการฟังของผู้เรียนได้ ดังข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สนทนากับผู้เรียนเป็นภาษาอังกฤษ
2. ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน
3. แนะนำให้ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษจากสื่ออื่นๆ
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการฟังภาษาอังกฤษนอกจากชั่วโมงเรียนด้วยตนเอง

ในการพัฒนาการฟัง จนถึงขั้นเกิดความเข้าใจ และวิเคราะห์ต้องผ่านขั้นตอนการจดจำเสียง จำแนกคำหรือกลุ่มคำได้ จะต้องอาศัยประสบการณ์เดิมในการแปลความหมาย และยังต้องมีการฝึกฝนการฟังโดยการฟังบ่อยๆจากสื่ออื่นๆด้วย

การประเมินผลการฟัง

X มีผู้จำแนกการประเมินผลการฟังภาษาอังกฤษไว้หลายแบบ ดังนี้

ฮับบาร์ด (Hubbard. 1983 : 263-265) จำแนกการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. การทดสอบการฟังที่แท้จริง (Pure Listening Test) เป็นการทดสอบการฟังและจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น

- 1.1 การทดสอบการจำแนกเสียงโดยใช้การเทียบเสียง
- 1.2 การทดสอบการจำแนกเสียงโดยการวัดการฟังเสียงเน้นหนัก (Stress) ในคำและประโยค
- 1.3 การทดสอบการฟังระดับเสียงสูงต่ำในประโยค

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension Test) เป็นการทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง เช่น ฟังแล้วตอบคำถาม เป็นต้น

✓ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 130 – 135) อธิบายว่า การทดสอบการฟังสามารถวัดได้ทั้งเป็นหน่วยย่อยและความเข้าใจโดยรวมโดยอาศัยโครงสร้างความรู้ของผู้เรียน การทดสอบการฟัง อาจวัดโดยบทฟัง แล้วเขียนคำตอบหรือพูดตอบ เป็นคำ วลีและข้อความ โดยเกณฑ์การประเมินการฟังควรเป็นไปตามรูปแบบการฟัง เช่นถ้าการฟังเป็นแบบตัวต่อตัวในการสนทนาควรใช้เกณฑ์กำหนดความสามารถในการจับใจความ การตีความ การสังเกตเกี่ยวกับกริยาอาการ สีหน้าท่าทาง วัตถุประสงค์ของการพูด สัมพันธภาพระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง สีสันภาษาที่ใช้ ถ้าเป็นการฟังที่ไม่ใช่แบบตัวต่อตัวเช่น การฟังวิทยุ โทรทัศน์ การบรรยาย ฯลฯ ก็ควรเพิ่มเกณฑ์การกำหนดความสามารถในการระบุประเภทของเนื้อความที่พูดว่าเป็นโวหารประเภทใด นอกจากนี้เกณฑ์การประเมินอาจเป็นไปตามเนื้อหาที่เป็นภาษาทั่วไป หรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ เช่น การฟังบรรยายทางวิชาการ หรือการฟังด้านวิชาชีพ

สรุปได้ว่า การทดสอบการฟังนั้นมีการทดสอบหลายวิธีซึ่งอาจทดสอบการฟังเสียงหรือความเข้าใจในการฟังรวมทั้งกริยาอาการ และสีหน้าท่าทาง แบบทดสอบนั้นก็หลายชนิด ดังนั้นควรเลือกแบบทดสอบและวิธีการทดสอบให้ตรงกับรูปแบบของการฟัง

3.2 เอกสารเกี่ยวกับการพูดเพื่อการสื่อสาร

ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร

การพัฒนาทักษะการพูดถือว่าเป็นงานที่ท้าทายความสามารถของผู้สอนภาษาต่างประเทศมาก โดยเฉพาะกับผู้เรียนที่มีสัญชาตญาณของการพูดภาษาแรกหรือภาษาแม่อยู่มาก ผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาแม่ในการอภิปรายหรือซักถามภายในกลุ่ม จึงทำให้ไม่มีการพัฒนาด้านการพูดตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ถือว่าทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญ การสอนจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายสื่อสารหรือสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สมิตรา อังวัฒนกุล. 2539 : 107-109)

วาเลต (Vallette. 1977: 120) ได้ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารว่า มิได้เป็นแค่การออกเสียงคำ และการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่เป็นการพูดตามหน้าที่ของภาษา กล่าวคือ เป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจถึงจุดประสงค์ในสิ่งที่ตนพูด และการพูดของผู้พูดที่มีความสามารถในระดับที่สูงขึ้นไป ยังต้องมีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาอีกด้วย

เซอร์ล (Searle. 1978: 39 – 53) กล่าวถึงการพูดเพื่อการสื่อสารว่า หมายถึง การกล่าวคำพูดที่เกิดจากความตั้งใจของผู้พูดและก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างใดอย่างหนึ่งตามแต่สถานการณ์ในการสื่อสาร ซึ่งการกล่าวคำพูดหรือถ้อยคำหรือประโยค (Utterance Act) ที่ใช้ในการสื่อสารจะมีการแปลความหมายของคำพูดหรือถ้อยคำ 2 ประการ คือ

1. การแปลความหมายตรงตามตัวอักษร (Propositional Meaning) เป็นความหมายโดยตรงตามตัวอักษร เช่น ผู้พูดกล่าวว่า I am thirsty. ความหมายของข้อความที่พูดคือ ฉันกระหายน้ำ ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้โดยตรง หรือ I don't want to go to the cinema. ข้อความที่ผู้พูดกล่าวปฏิเสธการไปดูหนังในสถานการณ์ที่สนทนากัน ซึ่งสามารถเข้าใจได้โดยตรงเช่นกัน
2. การแปลความหมายเชิงอรรถ (Illocutionary Meaning) จะมีความหมายที่ลึกกว่าความหมายแรก ซึ่งผู้พูดต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้ฟัง เช่นกล่าวว่า I am thirsty. ผู้พูดมีเจตนาสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจความต้องการ ซึ่งอาจจะเป็นความหมายในลักษณะของการบ่นว่ากระหายน้ำ หรืออาจเป็นการขอร้องให้ผู้ฟังเข้าใจว่า กำลังต้องการดื่มน้ำ การตีความหมายในข้อนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในขณะนั้น และขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ฟังในการตีความหมาย

นอกจากนี้ทฤษฎีของ Searle ยังได้แบ่ง Speech Acts ออกเป็นห้าส่วนดังนี้ (Richards et al. 1992 : 343)

1. Commissive คือการพูดที่ผู้พูดจะกระทำการบางสิ่งบางอย่างในอนาคต เช่น คำมั่น หรือ คำขู่ ตัวอย่าง เช่น

If you don't stop fighting, I'll call the police. (คำขู่)

I'll take you to the movies tomorrow. (คำมั่น)

2. Declarative คือการพูดที่เปลี่ยนแปลงสถานะของกิจการทางโลก ตัวอย่าง เช่น ในระหว่างพิธีแต่งงาน มีการกล่าวว่า *I now pronounce you man and wife.*

3. Directive คือการพูดที่ให้ผู้ฟังไปทำการอะไรสักอย่างหนึ่ง การพูดนั้นอาจเป็น คำแนะนำ คำร้องขอ หรือ คำสั่ง

4. Expressive คือการพูดที่ผู้พูดแสดงความรู้สึกและเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น คำขอโทษ คำกล่าวโทษ คำขอบคุณ คำแสดงความยินดี ตัวอย่าง เช่น

The meal was delicious.

5. Representative คือการพูดซึ่งบรรยายสภาวะหรือเหตุการณ์ในโลก เช่น การกล่าวยืนยัน การกล่าวอ้าง การรายงาน ตัวอย่างเช่น

This is a German car.

สกอต (Scott. 1981:70) กล่าวว่า การพูดเป็นรูปแบบของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป คือ ผู้พูดและผู้ฟัง และมีการพูดตอบโต้กับสิ่งที่ได้ยิน ผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนต้องสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟังซึ่งไม่สามารถทำนายล่วงหน้าได้ว่าจะมีรูปแบบใด (Form) และมีความหมายแบบใด รวมถึงการตอบโต้ด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการมีปฏิสัมพันธ์

ซาวิล-ทรอยกี (Saville-Troike. 1982 : 22) ได้กล่าวถึงการพูดเพื่อการสื่อสารว่า หมายถึง การเลือกใช้คำพูดให้ถูกต้องทางภาษาและมีความเหมาะสม โดยผู้พูดควรทราบว่าจะพูดกับใครและพูดอย่างไรให้เหมาะสมตามสถานการณ์

พอลสตัน (Paulston. 1983 : 56-57) กล่าวถึงการพูดเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล และความหมายของภาษาทางด้านสังคม นั่นคือ จะต้องใช้ภาษาตามกฎของสังคมนั้นๆ

ลิตเติลวูด (Littlewood. 1995: 3-5) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า การพูดเพื่อการสื่อสารว่า คือ กิจกรรมระหว่างบุคคล 2 คน ซึ่งได้แก่ ผู้พูดและผู้ฟัง โดยผู้พูดคาดคะเนความรู้สึกของผู้ฟังเพื่อที่จะเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมกับบริบทของการใช้ภาษานั้นๆ

กล่าวโดยสรุปคือ การพูดเพื่อการสื่อสาร คือ การปฏิสัมพันธ์ทางคำพูดระหว่างบุคคล ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งได้แก่ ผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งเป็นการแสดงเจตนาของผู้พูดในการสื่อสาร โดยควรทราบว่าพูดอย่างไรให้เหมาะสม และทั้งนี้ผู้ฟังจะต้องเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดพยายามที่จะสื่อเพื่อจะพูดตอบโต้ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ และคำพูดนั้นจะต้องเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย

องค์ประกอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น มีได้อาศัยความรู้กฎเกณฑ์ทางด้านไวยากรณ์เท่านั้นแต่ยังต้องรู้กฎระเบียบวิธีปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม และเนื่องจากการพูดเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน ฉะนั้นการจะพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่บ่งชี้ถึงความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

ลินเดอร์ (Linder. 1977:6-7) กล่าวว่า องค์ประกอบทั้ง 4 ของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารคือ

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ความเร็วและความราบรื่นในการพูด ความต่อเนื่องและความเป็นธรรมชาติของผู้พูด

2. ความสามารถที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ (Comprehensibility) หมายถึง ความสามารถของผู้พูดในการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ

3. ปริมาณของการสื่อสาร (Amount of Communication) หมายถึง ปริมาณของข้อมูลในสถานการณ์ที่ผู้พูดสามารถสื่อความหมายได้

4. คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of Communication) หมายถึง ความถูกต้องของภาษาหรือไวยากรณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร

ฟินอกเชียโร และ ซาโก (Finocchiaro and Sako. 1983:54) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารว่า นอกจากผู้พูดจะต้องมีความรู้ในเรื่องของเสียง คำศัพท์ ตลอดจนวัฒนธรรมของภาษาแล้ว ผู้พูดควรคำนึงถึงองค์ประกอบอื่นๆ ที่ต้องกระทำในขณะที่พูด คือ

1. ต้องคำนึงถึงความคิดที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมาย ไม่ว่าจะเป็นการเริ่มต้นการสนทนา หรือการตอบโต้การสนทนากับผู้ที่พูดด้วย

2. ต้องปรับเปลี่ยนตำแหน่งของอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงเพื่อให้เกิดเสียงที่ต้องการ

3. ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของรูปประโยคที่จะพูดทั้งในด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์และวัฒนธรรมของภาษา

4. ต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์และผู้ฟังด้วย

5. ต้องคำนึงถึงปฏิกิริยาตอบโต้ของคู่สนทนาเพื่อปรับเปลี่ยนแนวคิดในการสื่อสารให้เหมาะสม

แฮริส (Harris. 1990:84) ได้แยกองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation) ซึ่งรวมทั้งซึ่งรวมถึงตั้งแต่เสียงสระ พยัญชนะ การเน้นเสียง ระดับเสียงสูงต่ำในวลีและประโยค รวมทั้งจังหวะการพูด

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

4. ความคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ความคล่องและความเร็วในการพูด

5. ความสามารถที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ (Comprehensibility) หมายถึง ปริมาณและคุณภาพของความเข้าใจในการพูดที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2527: 127) กล่าวว่า ผู้เรียนจะมีความสามารถในการสื่อสารนั้น จะต้องเป็นผู้มีความสามารถในการใช้ภาษา 3 ด้าน คือ

1. สมรรถภาพทางด้านกฎเกณฑ์ภาษา (Linguistic Competence) หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารโดยการอาศัยพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ ประกอบด้วย เสียง (Phonology) คำศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar)

2. สมรรถภาพทางด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง สามารถพูดภาษาสื่อสาร ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในสังคม ซึ่งประกอบด้วย วัฒนธรรม ฐานะทางสังคม บทบาท ผู้เรียนควรรู้ว่าควรใช้ภาษาลักษณะใดกับบุคคลประเภทใดจึงจะถูกต้องตามกาลเทศะ

3. สมรรถภาพทางปฏิบัตินิยม (Pragmatic Competence) หมายถึง ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติตนเพื่อการใช้ภาษา เช่น สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ การใช้กริยาทำทาง การประสานสายตา และน้ำเสียงในการสื่อความหมาย

จึงอาจสรุปได้ว่าความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น หมายถึง ความสามารถในการสื่อความหมายกับผู้อื่นด้วยความเหมาะสมทางด้านเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ กฎเกณฑ์ทางสังคม นอกจากนี้ยังสามารถใช้กริยาทำทาง การประสานสายตาได้อย่างเหมาะสม

การประเมินผลการพูดเพื่อการสื่อสาร

การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะยึดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นหลัก การประเมินจะเน้นในเรื่อง การพูดเพื่อสื่อความหมายได้ เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลมีหลายรูปแบบ เช่น การถาม-ตอบ การสัมภาษณ์ การอภิปราย การสังเกต ในการประเมินนี้ ผู้เรียนสามารถประเมินตนเอง (Self-assessment) อย่างไรก็ตามจุดประสงค์ของการประเมินตนเอง คือ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้มากขึ้น ได้รู้ถึงความก้าวหน้า และสามารถพูดได้ดีขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมให้เห็นคุณค่าในสิ่งที่เรียน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 79-80) อธิบายว่า การพูดมีรูปแบบที่สามารถทดสอบได้ 3 ประเภท ได้แก่

1. การพูดเดี่ยวเพียงคนเดียว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำในการทำอะไรอย่างหนึ่ง การกล่าววิพากษ์วิจารณ์ เทคนิคและวิธีการวัดความสามารถทางการพูดประเภทนี้มักเป็นวิธีวิธีทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะพูดจริงในเนื้อหาที่ได้เตรียมมา

2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนาซึ่งมักจะเป็นการพูดระหว่างบุคคล 2 คนขึ้นไปโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการป้อนคำถามให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะพูดของตน การสนทนามักเริ่มต้นด้วยการทักทายเพื่อให้ผู้เรียนคลายความเครียดหรือความหวั่นวิตกที่เกิดขึ้น และช่วยให้คุ้นกับสถานการณ์การสอบได้ดีขึ้น ต่อจากนั้นจะเป็นการเข้าสู่เรื่องที่ทดสอบต่อไป

3. การอภิปรายหรือการโต้วาที ซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่มโดยมีกรรมการเป็นผู้ให้คะแนน ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แต่เนื่องจากการพูดเป็นกลุ่มแบบนี้มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน

สรุปได้ว่า การประเมินผลการพูดต้องพิจารณาจากทักษะการพูดของผู้พูด ความขัดถ้อยขัดคำ น้ำเสียง ประกอบกับการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม

เกณฑ์วัดความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

นักวัดประเมินผลทางภาษาได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในด้านการพูดไว้หลายแบบ ดังนี้

ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 320-323) อธิบายถึงเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูด ดังนี้

เทคนิควิธีที่เป็นที่นิยมเป็นของ FSI (Foreign Service Institute) เป็นสถาบันบริการสอบสัมภาษณ์ภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูด ซึ่งแบ่งประเภทความสามารถ ดังนี้

ด้านการออกเสียง (Pronunciation)

- ระดับ 1 ออกเสียงในลักษณะที่ไม่สามารถเข้าใจได้
- ระดับ 2 ออกเสียงผิดมาก ยากแก่การเข้าใจ ต้องย่ำบ่นอยู่
- ระดับ 3 ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟังและออกเสียงผิดๆ ทำให้เข้าใจผิดบางครั้ง
- ระดับ 4 ใช้เสียงแปร่งในบางที่และออกเสียงผิดในบางครั้งแต่ยังเข้าใจ
- ระดับ 5 ไม่มีการออกเสียงผิดที่ฟังได้ชัด แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา
- ระดับ 6 ออกเสียงเหมือนเจ้าของภาษา ไม่มีร่องรอยว่าเป็นต่างชาติเลย

ด้านไวยากรณ์ (Grammar)

- ระดับ 1 ใช้ไวยากรณ์ผิดหมด ยกเว้นสำนวนที่เตรียมไว้ล่วงหน้า
- ระดับ 2 พูดผิดมาก แสดงให้รู้ว่ามีความรู้ด้านไวยากรณ์น้อย ทำให้สื่อสารไม่ได้

ระดับ 3 พูดติดบ่ยครั้ง แสดงถึงความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่สำคัญๆได้ และทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญและฟังไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง

ระดับ 4 มีที่ผิดบ้างในบางครั้ง แสดงถึงความสามารถใช้รูปประโยคบางประโยคได้แต่ไม่ถึงกับพูดแล้วไม่เข้าใจ

ระดับ 5 ผิดโครงสร้างไวยากรณ์น้อยมาก

ระดับ 6 ผิดไม่เกิน 1 หรือ 2 ครั้ง ในระหว่างสัมภาษณ์

ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับ 1 ใช้ศัพท์ผิดแม้เป็นบทสนทนาที่ง่าย ๆ

ระดับ 2 ใช้คำศัพท์ในวงจำกัดในเหตุการณ์ประจำวัน

ระดับ 3 บางครั้งใช้ศัพท์ไม่ถูกต้อง ใช้ศัพท์ในวงจำกัดทำให้พูดคุยเรื่องการทำงานอาชีพ และเรื่องสังคมทั่วไปไม่ได้

ระดับ 4 รู้คำศัพท์ทางด้านการงานอาชีพอย่างเพียงพอที่จะพูดคุย ในเรื่องที่ตนสนใจเป็นพิเศษ รู้คำศัพท์ทั่วไปช่วยให้สามารถพูดคุยในเรื่องทั่วไปได้แต่ยังมีการพูดซ้ำ และวกวน

ระดับ 5 รู้ศัพท์ทางด้านการงานและวิชาชีพกว้างและแม่นยำสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์สังคมต่างๆได้

ระดับ 6 ใช้คำศัพท์ถูกต้องและกว้างขวางเทียบเท่ากับเจ้าของภาษาที่ได้รับการศึกษาดี

ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

ระดับ 1 พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อ จนทำให้พูดสนทนาไม่รู้เรื่องเกือบทั้งหมด

ระดับ 2 พูดช้ามากและติดตะกุกตะกัก ไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้นๆที่พูดทุกวัน

ระดับ 3 พูดช้าและไม่คล่องบ่อยๆ บางประโยคพูดได้ไม่จบ

ระดับ 4 พูดช้าไม่คล่องในบางครั้ง ทำให้ต้องพูดใหม่ซ้ำ และติดขัดในเรื่องการใช้คำศัพท์

ระดับ 5 พูดได้คล่อง แต่ยังติดเรื่องความเร็วและราบเรียบในการพูด

ระดับ 6 พูดได้ทุกเรื่องทั้งเรื่องงานและเรื่องทั่วๆ ไปได้คล่องแคล่ว และราบเรียบเหมือน

เจ้าของภาษา

ด้านความเข้าใจ (Comprehension)

ระดับ 1 เข้าใจการสนทนาเรื่องนั้นๆ ได้น้อยเกินไป แม้ในสถานการณ์ที่ธรรมดาที่สุด

ระดับ 2 เข้าใจแต่เพียงการพูดซ้ำๆ และเป็นเรื่องพื้นๆ ด้านสังคม และการท่องเที่ยวที่ทุกคนรู้แล้ว ยังต้องให้ผู้พูดพูดซ้ำและเรียบเรียง

ระดับ 3 เข้าใจเรื่องง่ายๆ ที่เกี่ยวกับตนเองโดยตรง ต้องพูดซ้ำๆ หรือพูดซ้ำบางครั้ง

ระดับ 4 เข้าใจภาษาที่ผู้พูดมีการศึกษาใช้เป็นการพูดตัวต่อตัวค่อนข้างดี แต่ผู้พูดด้วยยังต้องพูดซ้ำและเรียบเรียงความใหม่ให้

ระดับ 5 เข้าใจภาษาของผู้พูดที่มีการศึกษาใช้ในทุกเรื่องยกเว้นสำนวนการพูด หรือการพูดเร็วมากและออกเสียงไม่ชัด

ระดับ 6 เข้าใจภาษาพูดทุกอย่างที่เป็นการใช้ภาษาแบบทางการ สำนวนการพูดเหมือนกับเจ้าของภาษา

ฮิลส์ดอน (Hillsdon. 1991 : 190 -191) ได้เสนอเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูดเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 0 (ใช้ไม่ได้) หมายถึง ไม่สามารถพูดสื่อสารหรือโต้ตอบได้เลย

ระดับ 1 (อ่อนมาก) หมายถึง ไม่สามารถสนทนาให้เข้าใจได้

ระดับ 2 (ผ่าน) หมายถึง สามารถสนทนาได้แต่ไม่คล่อง

ระดับ 3 (พอใช้) หมายถึง สามารถสนทนาได้ดีพอสมควร แต่มีการตะกุกตะกักบ้าง

ระดับ 4 (ดีมาก) หมายถึง สามารถพูดสนทนาได้คล่องถึงแม้จะผิดพลาดไวยากรณ์บ้าง

ระดับ 5 (ดีเยี่ยม) หมายถึง สามารถสนทนาได้คล่อง พูดผิดพลาดไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย

สรุปได้ว่า การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสามารถวัดได้จากพฤติกรรมด้านต่างๆ คือ ความคล่องแคล่ว การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความเข้าใจ เพื่อให้เกณฑ์การวัดความสามารถในการพูดเหมาะสมกับจุดประสงค์และกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์โดยดัดแปลงจากเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

3.3 งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสาร และการประเมินผลความสามารถในการฟัง - พูด

ความสัมพันธ์ระหว่างการฟังกับการพูด

โดยทั่วไป การพูดเป็นรูปแบบของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป คือ ผู้พูดและผู้ฟัง และมีการพูดตอบโต้ซึ่งกันและกัน การพูดจึงเป็นการสื่อสาร 2 ทางในช่วงเวลาหนึ่งๆ โดยผู้หนึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ฟังคู่สนทนาที่กำลังพูด และหลังจากนั้นก็จะมีการเปลี่ยนบทบาท กล่าวคือ ผู้พูดจะกลายเป็นผู้ฟังและผู้ฟังจะเป็นผู้พูด การเปลี่ยนแปลงบทบาทดังกล่าวจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในระหว่างการสนทนา ผู้พูดและผู้ฟังต่างมีหน้าที่ที่จะต้องร่วมกันส่งและรับสารโดยผู้พูดส่งรหัสข้อความ ข่าวสารที่ต้องการสื่อความหมายออกไปในภาษาที่เหมาะสม ในขณะที่ผู้ฟังต้องเป็นผู้ถอดรหัสข้อความหรือแปลความหมายของข้อความ ข่าวสารนั้นๆให้ตรงกับความต้องการของผู้ส่งรหัส (Underhill, 1987:2, Byrne, 1990:8)

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1988 : 15) กล่าวว่า การพูดเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร ซึ่งการพูดจะมีประสิทธิภาพนั้นเกิดได้จากการรับสาร ดังนั้นผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาทั้งการฟังและการพูดไปพร้อมๆกัน

พระมหาทนงค์ศักดิ์ ใจสบาย (2542 : 13) สรุปการพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ดังนี้ คือ ความสามารถในการพูดจะเกิดขึ้นจากการที่ได้รับปัจจัยป้อนที่มีความหมายทางการฟังมาอย่างเพียงพอ ซึ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประสบการณ์นั่นเอง

ชัยยา เปรมภักดิ์ (2543 : 24 - 27) สรุปการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด ดังนี้ คือ การฟังและการพูดจะต้องพัฒนาไปพร้อมๆ กันเนื่องจากว่า ผู้เรียนจะพูดได้ดีนั้นต้องมีประสบการณ์ในการฟังอย่างเพียงพอ หากการฟังและการพูดมีประสิทธิภาพแล้วการสื่อสารก็จะประสบความสำเร็จ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

ความหมายของเจตคติ

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายคน เช่นนิวคอมบ์ (Newcomb. 1954 : 128) ฮิลการ์ด (Hilgard. 1967 : 214) เคนด์เลอร์ (Kendler. 1974 :671) ดวงเดือน พันธุมนาวิน และบุญยิ่ง เจริญยิ่ง (2518 :3) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ ดังนี้ เจตคติเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือต่อสิ่งใด

สิ่งหนึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แต่ละคนได้รับ โดยการแสดงออกทางพฤติกรรมนี้แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ๆ คือ การแสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เรียกพฤติกรรมเช่นนี้ว่า เจตคติทางบวก (Positive) และอีกลักษณะหนึ่งคือแสดงออกในลักษณะตรงกันข้าม คือ ไม่พึงพอใจ เรียกพฤติกรรมเช่นนี้ว่า เจตคติทางลบ (Negative) ส่วนอีกเจตคติอีกด้านหนึ่ง คือ การรู้สึกเฉยๆ ไม่เกลียดไม่ชอบ (Neutral)

เชดคัทส์ โฆวาลินส์ (2520 : 40) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเหล่านั้น ประสบการณ์จะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเรานั้นๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นทางสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวินัยสังคม ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นเด่นชัดในกรณีที่สิ่งเรานั้นเป็นสิ่งเร้าของสังคม

กล่าวโดยสรุป เจตคติเป็นสภาพทางจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเนื่องมาจากประสบการณ์ ผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดย่อมพอใจและยอมรับสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้ามหากผู้ที่มีเจตคติไม่ดีหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้นก็จะไม่ยอมรับสิ่งนั้น

องค์ประกอบของเจตคติ

เชดคัทส์ โฆวาลินส์ (2520 : 40) กล่าวว่า เจตคติดี้องค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. Cognitive Component เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้หรือความเข้าใจของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งเรานั้นๆ เพื่อเป็นเหตุผลในการสรุปรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินสิ่งเรานั้นๆ
2. Feeling Component เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้สึกอารมณ์ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้นๆ เป็นผลเนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินสิ่งเรานั้นแล้วพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลวอย่างไร
3. Action Tendency Component เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือแนวโน้มที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่สนับสนุนหรือคัดค้าน ซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล

ลักษณะของเจตคติ

อัลพอร์ท ได้แยกเจตคติออกเป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

1. ภาวะทางจิตและประสาท (Mental and Neural State) ซึ่งแสดงให้เห็นทางพฤติกรรม เช่น โกรธเกลียด รัก เป็นต้น
 2. ความพร้อมที่จะตอบสนอง (Readiness to Respond) คือเมื่อมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดก็พร้อมที่จะตอบสนองสิ่งนั้นได้ตามลักษณะของเจตคติที่เกิดขึ้น เช่น ชอบวิชาศิลปะ หรือสนใจวิชาศิลปะอยู่เสมอ
 3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นระบบ (Organized) เกิดขึ้นเป็นกลุ่มและจัดระบบไว้แล้วในตัวเอง คือเมื่อเกิดเจตคติต่อสิ่งใดแล้วก็จะเกิดต่อเนื่อง และติดตามมาด้วยพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ เช่น โกรธก็จะหน้าบึ้ง
 4. เป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ (Through experience) หมายความว่าประสบการณ์มีส่วนช่วยในการสร้างเจตคติที่ดี
 5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก (Exerting a Directive and for Dynamic Influence on Behavior) การแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับเจตคติเป็นสำคัญ (Alport. 1969 : 21-27)
- ไพบูลย์ อินทวิชา ได้กล่าวถึงถึงลักษณะที่สำคัญของเจตคติไว้ดังนี้
1. เจตคติที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละคน ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวบุคคลมาแต่กำเนิด
 2. เจตคติเป็นสภาพทางจิตใจที่มีอิทธิพลในทางการคิด และการกระทำของบุคคลเป็นอันมาก

3. เจตคติเป็นสภาพจิตใจที่มีความถาวรพอสมควรทั้งนี้เนื่องจากบุคคลต่างได้รับประสบการณ์ (Experience) ได้รับรู้ (Perceive) และผ่านการเรียนรู้มามาก แต่อย่างไรก็ตามเจตคตินี้อาจเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่างๆ (ประวิณ รอดเขียว. 2513 : 14 ; อ้างอิงมาจาก ไพบูลย์ อินทริวิชา. ม.ม.ป. : 1)

การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2518 : 7 อ้างอิงจาก ไทรอันดิส (Triandis. 1971 : 3)) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงเจตคติไว้ ดังนี้

1. ได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคล หรือสื่อมวลชน
2. ได้รับประสบการณ์ตรง หรือความกระทบกระเทือนใจ
3. ถูกบังคับให้ปฏิบัติ ไม่ตรงกับเจตคติของตน
4. การศึกษาทางจิตใจ เพื่อให้เข้าใจเหตุผลที่ถูกต้องมากขึ้น
5. เปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมใหม่

จะเห็นได้ว่า เจตคติของบุคคลสามารถจะเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์หรือสิ่งที่ได้รับรู้ รวมทั้งอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมต่างๆ

เจตคติกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ไคลน (Klein. 1990 : 37 – 38) อธิบายว่า เจตคติเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษา หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษานั้นๆ จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดี

เวนเดน (Wenden. 1991 : 37 -38) กล่าวว่า หากผู้เรียนมีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนภาษานั้นก็จะเป็นผู้เรียนที่มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษามากกว่าผู้ที่มีเจตคติในทางลบต่อการเรียนภาษา

แครชเชน (Krashen. 1995 : 37 – 38) อธิบายว่า เจตคติดีมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาเป็นอย่างมาก

สรุปได้ว่า เจตคติดีมีบทบาทต่อการเรียนภาษา เนื่องจากผู้ที่มีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนภาษาจะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา แต่ผู้ที่มีเจตคติไม่ดีหรือมีเจตคติในทางลบก็จะไม่มีความสำเร็จในการเรียนภาษา

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารทั้งในและต่างประเทศ

เอสโคลา (Escola. 1980 : 1985-A – 1986-A) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่มีต่อพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบ Modern Language Association-Co-operative Foreign Language Test โดยเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวเยอรมันที่กำลังศึกษาในระดับ 2 และระดับ 4 ของระดับอุดมศึกษาในมลรัฐแมริแลนด์ จำนวน 2 กลุ่มๆละ 30 คน และ 31 คน โดยได้รับการฝึกทักษะการฟัง-การพูดจากกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบเดิม ผลปรากฏว่า ความสามารถของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งการฟังและการพูด แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารสามารถช่วยให้เรียนระดับอุดมศึกษามีพัฒนาการด้านการฟังและการพูดมากขึ้น

อัญชนา ราศรี (2538 : 83) ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้านการสื่อสารท่องเที่ยว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธาตุพนม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมของ คีธ จอห์นสัน และวิธีการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการ

การฟัง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) มีความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

วาทีณี ศรีแปะบัว(2538 : 108) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 โรงเรียนวินิตศึกษา ในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพฯ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ที่ได้รับการสอนแบบอรรถลักษณะ (Genre) ประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้อรรถลักษณะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการฟังพูดสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พระมหาทนงค์ศักดิ์ ใจสบาย (2542 : 68) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของ ดิคคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู พบว่าสามเณรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิคคินสัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าความสามารถในการฟัง-พูดของสามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชัยยา เปรมภักดิ์ (2543:75) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรียานุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู จากการทดลองพบว่า ความสามารถในการด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

สุรพันธ์ กุศลส่ง (2543 : 55) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระมารดาธิษฐานุเคราะห์ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีธรรมชาติประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนตามคู่มือ พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีความสามารถในการพูดสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาในการทดลอง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 (01-321-101) และสนใจมาสมัครเข้าร่วมโครงการพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มทดลองในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 7 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ผู้วิจัยมีวิธีการเลือกกลุ่มทดลอง ดังต่อไปนี้

วิธีการเลือกกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยประกาศรับสมัครนักศึกษาที่สอบเข้าเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่มีความสนใจในการพัฒนาความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. แบ่งนักศึกษาที่สมัครตามแผนกและห้องที่นักศึกษาเรียน
3. เลือกห้องที่มีผู้สมัครตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป
4. สุ่มอย่างง่ายเพื่อเลือก 1 ห้อง โดยวิธีการจับฉลาก
5. สุ่มอย่างง่ายเพื่อให้ได้นักเรียนที่สนใจ จำนวน 7 คน จากจำนวนนักศึกษาที่มาสมัครของห้องที่ถูกเลือก

ระยะเวลาในการทดลอง

ทำการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 เป็นเวลา 10 สัปดาห์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยให้นักศึกษากลุ่มทดลองสนทนากับอาจารย์ชาวต่างประเทศและดำเนินการประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารประเมินโดยใช้ผู้ประเมินทั้งหมด 4 ฝ่าย คือ อาจารย์ชาวต่างประเทศ ผู้วิจัย อาจารย์ที่มีคุณวุฒิ วิทยุติ ประสพการณ์การสอนที่ใกล้เคียงกับผู้วิจัย และนักศึกษาประเมินตนเอง ใช้เวลาทดสอบในขั้นนี้ 3 คาบ คาบละ 50 นาที

ขั้นที่ 2 สัปดาห์ที่ 2 ถึง 9 ผู้วิจัยให้ความรู้และเตรียมภาษาที่ใช้ในการสื่อสารแก่นักศึกษาในห้องเรียนสัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 8 สัปดาห์ รวม 24 คาบ ควบคู่กับการฝึกใช้ภาษาโดยการสนทนากับอาจารย์หรือบุคลากรที่มีความรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีนอกตารางเรียนและนอกห้องเรียน โดยทุกครั้งที่มีการสนทนาให้นักศึกษามีหน้าที่ดังนี้

- บันทึกการสนทนาด้วยแถบบันทึกเสียงทุกครั้ง
- ทำแบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษทุกครั้ง
- เขียนบันทึกการเรียนรู้ หลังการสนทนาทุกครั้ง
- อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสนอปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 8 คาบ

สำหรับการบันทึกการสนทนาด้วยแถบบันทึกเสียง การทำแบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูด และการเขียนบันทึกการเรียนรู้ หลังการสนทนาของบทเรียนแต่ละบทเรียนนั้นให้นักศึกษาทำอย่างน้อย บทเรียนละสองครั้งและเลือกครั้งที่นักศึกษาเห็นว่าดีที่สุดส่งผู้วิจัย ผู้วิจัยประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดจากแถบบันทึกเสียงที่นักศึกษานำส่ง

ขั้นที่ 3 ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ทันที ด้วยแบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร โดยการสนทนากับชาวต่างประเทศคนเดิม ด้วยเค้าโครงการสนทนาฉบับเดิมกับที่ทำ การสอบก่อนทดลอง (Pretest) และใช้ผู้ประเมินกลุ่มเดิมที่ทำการประเมินก่อนการทดลอง ใช้เวลาทดสอบในขั้นนี้ 3 คาบ คาบละ 50 นาที

รวมเวลาการทดลองทั้งสิ้น 30 คาบ 10 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. เค้าโครงการสนทนาก่อนและหลังการทดลองของนักศึกษากับอาจารย์ชาวต่างประเทศ
3. แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีการประเมินจากผู้ประเมิน 4 ฝ่าย คือ ครูผู้สอน อาจารย์หรือบุคลากรคู่สนทนากับนักศึกษา นักศึกษาประเมินตนเอง อาจารย์ชาวต่างประเทศที่เชิญมาเพื่อสนทนากับนักศึกษา

4. แถบบันทึกเสียงการสนทาระหว่างนักศึกษากับอาจารย์หรือบุคลากรคู่สนทนา
5. การเขียนบันทึกการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการฝึกฟัง – พูดเพื่อการสื่อสารในแต่ละ

สัปดาห์

6. แผนการสอนการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 8 แผน และครอบคลุมเนื้อหา ดังต่อไปนี้

- 6.1 การทักทายและการอำลา (Greeting and Leave taking)
- 6.2 การแนะนำตัวเองและแนะนำผู้อื่น (Introduction)
- 6.3 การขอโทษและขอบคุณ (Apologies and Thanks)

- 6.4 การแนะนำทิศทางและสถานที่ (Directions and Locations)
- 6.5 การถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว (Asking and Giving Personal Information)
- 6.6 การพูดคุยเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง (Free Time Activities)
- 6.7 การบรรยายลักษณะคน (Describing People)
- 6.8 การบรรยายลักษณะสิ่งของ (Describing Things)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างแบบวัดเจตคติ

การสร้างและหาคุณภาพแบบวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ต่อไปนี้

1.1 ศึกษาการสร้างแบบวัดเจตคติ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 185 -186) โดยวิธีกำหนดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

1.2 สร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 20 ข้อความ ซึ่งเป็นข้อความที่เกี่ยวกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยให้นักศึกษาเลือกให้ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นและตรงกับกระทำได้มากที่สุด ซึ่งได้กำหนดน้ำหนักคะแนนของแต่ละตัวเลือกไว้ดังต่อไปนี้

1.2.1 แบบสอบถามที่เป็นข้อความเชิงนิมิต (Positive)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4 คะแนน
เห็นด้วย	3 คะแนน
ไม่แน่ใจ	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	1 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 คะแนน

1.2.2 แบบสอบถามที่เป็นข้อความเชิงนิเสธ (Negative)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 คะแนน
เห็นด้วย	1 คะแนน
ไม่แน่ใจ	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4 คะแนน

1.3 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ไปให้กรรมการควบคุมปริญญาบัตรและผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษ ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความชัดเจนในการใช้ภาษาในแต่ละข้อความ

1.4 นำแบบวัดเจตคติที่แก้ไขแล้วไปทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร

1.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเจตคติโดยใช้เทคนิค 25% (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 199 – 200) ในการแบ่งกลุ่มสูง –กลุ่มต่ำ แล้วหาคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของแบบวัดเจตคติแต่ละข้อ ใช้ t - test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วเลือกข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป

1.6 นำแบบวัดเจตคติที่คัดเลือก มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของ ครอนบาค (Cronbach) หาค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟา α - Coefficient (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 199 -200)

2. การสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยมีหลักเกณฑ์และขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของ แบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการวัดผลและการประเมินผลจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 การประเมินการสื่อสาร ทักษะการฟัง-พูด (Verderber. 1996 : 109-182) การประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง-การพูด จากหนังสือ Modern Language Testing ของ แวลเล็ท (Vallette. 1967 : 82-83)

2.2 สร้างแบบประเมินผลความสามารถในการฟัง - พูดเพื่อการสื่อสาร โดยศึกษาและดัดแปลง จากเกณฑ์การให้คะแนนการสอบปากเปล่าของ เออร์ (1996 : 135) เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบ FSI (The Foreign Service Institute Oral Interview) ของ ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 120-123) และของอัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 130 – 135)

2.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเกี่ยวกับการประเมินผลความสามารถในการฟัง - พูดเพื่อการสื่อสาร กำหนดเกณฑ์จากองค์ประกอบของการฟัง – พูดเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. เกณฑ์ประเมินความสามารถในการฟัง พิจารณาจากองค์ประกอบ ดังนี้ ความสามารถในการจับใจความ การตีความ การแสดงออกทางสายตาและกิริยาท่าทางประกอบการฟัง (Non – verbal)
2. เกณฑ์ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งพิจารณาจากองค์ประกอบ ดังนี้ ความคล่องแคล่ว (Fluency) การออกเสียง (Pronunciation) การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammar) การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)

4. เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง

การจับใจความ และการตีความ

ระดับ 1	ฟังไม่เข้าใจ พูดโต้ตอบไม่ได้เลย
ระดับ 2	เข้าใจในคำพูดที่พูดซ้ำๆและง่ายๆ ต้องพูดซ้ำ พยายามโต้ตอบแต่ผิดบ่อยครั้ง
ระดับ 3	เข้าใจได้ช้า ใช้เวลาในการคิดคำตอบนาน พูดโต้ตอบได้และผิดบางครั้ง
ระดับ 4	เข้าใจเรื่องที่ฟัง ใช้เวลาในการคิดคำตอบเล็กน้อย พูดโต้ตอบได้บ้าง
ระดับ 5	เข้าใจเรื่องที่สนทนาในความเร็วปกติเพียงครั้งเดียว สามารถพูดโต้ตอบได้อย่างเหมาะสม

การแสดงออกทางสายตาและกิริยาท่าทางประกอบการฟัง (Non – verbal)

ระดับ 1	ใช้สายตา และกิริยาท่าทางในการสื่อความหมายไม่เหมาะสมบ่อยครั้ง
ระดับ 2	ใช้สายตา และกิริยาท่าทางในการสื่อความหมายได้บางครั้ง
ระดับ 3	ใช้สายตา และกิริยาท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสมปานกลาง

- ระดับ 4 ใช้สายตา และกริยาท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสมเกือบตลอดเวลา
 ระดับ 5 ใช้สายตา และกริยาท่าทางได้เหมาะสมตลอดเวลา

2. เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด

- ความคล่องแคล่ว (Fluency)
- ระดับ 1 พูดโต้ตอบไม่ได้เลย
 ระดับ 2 พูดซ้ำมาก พยายามพูดตอบได้ทุกเรื่อง โดยใช้คำพูดโต้ตอบประเภท Yes, No
 ระดับ 3 พูดซ้ำ และไม่คล่องบ่อยๆ พูดโต้ตอบได้โดยใช้คำพูดสั้นๆ บางประโยคก็พูดไม่จบ
 ระดับ 4 พูดซ้ำไม่คล่องบ้าง สามารถพูดโต้ตอบได้
 ระดับ 5 พูดคล่องโต้ตอบได้ทุกเรื่อง
- การออกเสียง (Pronunciation)
- ระดับ 1 ออกเสียงผิดมาก ไม่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้
 ระดับ 2 ออกเสียงผิดบ่อย สื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เล็กน้อย
 ระดับ 3 ออกเสียงผิดบ้าง สื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้
 ระดับ 4 ออกเสียงผิดน้อยมาก สื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่
 ระดับ 5 ออกเสียงถูกต้อง เข้าใจได้หมด
- การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammar)
- ระดับ 1 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดหมด
 ระดับ 2 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง
 ระดับ 3 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบางครั้ง
 ระดับ 4 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องเกือบหมด
 ระดับ 5 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องทั้งหมด
- การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)
- ระดับ 1 ใช้คำศัพท์ผิดมาก ไม่สามารถสื่อสารได้
 ระดับ 2 ใช้ศัพท์อยู่ในวงจำกัด ใช้ได้เฉพาะที่ท่องจำมาเท่านั้น
 ระดับ 3 การใช้ศัพท์ต้องใช้เวลาคิดหาคำที่ต้องการ สื่อสารได้พอสมควร
 ระดับ 4 ใช้ศัพท์ผิดน้อยมาก สื่อสารได้เป็นส่วนใหญ่
 ระดับ 5 ใช้ศัพท์เหมาะสมกับทุกเรื่องที่สนทนา

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และลงความเห็นว่าคุณสมบัติข้อสอบแต่ละข้อสามารถวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดหรือไม่

2.5 กำหนดผู้ให้คะแนน 3 คน รวมทั้งผู้วิจัย และอาจารย์ผู้ให้คะแนน 2 ท่าน ที่มีคุณวุฒิ วิทยุฒิ และประสบการณ์ทางการสอนใกล้เคียงกัน ซึ่งได้รับการฝึกและแนะนำเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลให้มีความเข้าใจตรงกันในข้อความทั้งหมดของแบบทดสอบ เกณฑ์การให้คะแนน และวิธีการบันทึกคะแนนการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นอย่างดี

2.6 นำแบบทดสอบที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดสอบกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร จำนวน 10 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก โดยตรวจและรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนของผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด ถึงคะแนนต่ำสุด นำมาแบ่งเป็นกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 25% แล้วนำคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมาทดสอบหาค่านัยสำคัญโดยใช้ t-test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 215)

2.7 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 199-200)

2.8 ระหว่างการสนทนา มีการบันทึกแถบเสียงเพื่อนำมาประกอบการให้คะแนนอีกครั้ง

3. การสร้างแผนการสอนทักษะการฟัง - พูด

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ จุดประสงค์การเรียนรู้ของการฟัง - พูด รายวิชา ภาษาอังกฤษ 1 (01 – 320 – 101) เนื้อหาและขอบข่ายของวิชาที่จะสอน

3.2 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหา การฟัง – พูด ที่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ทักษะการฟัง – พูด ทั้ง 24 คาบ ซึ่งพิจารณาเนื้อหาที่ตรงกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2542 โดยคัดเลือกเนื้อหาที่เน้นเกี่ยวกับการฟัง – พูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

3.3 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่คัดเลือกมาในแต่ละเรื่องก่อนสร้างแผนการสอน

3.4 สร้างแผนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยศึกษาทฤษฎี และหลักการสอนฟัง – พูดเพื่อการสื่อสาร แล้วสร้างแผนการสอนจำนวน 8 แผน

3.5 ผู้วิจัยนำแผนการสอนที่สร้างแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนเป็นผู้ตรวจสอบแผนการสอน

3.6 นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร เพื่อนำมาแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปทดลองสอนจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ Pretest – Posttest Design ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

- T₁ หมายถึง การสอบก่อนการทดลอง (Pre – test)
- T₂ หมายถึง การสอบหลังการทดลอง (Post – test)
- E หมายถึง กลุ่มทดลอง
- R หมายถึง การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)
- X หมายถึง การเรียนรู้และการฝึกฟัง – พูดโดยใช้สถานการณ์จริง

2. วิธีดำเนินการทดลอง

2.1 ผู้วิจัยติดต่อกับอาจารย์หรือบุคลากรและชาวต่างประเทศเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกสนทนา การฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยทำความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย เป้าหมาย วิธีการและเกณฑ์ การประเมิน เพื่อเข้าใจถึงเป้าหมายและวิธีการตลอดทั้งเกณฑ์การประเมินไปในทางเดียวกัน

2.2 ผู้วิจัยประกาศรับสมัครนักศึกษาที่มีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อคัดเลือกมาเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 7 คน

2.3 ทำการวัดเจตคติ โดยแบบวัดเจตคติในวิชาภาษาอังกฤษ

2.4 ผู้วิจัยทำความเข้าใจกับนักศึกษาถึงเกี่ยวกับการวิจัย กระบวนการเรียน หน้าที่ของ นักศึกษา เป้าหมาย และวิธีการประเมิน

2.5 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยนักศึกษากลุ่มทดลองสนทนากับอาจารย์ ชาวต่างประเทศและประเมินผลด้วยแบบประเมินผลความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารโดยมีผู้ประเมิน 3 คน คือ ผู้วิจัย อาจารย์ชาวต่างประเทศ และอาจารย์หรือบุคลากรที่ได้ตกลงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและการประเมินครั้งนี้

2.6 ดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลอง โดยผู้วิจัยให้ความรู้และเตรียมภาษาที่ใช้ในการสนทนา แก่นักศึกษาในห้องเรียนจำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที ควบคู่กับการฝึกสนทนา ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงกับอาจารย์หรือบุคลากรที่ได้จัดเตรียมไว้ โดยในแต่ละครั้งของการสนทนามี การบันทึกแถบเสียง นักศึกษาจะต้องทำการบันทึกอย่างน้อย 2 ครั้ง และเลือกแถบเสียงครั้งที่นักศึกษาพอใจ มากที่สุดมาส่งผู้วิจัย

2.7 หลังการฝึกสนทนานักศึกษามีการเขียนบันทึกการเรียนรู้ทุกครั้ง และนักศึกษาร่วมกันอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสนอปัญหา และแนวทางแก้ปัญหา สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 8 คาบ

2.8 ประเมินผลความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับคู่สนทนาทุกสัปดาห์ รวม 8 สัปดาห์ จนกระทั่งสิ้นสุดการทดลอง โดยทุกครั้งใช้ผู้ประเมิน 3 ฝ่าย คือ อาจารย์หรือบุคลากรคู่สนทนา นักศึกษาประเมินตนเอง และผู้วิจัยประเมินนักศึกษาจากแถบบันทึกเสียงที่นักศึกษานำมาส่ง

2.9 ทำการทดสอบหลังการทดลองทันที (Posttest) ด้วยแบบประเมินผลความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการสนทนากับชาวต่างประเทศคนเดิมด้วยแนวโน้มในการสนทนาฉบับเดิมกับที่ทำการสอบก่อนทดลอง และใช้แบบวัดเจตคติในวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับเดียวกับที่ทำการสอบก่อนการทดลอง โดยใช้เกณฑ์เดิมในการวัดและการประเมินผลและใช้ผู้ประเมิน 3 คนเดิมที่ทำการประเมินในขั้นก่อนการทดลอง (Pretest)

2.10 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาความสามารถในการฟัง -- พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษากลุ่ม

ทดลองระหว่างก่อนและหลังโดยใช้ t-test แบบ Dependent Group

4. เปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test แบบ Dependent Group

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนโดยคำนวณจากสูตร (ล้วน สาย

ยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 77)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

1.3 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษและความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Group (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 104 – 105)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนทั้งคู่
N	แทน	จำนวนคู่

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบประเมินผลความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สัดส่วน 25% ของกลุ่มคะแนนสูงและกลุ่มคะแนนต่ำและแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีการทดสอบแบบ t-test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 201)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยกลุ่มสูง
$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
n_H	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
n_L	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง

2.2 หาค่าความง่ายของแบบประเมินผลความสามารถในด้านการฟัง – พุดภาษาอังกฤษ โดยคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 199 - 200)

$$P_E = \frac{S_U + S_L - (2NX_{\min})}{2N(X_{\max} - X_{\min})}$$

P_E	แทน	ดัชนีค่าความง่าย
S_U	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
$X_{\max}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
$X_{\min}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินผลความสามารถในด้านการฟัง – พุดภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha- Coefficient) สูตร Cronbach (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 199 - 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือ
S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนรายข้อ
S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถในด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน ใช้เวลาทดลอง 10 สัปดาห์ จำนวน 30 คาบๆละ 50 นาที

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution
D	แทน	ผลต่างของคะแนนแต่ละคู่

ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษา
2. ศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงก่อนและหลังการทดลอง
4. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง
- ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษา มีผู้ประเมิน 3 ฝ่าย คือ อาจารย์ชาวต่างประเทศ อาจารย์ชาวไทย และผู้วิจัย ในการประเมินครั้งนี้แบ่งการประเมินออกเป็น 2 ด้าน คือ ความสามารถในการฟัง และความสามารถในการพูด

ความสามารถในการฟัง ประกอบด้วย

1. ฟังเข้าใจและพูดได้ตอบได้เหมาะกับเรื่องที่สนทนา 5 คะแนน
2. แสดงออกทางด้านสายตา กริยาท่าทางในการสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสม

5 คะแนน

ความสามารถในการพูด

1. พูดได้ตอบได้อย่างคล่องแคล่วเหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา 5 คะแนน
2. สามารถออกเสียงได้อย่างเหมาะสมกับการสนทนา 5 คะแนน

3. พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับการสนทนา 5 คะแนน

4. สามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อความหมายได้เหมาะสม 5 คะแนน

รวมคะแนนทั้งหมด 30 คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ตามเกณฑ์การแปลผล ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543 : 107-108) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 แปลความว่า มีความสามารถระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 แปลความว่า มีความสามารถระดับดี

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 แปลความว่า มีความสามารถระดับพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลความว่า มีความสามารถระดับเกือบพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลความว่า มีความสามารถระดับควรปรับปรุง

ผลการศึกษาความสามารถความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ สถานการณ์จริง ปรากฏดัง ตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 แสดงผลการศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง ของนักศึกษา

ลำดับที่ของ นักศึกษา	อาจารย์ผู้ประเมิน			คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ความสามารถ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	4.17	4.33	4.33	4.28	ดี
2	4.83	4.83	4.83	4.83	ดีมาก
3	4.83	5.00	4.83	4.89	ดีมาก
4	4.00	4.00	4.17	4.06	ดี
5	3.83	3.83	4.00	3.89	ดี
6	4.17	4.17	4.17	4.17	ดี
7	3.50	3.50	3.50	3.50	พอใช้
$\bar{X}$	4.19	4.24	4.26	4.23	ดี

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 2 พบว่า ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ สถานการณ์จริง ของนักศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี (ค่าเฉลี่ย 4.23) โดยนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดอยู่ใน เกณฑ์ดีมาก (ค่าเฉลี่ย 4.89) ในขณะที่นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในเกณฑ์พอใช้ (ค่าเฉลี่ย 3.50)

2. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงก่อน และหลังการทดลอง

เมื่อนำผลคะแนนความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง ของนักศึกษากลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบโดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

จากการประเมินของอาจารย์ผู้ประเมิน 3 คน ซึ่งใช้เค้าโครงในการสัมภาษณ์ฉบับเดียวกัน โดยแสดงผลในตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับที่ ของ นักศึกษา	คะแนนก่อนทดลอง (30 คะแนน)		คะแนนหลังทดลอง (30 คะแนน)		D	D ²	t
	เฉลี่ย	SD	เฉลี่ย	SD			
1	6.00	0.00	25.66	0.58	19.66	380.25	
2	7.33	0.58	29.00	0.00	21.67	470.89	
3	12.67	0.58	29.33	0.58	16.67	289	
4	6.33	0.58	24.33	0.58	18.00	324	
5	12.33	0.58	23.33	0.58	11.00	121	
6	6.00	0.00	25.00	0.00	19.00	361	
7	6.00	0.00	21.00	0.00	15.00	225	
$\bar{X}$	8.09	0.33	25.38	0.33	17.29	$\sum D^2 = 2171.14$	13.87**
					$\sum D = 121.40$		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ปรากฏว่า หลังการทดลองนักศึกษา มีความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงก่อนและหลังการทดลองของนักศึกษา แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองเป็น 8.09 และ 25.38 ตามลำดับ มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 17.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่านักศึกษาทุกคนมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น โดยจากคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นต่ำสุดและสูงสุดเป็น 11.00 และ 21.67 ตามลำดับ

3. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ผลการวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา จากคะแนนรวม 100 คะแนน นำมาหาค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ตามการแปลผล ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543 : 107-108) เป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 แปลความว่า มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 แปลความว่า มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 แปลความว่า มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลความว่า มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลความว่า มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษน้อยมาก
 ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา ปรากฏผลดัง ตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการทดลอง

ลำดับที่ของ นักศึกษา	เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (เต็ม 100 คะแนน)	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
1	91	4.55	มากที่สุด
2	87	4.35	มาก
3	93	4.65	มากที่สุด
4	91	4.55	มากที่สุด
5	88	4.40	มาก
6	87	4.35	มาก
7	92	4.60	มากที่สุด
$\bar{X}$	89.86	4.50	มาก

จากตาราง 4 พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์มาก (ค่าเฉลี่ย 4.50)

4. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลอง

จากการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จริงของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง มาคำนวณเพื่อเปรียบเทียบ โดยใช้ t-test แบบ Dependent ปรากฏผลดัง ตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการพัฒนา
ความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง

ลำดับที่ ของ นักศึกษา	คะแนนก่อนทดลอง (100 คะแนน)		คะแนนหลังทดลอง (100 คะแนน)		D	D ²	t
	เฉลี่ย	SD	เฉลี่ย	SD			
1	66	0.86	91	1.10	25	625	
2	53	1.08	87	1.04	34	1156	
3	62	1.11	93	1.09	31	961	
4	60	0.97	91	1.15	31	961	
5	61	1.05	88	1.23	27	729	
6	61	1.09	87	1.35	26	676	
7	54	1.30	92	0.94	38	1444	
$\bar{X}$	52.43	1.06	89.86	1.13	30.29	$\sum D^2 = 6552$	17.12**
					$\sum D = 212$		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า หลังการทดลองนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทางบวกเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากการที่นักศึกษากลุ่มทดลองได้ฝึกสนทนาเป็นเวลา 10 สัปดาห์ และได้ประเมินความสามารถของนักศึกษาในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นระยะตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1 - 10 ทั้งนี้จากคะแนนเฉลี่ยของอาจารย์ผู้ประเมิน 3 คน ปรากฏผลดัง ตาราง 6

ตาราง 6 ผลการประเมินความสามารถของนักศึกษาในแต่ละสัปดาห์ในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง

ลำดับที่ของ นักศึกษา	คะแนนเฉลี่ยสัปดาห์ที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	1	3.05	3.00	3.66	3.38	3.53	4.00	3.66	3.83	4.28
2	1.22	3.16	3.83	4.16	4.00	3.83	4.33	4.16	4.00	4.83
3	2.11	3.33	3.83	3.66	4.16	4.00	4.33	4.33	4.00	4.89
4	1.05	3.06	2.83	3.16	3.83	3.50	4.16	3.66	3.66	4.06
5	2.05	3.00	3.16	3.66	3.66	3.83	4.33	4.16	4.16	3.89
6	1.00	3.00	3.33	3.50	3.33	3.83	3.66	4.33	4.16	4.17
7	1.00	3.50	3.16	3.66	3.83	3.83	4.16	4.33	4.00	3.50
$\bar{X}$	1.35	3.25	3.31	3.64	3.74	3.76	4.14	4.09	3.97	4.23
ระดับ ความสามารถ	ควร ปรับปรุง	พอใช้	พอใช้	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี

จากตาราง 6 พบว่า ระดับความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา มีการเพิ่มขึ้น กล่าวคือ ในสัปดาห์ที่ 1 นักศึกษามีความสามารถในการฟัง – พูดอยู่ในระดับควรปรับปรุง คือมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระดับ 1.35 และในสัปดาห์ที่ 2 – 3 นักศึกษามีความสามารถเพิ่มขึ้นเป็นระดับพอใช้ คือมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระดับ 3.25 และ 3.31ตามลำดับ และในสัปดาห์ที่ 4 ถึงสัปดาห์ที่ 10 นักศึกษามีความสามารถเพิ่มขึ้นเป็นระดับดี โดยมีคะแนนเฉลี่ยในสัปดาห์สุดท้ายเพิ่มขึ้นสูงสุดเป็น 4.23

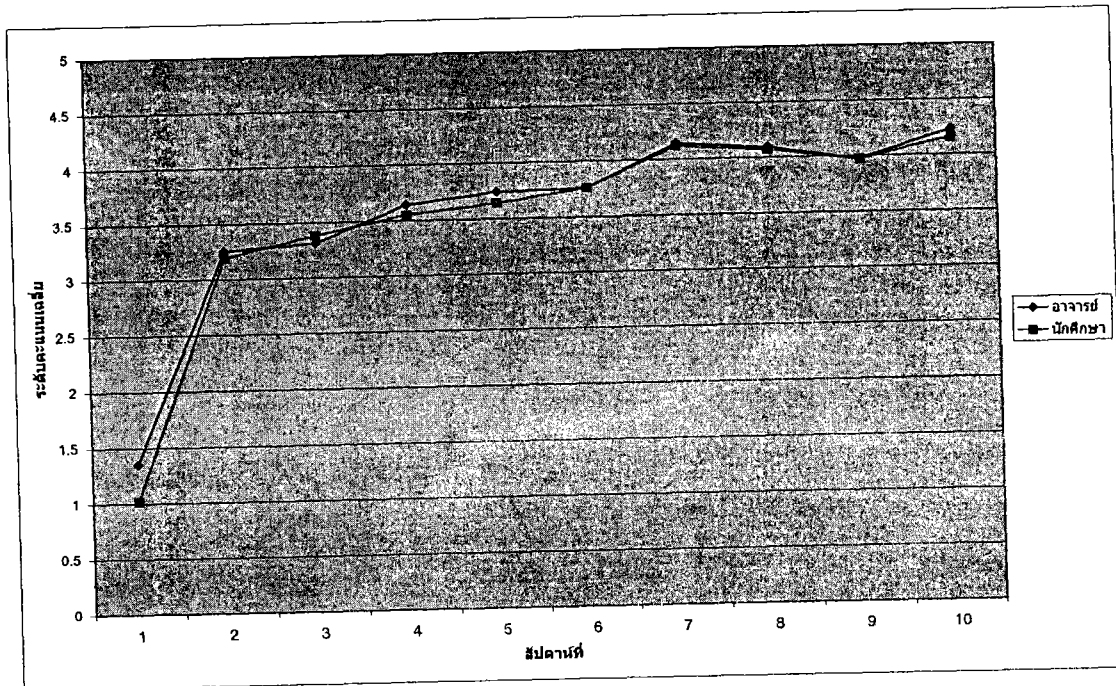
นอกจากการประเมินโดยอาจารย์ในแต่ละสัปดาห์แล้ว นักศึกษายังได้ประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนเองอีกด้วย โดยผลการประเมินความสามารถของตนเองจากสัปดาห์ที่ 1 – 10 ปรากฏผลดัง ตาราง 7

ตาราง 7 ผลการประเมินตนเองของนักศึกษาแต่ละสัปดาห์ในด้านความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง

ลำดับที่ของ นักศึกษา	คะแนนเฉลี่ยสัปดาห์ที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	1.00	3.16	3.16	3.50	3.66	3.50	3.83	3.66	3.83	4.16
2	1.00	3.33	3.66	4.00	3.83	3.66	4.33	4.16	4.00	4.83
3	1.00	3.33	3.83	3.66	4.00	4.00	4.50	4.33	4.00	4.66
4	1.00	3.16	3.33	3.50	3.50	3.66	4.00	3.83	3.66	4.16
5	1.16	3.00	3.16	3.00	3.16	3.83	4.16	4.00	4.16	3.66
6	1.00	3.00	3.33	3.66	3.50	4.00	3.83	4.16	4.16	4.16
7	1.00	3.33	3.16	3.50	3.83	3.66	4.16	4.33	4.00	3.50
$\bar{X}$	1.02	3.19	3.38	3.55	3.64	3.76	4.12	4.07	3.97	4.16
ระดับ ความสามารถ	ควร ปรับปรุง	พอใช้	พอใช้	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี

จากตาราง 7 พบว่า การประเมินตนเองของนักศึกษา ด้านความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับควรปรับปรุง ในสัปดาห์ที่ 1 อยู่ในระดับควรปรับปรุง คือมีคะแนนเฉลี่ย 1.02 ในสัปดาห์ที่ 2-3 นักศึกษามีความสามารถในการฟัง – พูดอยู่ในระดับพอใช้ คือมีคะแนนเฉลี่ย 3.19 และ 3.38 ตามลำดับ และในสัปดาห์ที่ 4-10 นักศึกษามีความสามารถอยู่ระดับดี คะแนนเฉลี่ยในสัปดาห์ที่ 10 ซึ่งเป็นสัปดาห์สุดท้าย คือ 4.16

และเมื่อเปรียบเทียบการประเมินความสามารถในด้านการฟัง-พูดของนักศึกษาระหว่างการประเมิน โดยอาจารย์กับการประเมินตนเองของนักศึกษา ปรากฏดัง ภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาตลอดระยะเวลา 10 สัปดาห์ จากการประเมินของอาจารย์ และ นักศึกษาประเมินตนเอง

จากภาพประกอบ 1 แสดงว่า การประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์ผู้ประเมิน 3 คน และตัวนักศึกษาเอง ได้ผลการประเมินสอดคล้องกันและใกล้เคียงกันมาก โดยการประเมินของอาจารย์จะสูงกว่าการประเมินตนเองของนักศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ดังจะเห็นได้จาก

สัปดาห์ที่ 1 ซึ่งเป็นการสนทนาก่อนการทดลองโดยนักศึกษาจะได้สนทนากับชาวต่างประเทศ ผลการประเมินโดยทั้งนักศึกษา และอาจารย์ พบว่า นักศึกษามีความสามารถอยู่ในระดับควรปรับปรุงเหมือนกัน

สัปดาห์ที่ 2-9 เป็นช่วงระหว่างที่นักศึกษาได้เรียนรู้ภาษาในห้องเรียนและฝึกสนทนาในห้องเรียนจนชำนาญ ก่อนที่จะออกไปสนทนาจริงนอกห้องเรียน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างสัปดาห์ที่ 1 กับสัปดาห์ที่ 2 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาพัฒนาความสามารถได้อย่างรวดเร็ว สังเกตจากคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินของอาจารย์ เพิ่มขึ้นจาก 1.35 เป็น 3.25 และคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินตนเองของนักศึกษา เพิ่มขึ้นจาก 1.02 เป็น 3.19 สำหรับคะแนนเฉลี่ยสัปดาห์ที่ 3-7 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีการพัฒนาความสามารถมากขึ้นตามลำดับ สังเกตได้จากคะแนนเฉลี่ยที่สูงขึ้นเรื่อยๆ และคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินตนเองของนักศึกษาและของอาจารย์ในสัปดาห์ที่ 8 และ 9 กลับลดลงเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับสัปดาห์ที่ 7

สัปดาห์ที่ 10 เป็นการสนทนาหลังการทดลองซึ่งเป็นการรวมหัวข้อสนทนาที่นักศึกษาได้เรียนและฝึกสนทนาตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2-9 นักศึกษาสนทนากับอาจารย์ชาวต่างประเทศ พบว่า ทั้งอาจารย์และนักศึกษา

ประเมินสอดคล้องกันว่า นักศึกษามีความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดี และคะแนนเฉลี่ยในสัปดาห์ที่ 10 นี้ เป็นคะแนนที่สูงที่สุด

นอกจากการประเมินความสามารถในการฟัง – พูดของนักศึกษาโดยการใช้แบบประเมินแล้ว นักศึกษายังมีการเขียนบันทึกการเรียนรู้หลังการสนทนาในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 ในสัปดาห์นี้นักศึกษาได้สนทนากับอาจารย์ชาวต่างประเทศ นักศึกษาไม่คุ้นเคยกับการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ฟังไม่เข้าใจ ไม่สามารถพูดโต้ตอบได้ มีความประหม่าที่จะพูดภาษาอังกฤษ กลัวพูดผิด และคาดว่าจะมีความรู้ด้านจำนวนคำศัพท์ที่จะใช้สนทนานั้นน้อยเกินไป โดยส่วนมากนักศึกษาต้องการเรียนรู้คำศัพท์ สำเนียง รวมทั้งกริยาท่าทางเพื่อให้สามารถสนทนากับชาวต่างประเทศได้

สัปดาห์ที่ 2 - 5 นักศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น สามารถใช้กริยาท่าทางประกอบการสนทนาและพูดโต้ตอบในหัวข้อที่ได้ฝึกในห้องเรียนได้ ส่วนใหญ่นักศึกษาพอใจกับการสนทนาของตนเองและสนุกกับการสนทนา แต่ยังมีปัญหาในด้านการฟัง จำคำศัพท์ไม่ได้ นักศึกษาส่วนมากต้องการสนทนาในห้องเรียนมากกว่าเดิม เพื่อเรียนรู้คำศัพท์ให้มากขึ้น ฝึกฝนสำเนียงให้เหมือนกับเจ้าของภาษา และใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องเหมาะสมกับการสนทนา รวมทั้งการใช้กริยาท่าทาง การแสดงออกทางสายตา ในระหว่างการสนทนา

สัปดาห์ที่ 6 - 9 นักศึกษาพอใจกับการสนทนาในแต่ละครั้ง มีความมั่นใจในการตอบคำถามและตั้งคำถามเพื่อให้การสนทนาดำเนินต่อไป ถึงแม้ว่าบางครั้งจะรู้สึกติดขัดหรือพูดโต้ตอบได้ช้า แต่การสนทนาที่ยังคงดำเนินต่อไปได้ นักศึกษาพอใจกับการสนทนาของตนเอง แต่ส่วนมากยังต้องการเรียนรู้ ในด้าน การฟัง อีกทั้งการใช้ คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ การออกเสียง ที่ถูกต้อง เพื่อให้สามารถพูดโต้ตอบในการสนทนาได้อย่างคล่องแคล่ว

สัปดาห์ที่ 10 นักศึกษาพอใจกับการสนทนา เพราะนักศึกษาสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ทั้งหมดมาใช้ในการสนทนาและสามารถพูดโต้ตอบกับอาจารย์ชาวต่างประเทศได้ สามารถใช้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ รวมทั้งการออกเสียงในการสนทนา สามารถเข้าใจความหมาย และเข้าใจเรื่องราวที่สนทนา โดยเมื่อนักศึกษาเปรียบเทียบบรรยากาศในการสนทนาครั้งแรกหรือในสัปดาห์ที่ 1 กับครั้งนี้ รู้สึกว่า บรรยากาศแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง นักศึกษาสนทนาในสัปดาห์นี้สามารถสนทนาด้วยความมั่นใจในการสนทนาสูง ทำให้การสนทนาเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จริง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาดังกล่าว
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาดังกล่าวก่อนและหลังการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาดังกล่าวก่อนและหลังการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จริง

วิธีดำเนินการศึกษา

1. กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี ปีการศึกษา 2545 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ซึ่งได้มาจากการเปิดรับสมัครนักศึกษาเข้าร่วมโครงการ การทำวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 7 คน

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ uly 50 นาที โดยแบ่งเป็นการทดสอบก่อนการทดลอง 3 คาบ ให้ความรู้และเตรียมภาษา สัปดาห์ละ 3 คาบ uly 50 นาที เป็นเวลา 8 สัปดาห์ รวม 24 คาบ ทำการทดสอบหลังการทดลอง 3 คาบ รวมเวลาที่ใช้ในการทดลอง 30 คาบ 10 สัปดาห์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีการประเมิน
4. ฝ้าย คือ ครูผู้สอน อาจารย์หรือบุคลากรที่สนทนากับนักศึกษา นักศึกษาประเมินตนเอง อาจารย์ชาวต่างประเทศที่เชิญมาเพื่อสนทนากับนักศึกษา

3. แถบบันทึกเสียงการสนทนาระหว่างนักศึกษากับอาจารย์หรือบุคลากรที่สนทนา
4. การเขียนบันทึกการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการฝึกฟัง – พูดเพื่อการสื่อสารในแต่ละสัปดาห์

5. แผนการสอนการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 8 แผน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูล ดังนี้

4.1 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (ดูภาคผนวก ก หน้า 56) แบบทดสอบเป็นแบบสอบถามเพื่อวัดความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ แบบวัดเจตคตินี้มีทั้งหมด 20 ข้อ เป็นแบบวัดที่มีวิธีการกำหนดมาตราส่วนการประเมินค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1 เพื่อใช้ศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งแบบวัดเจตคตินี้ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สอน โดยมีค่าอำนาจระหว่าง 3.42-10.00 (และค่าความเชื่อมั่นระหว่าง .89)

4.2 ค่าโครงการสนทนาก่อนและหลังการทดลอง (ดูภาคผนวก ก หน้า 54) ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ซึ่งแบบทดสอบนี้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอน รวมทั้งตรวจความชัดเจน และความถูกต้องในการใช้ภาษา

4.3 แบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา โดยใช้สถานการณ์จริง (ดูภาคผนวก ก หน้า 58-59) ในการประเมินความสามารถนี้ จะมีผู้ประเมินทั้งหมด 4 ฝ่าย คือ ครูผู้สอน (ผู้วิจัย) อาจารย์ผู้สนทนากับนักศึกษา นักศึกษาประเมินตนเอง และอาจารย์ชาวต่างประเทศที่เชิญมาเพื่อสนทนากับนักศึกษา โดยเกณฑ์การประเมินความสามารถเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ ดีมาก = 5 ควรปรับปรุง = 1 เพื่อใช้ในการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา โดยใช้สถานการณ์จริงก่อนและหลังการทดลอง

4.4 การเขียนบันทึกการเรียนรู้หลังการสนทนา (ดูภาคผนวก ก หน้า 62) นอกจากประเมินความสามารถโดยใช้แบบประเมินแล้ว หลังจากเสร็จสิ้นการสนทนาในแต่ละสัปดาห์แล้ว นักศึกษาเขียนบันทึกเพื่อทราบถึงความรู้ที่นักศึกษาเรียนในห้องเรียนและนำไปใช้ในการสนทนา ปัญหาที่พบระหว่างการสนทนา สิ่งที่นักศึกษาพอใจที่สุดในการสนทนา สิ่งที่นักศึกษาต้องการความช่วยเหลือเพื่อให้การสนทนาครั้งต่อไปดีขึ้น

4.5 แถบบันทึกเสียงการสนทนา (ดูภาคผนวก ค หน้า 126-129) นอกจากการเขียนบันทึกการเรียนรู้หลังการสนทนาแล้ว นักศึกษาจะมีการบันทึกการสนทนาโดยแถบบันทึกเสียงทุกครั้ง เพื่อนำมาประกอบการประเมินความสามารถของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง และแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงก่อนและหลังการทดลอง โดยนำคะแนนของนักศึกษากลุ่มทดลองมาวิเคราะห์หาค่า t-test โดยการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ SPSS/PC for Window (Statistical package for the social science / personal for window)

2. วิเคราะห์โดยการสรุปผลจากแบบบันทึกการเรียนรู้หลังการสนทนาในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งนักศึกษาเป็นผู้บันทึกไว้

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร สรุปผลดังนี้

1. ความสามารถในการฟัง- พูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาอยู่ในระดับดี คือมีค่าเฉลี่ย 4.23

(ดูตาราง 2 หน้า 33)

2. นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงมีความสามารถเพิ่มขึ้นจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

(ดูตาราง 3 หน้า 34)

3. นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ย 4.50 (ดูตาราง 4 หน้า 35)

4. เมื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลองพบว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

(ดูตาราง 5 หน้า 36)

อภิปรายผล

การศึกษครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร สามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

1. ความสำเร็จของการพัฒนาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง

2. เจตคติกับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

3. วิธีการดำเนินการทำให้งานวิจัยประสบผลสำเร็จ

4. ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษา พบว่าประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เนื่องจากองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งสามารถอภิปรายได้ตามหัวข้อดังนี้

1. ความสำเร็จของการพัฒนาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ในการเรียนการสอนมีการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารหลายรูปแบบ โดยกิจกรรมแต่ละอย่างเป็นการมุ่งเน้นและส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยแท้จริง เช่น กิจกรรมบทบาทสมมติ (role-play) สถานการณ์จำลอง (simulation) เกม (games) เป็นต้น โดยลักษณะของกิจกรรมมีความแตกต่างกันตามลักษณะเนื้อหาที่เรียน โดยเนื้อหาของการเรียนเป็นการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากความหลากหลายของกิจกรรมทำให้นักศึกษารู้สึกกระตือรือร้นในการเรียน ส่งผลให้บรรยากาศในห้องเรียนเต็มไปด้วยความสนุกสนาน อีกทั้งยังท้าทายความสามารถของนักศึกษา ซึ่งขจิต ผอ่ยทอง (2543 :49) ชัยยา เปรมภักดิ์ (2543) สุรพันธ์ กุศลส่ง (2541) และเปรมวดี รัตกุล (2541 : 113)

กล่าวว่า ความหลากหลายของกิจกรรมทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นต่อการเรียน และไม่รู้สึกเบื่อ บรรยากาศในการเรียนไม่เครียด นักศึกษารู้สึกสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษา เพราะหลังจากที่นักศึกษาฝึกใช้ภาษาในห้องเรียนโดยใช้กิจกรรมต่างๆแล้ว นักศึกษายังต้องนำภาษาที่ฝึกในห้องเรียนออกไปใช้สนทนาจริงนอกห้องเรียนอีกด้วย ทั้งนี้ระดับความยากง่ายของกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกเหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของนักศึกษาอีกด้วย สอดคล้องกับ ศศิลักษณ์ เกตุจรัส (2543 : 59) อรุณี วิริยะจิตรา (2532 : 80) กุสุมา ลำนุ้ย (2532-2533 : 22) ที่กล่าวว่า กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนต้องน่าสนใจ และเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหรือไม่รู้สึกว่าได้เรียนรู้เพิ่มขึ้น หรือยากเกินไปจนทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอย นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่หลากหลายทำให้นักศึกษากลับแสดงออกทางภาษาอย่างเต็มที่ และนักศึกษาไม่รู้สึกเบื่อในระหว่างการเรียน สังเกตได้จากการยิ้มและหัวเราะในระหว่างการทำกิจกรรม ดังนั้นกิจกรรมในการเรียนควรมีความหลากหลาย และเหมาะสมกับการเรียนการสอน

1.2 ขั้นตอนการเรียนการสอน

ในการเรียนการสอน นอกจากการที่นักศึกษาได้รับการฝึกในห้องเรียนโดยการทำกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาได้ฝึกใช้ภาษาอย่างเพียงพอแล้ว นักศึกษายังต้องนำภาษาที่ได้เรียนในห้องเรียนออกไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์จริง ทำให้การนำภาษาที่เรียนในห้องเรียนออกไปสนทนาสมมุติผลอย่างน่าพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ วิลกินส์ (Wilkins. 1972) แครชเชน และ เทอเรล (Krashen and Terrell. 1982) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ทางภาษาควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาที่เรียน และเข้าใจภาษาให้มากที่สุด ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงมากที่สุด และ มอร์โรว์ (Morrow. 1981: 59-66) ได้กล่าวว่า การเรียนภาษาต่างประเทศนั้น กิจกรรมที่ฝึกใช้ทางภาษาต้องเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นจริงในสถานการณ์ของการใช้ภาษาต่างประเทศนั้นๆ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกกิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษา และมีความสามารถในการสื่อสารได้ ดังเห็นได้จากคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดของนักศึกษาระหว่างสัปดาห์ที่ 2-10 (ตาราง 6 หน้า 38) ในสัปดาห์ที่ 2 ระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ระดับ พอใช้ (3.19) และเพิ่มขึ้นโดยลำดับ และในสัปดาห์ที่ 10 ซึ่งเป็นสัปดาห์สุดท้ายเป็นสัปดาห์ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดอยู่ระดับ ดี (4.23) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เบญจลักษณ์ อึ้งสืบเชื้อ (2540) ซึ่งพบว่า การเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์จริง สามารถช่วยพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดของนักเรียนได้จริง โดยเป็นการพัฒนาที่ค่อยๆ เพิ่มขึ้น ตลอดจนมีความเชื่อมั่นในการสนทนาของนักศึกษาเพิ่มขึ้นทีละน้อยตามลำดับ

1.3 การให้ความร่วมมือในระหว่างการทำกิจกรรม

การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมหรือการนำภาษาที่เรียนออกไปใช้จริงในห้องเรียนถือว่าเป็นหัวใจที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการประสบความสำเร็จในห้องเรียน ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการเป็นนักศึกษาที่สมัครใจและต้องการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของตนเอง ดังนั้นนักศึกษาจึงให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี และในการสนทนาทุกครั้งได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาประเมินความสามารถ ทำให้นักศึกษาได้รู้ศักยภาพของตนเอง ทำให้นักศึกษามีความพยายามที่จะพัฒนาความสามารถของตนให้ดีขึ้น ดังนั้นนักศึกษาจึงให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี นอกจากนั้นการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการสนทนาของอาจารย์คู่สนทนา ช่วยส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดของนักศึกษาเป็นอย่างดี ทั้งนี้นอกจากการเป็นคู่สนทนาให้นักศึกษา

อาจารย์ยังได้ให้คำแนะนำในเรื่องที่นักศึกษาได้ขอคำแนะนำ เช่น การออกเสียง คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และอาจารย์ยังพร้อมที่จะสนทนาทุกครั้งที่นักศึกษาต้องการสนทนาด้วย อีกทั้งหากนักศึกษาไม่พอใจในการสนทนาของตนอาจารย์ก็ยินดีที่จะเป็นคู่สนทนาจนกว่านักศึกษาจะพอใจ ทั้งนี้จากการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีทั้งอาจารย์คู่สนทนาและนักศึกษาส่งผลให้ระดับความสามารถในการฟัง-พูดของนักศึกษาหลังการทดลอง ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง

2. เจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผลการวัดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่านักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและกับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทุกคนแปรเปลี่ยนไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือเมื่อเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นด้วย ความสามารถในการฟัง-พูดของนักศึกษาก็สูงขึ้น (ดูตาราง 5 หน้า 36) ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากนักศึกษาประสบความสำเร็จในการสนทนา และได้เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้สนทนาจริงในสถานการณ์จริง สอดคล้องกับแนวความคิดของ ไคลน์ (Klein, 1990) และอัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ของเจตคติกับการเรียนภาษาต่างประเทศ ว่าเจตคติเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการเรียนรู้ทางภาษา หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาใดๆแล้วจะประสบความสำเร็จต่อการเรียนภาษานั้นๆ การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงนอกจากสามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ยังทำให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ อีกทั้งสัมพันธ์ภาพระหว่างอาจารย์ผู้สอน อาจารย์คู่สนทนา กับนักศึกษาดำเนินไปได้ด้วยดีตลอดการทดลอง ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและกล้าที่จะซักถามเมื่อเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจในบทเรียน ในแต่ละสัปดาห์ผู้วิจัยกับนักศึกษาได้ร่วมกันอภิปรายผลการสนทนาถึงจุดเด่นและข้อบกพร่องที่นักศึกษาต้องการแก้ไข และในการสนทนาแต่ละครั้งนักศึกษามีโอกาสในการประเมินตนเอง ซึ่งผลการประเมินตนเองทำให้นักศึกษาได้วัดระดับความสามารถของตนเองและมีความพอใจกับผลงานของตนเองหรือไม่ ซึ่งหากไม่พอใจนักศึกษาก็สามารถฝึกสนทนาซ้ำได้ใหม่จนกว่าจะพอใจ ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความมั่นใจในการสนทนาและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้นักศึกษา ส่งผลให้ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษสูงขึ้น

3. วิธีการดำเนินการทำให้งานวิจัยประสบผลสำเร็จ

3.1 การสร้างความเข้าใจก่อนดำเนินการทดลอง

ก่อนดำเนินการทดลองผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับอาจารย์คู่สนทนาและนักศึกษาถึงวัตถุประสงค์ กระบวนการในการทดลอง วิธีดำเนินการทดลอง เกณฑ์การประเมิน ตลอดจนบทบาทหน้าที่ของอาจารย์คู่สนทนาและนักศึกษาต่อการทดลอง สิ่งที่นักศึกษจะได้รับจากการทดลอง และความจำเป็นที่ต้องได้รับความร่วมมือจากอาจารย์คู่สนทนาเพื่อให้การทดลองครั้งนี้ประสบความสำเร็จ และเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีโอกาสนทนาโดยใช้ภาษาอังกฤษจริงนอกห้องเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ทำความเข้าใจในเรื่องเกณฑ์การประเมินเพื่อให้อาจารย์และนักศึกษาเข้าใจในเกณฑ์การประเมินตรงกัน จากการทำความเข้าใจกับอาจารย์คู่สนทนาและนักศึกษาก่อนการทดลองส่งผลให้การทดลองประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี ดังจะเห็นได้จาก แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟัง-พูดของนักศึกษาตลอดระยะเวลา 10 สัปดาห์จากการประเมินตนเองของนักศึกษาและการประเมินของอาจารย์ (ภาพประกอบ 1 หน้า 39) เห็น

ได้ว่าคะแนนที่นักศึกษาประเมินตนเองกับคะแนนที่ได้จากการประเมินของอาจารย์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในการทดลอง และเกณฑ์การประเมินของทั้งอาจารย์และนักศึกษาเป็นอย่างดี

3.2 ประสิทธิภาพของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย คำโครงการสนทนา แบบประเมินความสามารถ แบบบันทึกการเรียนรู้หลังการสนทนา แบบวัดเจตคติ ซึ่งสามารถอภิปรายผลดังนี้

3.2.1 คำโครงการสนทนา มีความเที่ยงตรงและสอดคล้องตามเนื้อหา ทั้งนี้เนื่องจากการทดลองครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง โดยรูปแบบการสนทนาต้องมีความเหมาะสมและเป็นไปตามการสนทนาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ดังนั้นคำโครงการสนทนาจึงเป็นการกำหนดกว้างๆ โดยไม่สามารถระบุคำถามหรือคำตอบที่แน่นอนตายตัวได้ คำโครงการสนทนาจึงเป็นการถามและตอบเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้เรียนมาตลอดระยะเวลา 8 สัปดาห์ และนักศึกษาได้ฝึกสนทนาทั้งในห้องเรียนและฝึกสนทนาจริงนอกห้องเรียน โดยผลจากการทดลองพบว่า ก่อนทดลองนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยความสามารถอยู่ที่ระดับควรปรับปรุง (1.35) และหลังการทดลองระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี (4.23) (ดูตาราง 6 หน้า 37) ทั้งนี้ในการสนทนานักศึกษาต้องเลือกรูปแบบภาษาที่เหมาะสมกับการสนทนาด้วยตนเอง ดังนั้นการสนทนาที่เกิดขึ้นจึงเป็นการสนทนาที่เหมือนกับการสนทนาที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน

3.2.2 ผลที่ได้จากคำโครงการสนทนาเชื่อถือได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำคำโครงการสนทนาไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบ และได้นำคำโครงการสนทนาไปทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งการให้คะแนนร่วมกับอาจารย์ 2 คน ซึ่งได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินเพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน อีกทั้งเกณฑ์การประเมินระบุความสามารถด้านต่างๆ อย่างชัดเจน โดยแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ คือ 5 4 3 2 1 (ดูภาคผนวก ก หน้า 60-61) ทำให้สะดวกในการให้คะแนน และคะแนนจากผู้ประเมินทั้ง 3 คนใกล้เคียงกันเป็นส่วนใหญ่

3.2.3 แบบประเมินความสามารถ มี 2 แบบ คือ แบบประเมินโดยอาจารย์ (ดูภาคผนวก ก หน้า 59) และแบบประเมินตนเองของนักศึกษา (ดูภาคผนวก ก หน้า 58) รวมทั้งเกณฑ์การให้คะแนน ก่อนทำการทดลองผู้วิจัยได้นำแบบประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำไปทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองแบบประเมินจะเป็นการวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งก่อนและหลังการทดลอง รวมทั้งในระหว่างการทดลอง การวัดความสามารถในการฟัง-พูดนอกจากวัดจากแบบประเมินของอาจารย์ 3 คนแล้ว ยังวัดจากการประเมินตนเองของนักศึกษาโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบเดียวกัน พบว่า คะแนนความสามารถของนักศึกษาทั้งจากแบบประเมินของอาจารย์และแบบประเมินตนเองเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (ดูภาพประกอบ 1 หน้า 39) ทั้งนี้เนื่องจากเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนและง่ายต่อการให้คะแนนทำให้ผลคะแนนที่ประเมินเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และจากแบบบันทึกการเรียนรู้หลังการสนทนา พบว่านอกจากนักศึกษามีการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ นักศึกษายังรู้สึกมั่นใจในการสนทนา และกระตือรือร้นในการสนทนา ส่งผลให้เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

3.3 ผลพลอยได้จากการทดลองนอกจากนักศึกษาได้พัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ดีขึ้น นักศึกษายังได้ฝึกให้มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา เพราะในแต่ละสัปดาห์นักศึกษาได้ฝึก

สนทนากับอาจารย์ และยังได้ขอคำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อนำไปปรับปรุงในการสนทนาครั้งต่อไป อีกทั้งการทดลองครั้งนี้เป็นการเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ตลอดจนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

4. ข้อเสนอแนะ

4.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

4.1.1 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร พุทธศักราช 2542 วิชาภาษาอังกฤษ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หากกิจกรรมที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไปใช้กับนักศึกษาระดับต่างๆ ควรมีการปรับเนื้อหาและระดับภาษาที่จะใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

4.1.2 ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีโอกาสสนทนากับชาวต่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจตลอดจนการกล้าแสดงออกของนักศึกษา

4.1.3 ในการเรียนควรใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่วในการโต้ตอบกับครูและเพื่อน

4.1.4 ครูควรสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน หากบรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง และสนุกสนานจะทำให้ผู้เรียนไม่เครียด และกล้าที่จะแสดงออกโดยไม่กลัวการพุดผิด

4.1.5 ควรเปิดชมรมภาษาอังกฤษ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีโอกาสในการฝึกฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4.1.6 ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกพูดสนทนานอกห้องเรียนกับนักศึกษาด้วยกันเอง เพื่อเป็นการเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงร่วมกันนอกห้องเรียน

4.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

4.2.1 ควรมีการทำการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง กับนักศึกษาระดับชั้นอื่นๆ

4.2.2 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงกับการสอนตามปกติว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลภัทร์ พุทธสันติธรรม. (2545) การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ชุดการสอนย่อยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชนิดวิธีการ (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2539). หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ กระทรวงฯ.
- ชัยยา เปรมภักดิ์. (2543). การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2518). ทศนคติต่อการสัมภาษณ์. อัตสำเนา.
- เชิดศักดิ์ ไชวสินธุ์. (2520). การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัตสำเนา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และบุญยิ่ง เจริญยิ่ง. (2518). อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก.
- ทันทิวา สุรวัต. (2540). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง – พูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ของ คีธจอห์นสัน กับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- เบญจลักษณ์ อึ้งสืบเชื้อ. (2540). ภาษาอังกฤษปฏิบัติงาน : การพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟัง – การพูดของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารโดยผ่านกระบวนการฝึกงานแผนกบริการส่วนหน้าในโรงแรม. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- พระมหาทะนงศักดิ์ ใจสบาย. (2542). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสันกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศศิลักษณ์ เกตุจรุง. (2543). การใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

- สมยศ เม่นแย้ม. (2543). *ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย
- สายฝน ทรงเสียงไชย. (2543). *การศึกษาผลการฝึกอบรมครูเรื่องทักษะฟัง – พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมและเกมภาษา ระดับประถมศึกษา โรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร*
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพันธ์ กุลสง. (2543). *การเปรียบเทียบความสามารถและทัศนคติในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีธรรมชาติประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร*
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2527). *การสร้างข้อสอบวัดความสามารถในการสื่อความหมายทางภาษา (Pragmatic Communicative) กับการทดลองทางภาษาระดับ Advanced, ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ และแนวโน้มในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการสร้างคลังข้อสอบ. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.*
- _____. (2538). *แนวทางการสร้างข้อทดสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- _____. (2539). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- อัญชนา วาศรี. (2538). *การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง – พูด เพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธาดูปทุม อ.ธาดูปทุม จ. นครพนม. ปริญญาโท กศ.ม.(การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- อารีย์ สุวรรณทัศน์. (2540). *การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สื่อการสอนจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จ.นครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การมัธยมศึกษา). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร*
- พระมหาทะนงศักดิ์ ใจสบาย. (2542). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสันกับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*

Allport, Gordon W. (1969). *Handbook of Social Psychology*. Massachusetts : Clark University Press.

Anderson, Ann and Tony, Lynch. (1988) *Listening*. London : Oxford University Press.

Brown, Douglas. (1980). *Principles of Language Learning and Teaching*. New Jersey : Prentice – Hall, Inc.

Byrne, Donn. (1990). *Teaching Oral English*. Singapore : Longman.

- Diaz-Rico, Lyne T. and Kathryn Z. Weed. (1995). *The Crosscultural, Language, and Academic Development Handbook*. Massachusetts : Allyn & Bacon.
- Finocchiaro, Mary and Sako, Sydney. (1983). *Foreign Language Testing : A Practical Approach*. New York : Regents Publishing Company Inc.
- Grant, Neville. (1989). *Making the Most of your Textbook*. New York : Longman.
- Harris, David P. (1990). *Testing English as a Second Language*. New York ; McGraw-Hill Book.
- ✓ Hubbard, Peter. (1983). *A Training Course for TEFL*. Oxford : Oxford University Press.
- Hybel, Sandra. (1995). *Communicating Effectively*. 4th ed. New York : McGraw-Hill.
- Hymes, Dell. (1979). *The Communicative Approach to Language Teaching*. London : Oxford University Press.
- Klein, Wolfgang. (1990). *Second Language Acquisition*. London : Cambridge University Press.
- Krashen, S.D. and Terrell, D. (1983). *The Natural Approach*. London: The Alemany Press.
- Krashen, Stephen D. and Tracy D. Terrell. (1995). *The Natural Approach Language Acquisition in the Classroom*. London : Prentice Hall Europe.
- Linder, Cathy. (1977). *Oral Communication Testing*. USA : National Textbook Company.
- Littlewood, William. (1981). *Communicative Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press.
- . (1995). *Communicative Language Teaching*. Britain : Cambridge University Press.
- ✓ Oller, John W. (1979). *Language Test at School : A Pragmatic Approach*. London : Longman.
- Paulson, Christina Brat and Howard R. Selekman. (1983). "Interaction Activity in the Foreign Classroom : or How to Grow the Tulip Rose," in *Developing Communication Skills*.
- Richards, Jack C., Platt, J., Heidi, P. (1993). *Longman Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics*. Singapore : Longman.
- Rost, Michael. (1991). *Listening in Action*. London : Prentice Hall International (UK) Ltd.
- Rubin, Dorothy. (1990). *Teaching Elementary Language Arts*. 4th ed. New Jersey : Prentice Hall.
- Saville- Troike, M. (1982). *The Ethnography of Communication*. Oxford : Basil Blackwell.
- Scott, Roger. (1981). *Speaking in Keith Johnson and Keith Morrow, (Eds). Communication in the classroom*. London : Longman Group, Ltd.
- Searle, J.R. (1978). *Speech Acts*. Cambridge University Press.
- Taylor. B. (1983). *Teaching ESL: Incorporating a Communicative, Student – Centered Component*". TESOL Quarterly.
- Underhill. Nic. (1987). *Testing Spoken Language*. Cambridge : Cambridge University Press.
- ✓ Ur, P. (1996). *A Course in Language Teaching*. Great Britain : Cambridge University Press.

Valette, Rebecca M. (1967). *Modern Language Testing*. 2nd ed. New York ; Harcourt Brace Jovanovich

Vallette, Rebecca M. and Renee Desick. (1972). *Modern Language Performance Objective and Individualization*. New York : Harcourt Brace Jovanovich.

Verderber, R. (1996). *Communication! USA*. : Wadsworth Publishing Company.

Walton, Sue and Nayne, Jeffery. (1995). *Communicative Principles : A Modular Approach*. Sydney : Prentice Hall.

Wenden, Anita. (1991). *Learner Strategies for Learner Autonomy*. London : Prentice Hall International (UK) Ltd.

Widdowson, H.G. (1983). *Teaching Language as Communication*. London : Oxford University Press

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. คำโครงการสนทนา
2. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. แบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
4. เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
5. บันทึกการเรียนรู้หลังการสนทนา
6. ตัวอย่างแผนการสอน

แบบทดสอบก่อน – หลังการทดลอง เค้าโครงการสนทนา

1. ผู้สัมภาษณ์ทักทายและโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษกับนักศึกษา เช่น

T : Good morning. How are you?

S : I'm fine. Thank you, and you?

2. ผู้สัมภาษณ์ให้นักศึกษาแนะนำตนเองเป็นภาษาอังกฤษ

T : Please introduce yourself.

S : My name is

3. ผู้สัมภาษณ์สนทนาเกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้

3.1 สนทนาเกี่ยวกับครอบครัว และข้อมูลส่วนตัว

3.2 สนทนาเกี่ยวกับเวลาว่าง

3.3 สนทนาเกี่ยวกับการแนะนำทิศทาง

3.4 สนทนาเกี่ยวกับลักษณะของคน

3.5 สนทนาเกี่ยวกับการบรรยายลักษณะสิ่งของ

คำชี้แจง

อาจารย์ผู้สัมภาษณ์สามารถปรับเปลี่ยนหรือสลับคำถามได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ให้อยู่ในเนื้อหาที่กำหนด

คำถามที่อาจจะใช้ในการสนทนา มีดังนี้

How many people are there in your family?

Do you have any brothers or sisters?

What do you like to do in your free time?

Where do you live?

Is it far from here?

How can I go to your house from here?

Who is your favorite singer / star?

What does she look like?

What does it look like?

4. เมื่อจบการสนทนาผู้สัมภาษณ์กล่าวขอบคุณนักศึกษา และกล่าวคำอำลาตามธรรมเนียม

หมายเหตุ

1. ในแต่ละขั้นตอนหากผู้สัมภาษณ์หรือนักศึกษาฟังไม่เข้าใจให้ชัดเจน โดยคู่สนทนาอธิบายซ้ำหรือพูดซ้ำ และให้ผู้สัมภาษณ์สังเกตการกล่าวตอบหรือปฏิกิริยาตอบสนองด้วย

2. ในการสนทนาเพื่อเชื่อมโยงเนื้อหาหนึ่งไปสู่อีกเนื้อหาหนึ่ง อาจจะมีคำศัพท์หรือโครงสร้างภาษาที่ไม่ได้อยู่ในเนื้อหาที่สอน ให้ดูเฉพาะปฏิกิริยาตอบสนองการแสดงออกทางด้านสายตา และกริยาท่าทาง ซึ่งจะไม่ประเมินถึงการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามวัดเจตคติในวิชาภาษาอังกฤษ จะถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อนักศึกษาอ่านแล้วให้เลือกตอบตามความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักศึกษาจริงๆ ซึ่งคำตอบของนักศึกษาไม่มีการตัดสินว่าผิดหรือถูกและแบบสอบถามนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักศึกษาแต่ประการใด ฉะนั้นขอให้นักศึกษาตอบคำถาม ตามความเป็นจริง คำตอบของนักศึกษาจะนำไปใช้อธิบายในเชิงวิชาการเท่านั้น
2. วิธีตอบแบบสอบถามวัดเจตคตินี้ ขอให้นักศึกษาย่านข้อความแต่ละข้อความแล้วพิจารณาอย่างรอบคอบตามความเป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักศึกษาซึ่งแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือกดังนี้
 - เห็นด้วยอย่างยิ่ง แสดงว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นอย่างยิ่ง เพราะข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือความคิดของนักศึกษามากที่สุด
 - เห็นด้วย แสดงว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความนี้ เพราะข้อความ นั้นตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักศึกษา
 - ไม่แน่ใจ แสดงว่า นักศึกษาไม่สามารถตัดสินใจได้ว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย
 - ไม่เห็นด้วย แสดงว่า นักศึกษาไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น เพราะข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักศึกษา
 - ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แสดงว่า นักศึกษาไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นอย่างยิ่ง เพราะข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุด
3. ข้อควรระวัง
 - 3.1 ทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับข้อความที่อ่านในแบบสอบถาม ข้อหนึ่งๆ นักศึกษาจะสามารถทำเครื่องหมายได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น
 - 3.2 ขอให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบทุกข้อ

ขอขอบใจในความร่วมมือของนักศึกษาทุกคน

ผู้วิจัย

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1.	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
2.	ข้าพเจ้าอยากเรียนภาษาอังกฤษให้เก่ง					
3.	ข้าพเจ้ารู้สึกฝืนใจที่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ					
4.	ข้าพเจ้าคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ ยาก					
5.	ข้าพเจ้าอยากให้มีชั่วโมงเรียนวิชา ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด					
6.	ข้าพเจ้ากลัวที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการ สนทนา					
7.	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่สนุกสนาน					
8.	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนแล้วรู้สึกภูมิใจ					
9.	ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อ ชีวิตประจำวัน					
10.	ข้าพเจ้าชอบดูภาพยนตร์หรือโทรทัศน์ที่พูด เป็นภาษาอังกฤษ					
11.	ข้าพเจ้าภูมิใจที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษ สื่อสารกับผู้อื่นได้					
12.	ข้าพเจ้าไม่ชอบเข้าห้องเรียนในวิชา ภาษาอังกฤษ					
13.	ข้าพเจ้ารู้สึกง่วงทุกครั้งที่ยื่นภาษาอังกฤษ					
14.	ข้าพเจ้าสนุกกับการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ					
15.	ข้าพเจ้าชอบร้องเพลงเป็นภาษาอังกฤษ					
16.	ภาษาอังกฤษไม่มีประโยชน์ต่อข้าพเจ้า เท่าใดนัก					
17.	ข้าพเจ้าอยากเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ					
18.	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจมากเมื่อสามารถตอบ คำถามหรือทำแบบฝึกหัดที่ครูสั่งในวิชา ภาษาอังกฤษได้					
19.	ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดเมื่อต้องตอบคำถามครู เป็นภาษาอังกฤษ					
20.	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจเมื่อครูสอนภาษาอังกฤษไม่ เข้าสอน					

**แบบประเมินผลความสามารถของตนเองในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักศึกษา**

ชื่อนักศึกษา..... ชั้น.....
 บทเรียนที่..... เรื่อง.....
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน.....

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะของ
 นักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level	5	4	3	2	1
หัวข้อที่ประเมิน / Topic	ดี มาก	ดี	พอใช้	เกือบ พอใช้	ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา					
2. นักศึกษาแสดงออกทาง สายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม					
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา					
2. นักศึกษาสามารถ ออกเสียง ได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา					
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา					
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม					
รวม					

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

**แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน**

อาจารย์ผู้ประเมิน.....
 ชื่อนักศึกษา..... ชั้น.....
 บทเรียนที่..... เรื่อง.....
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน.....

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
 ของนักศึกษาในแต่ละ ข้อ

ระดับ / Level	5	4	3	2	1
หัวข้อที่ประเมิน / Topic	ดี มาก	ดี	พอใช้	เกือบ พอใช้	ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา					
2. นักศึกษาแสดงออกทาง สายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม					
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา					
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา					
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา					
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม					
รวม					

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....

เกณฑ์การประเมินการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง

ระดับ	การจับใจความและการตีความ
1	ฟังไม่เข้าใจ พูดโต้ตอบไม่ได้เลย
2	เข้าใจในคำพูดที่พูดซ้ำๆ และง่าย ๆ ต้องพูดซ้ำ พยายามโต้ตอบแต่ผิดบ่อยครั้ง
3	เข้าใจได้ซ้ำ ใช้เวลาในการคิดคำตอบนาน พูดโต้ตอบได้และผิดบางครั้ง
4	เข้าใจเรื่องที่ฟัง ใช้เวลาในการคิดคำตอบเล็กน้อย พูดโต้ตอบได้บ้าง
5	เข้าใจเรื่องที่สนทนาในความเร็วปกติเพียงครั้งเดียว สามารถพูดโต้ตอบได้อย่างเหมาะสม

ระดับ	การแสดงออกทางสายตาและกิริยาท่าทางประกอบการฟัง (Non – verbal)
-------	--

1	ใช้สายตา กิริยาท่าทางในการสื่อความหมายไม่เหมาะสมบ่อยครั้ง
2	ใช้สายตา กิริยาท่าทางในการสื่อความหมายได้บางครั้ง
3	ใช้สายตา กิริยาท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสมปานกลาง
4	ใช้สายตา กิริยาท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสมพอประมาณ
5	ใช้สายตา กิริยาท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสมตลอดเวลา

2. เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด

ระดับ	ความคล่องแคล่ว
1	พูดโต้ตอบไม่ได้เลย
2	พูดซ้ำมาก พยายามพูดตอบได้ทุกเรื่อง โดยใช้คำพูดโต้ตอบประเภท Yes, No
3	พูดซ้ำ และไม่คล่องบ่อยๆ พูดโต้ตอบได้โดยใช้คำพูดสั้นๆ บางประ โยคก็พูดไม่จบ
4	พูดซ้ำไม่คล่องบ้าง สามารถพูดโต้ตอบได้
5	พูดคล่อง ได้ตอบได้ทุกเรื่อง

ระดับ	การออกเสียง
1	ออกเสียงผิดมาก ไม่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้
2	ออกเสียงผิดบ่อย สื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เล็กน้อย
3	ออกเสียงผิดบ้าง สื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้
4	ออกเสียงผิดน้อยมาก สื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่
5	ออกเสียงถูกต้อง เข้าใจได้หมด

ระดับ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammar)

- 1 ใช้โครงสร้างผิดหมด
- 2 ใช้โครงสร้างผิดบ่อยครั้ง
- 3 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบางครั้ง
- 4 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องเกือบหมด
- 5 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องทั้งหมด

ระดับ การใช้คำศัพท์

- 1 ใช้คำศัพท์ผิดมาก ไม่สามารถสื่อสารได้
- 2 ใช้ศัพท์อยู่ในวงจำกัด ใช้ได้เฉพาะที่ท่องจำมาเท่านั้น
- 3 การใช้ศัพท์ต้องใช้เวลาคิดหาคำที่ต้องการ สื่อสารได้พอสมควร
- 4 ใช้ศัพท์ผิดน้อยมาก สื่อสารได้เป็นส่วนใหญ่
- 5 ใช้ศัพท์เหมาะสมกับการทุกเรื่องที่สนทนา

ดัดแปลงจาก FSI (Foreign Service Institute. 1979) อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 130 – 135) และ ศศิลักษณ์ เกตุจรง (2543)

บันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา

ชื่อนักศึกษา..... ชั้น.....
 บทเรียนที่..... เรื่อง.....
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน.....

คำชี้แจง กรุณานำบันทึกแบบบันทึกหลังการสนทนาตามความเป็นจริงของนักศึกษา

1. นักศึกษาได้ใช้ความรู้ที่เรียนในห้องเรียนไปใช้ ในการสนทนาอย่างน้อยเพียงใด เพราะอะไร

..... มากที่สุด

..... มาก

..... ปานกลาง

..... น้อย

..... น้อยที่สุด

เหตุผล

.....

2. ปัญหาที่พบระหว่างการสนทนา

.....

การแก้ปัญหา

.....

3. จุดเด่นของข้าพเจ้าในการสนทนาครั้งนี้

.....

4. จุดที่ข้าพเจ้าควรปรับปรุง

.....

5. ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

แผนการสอนที่ 1

ตอนที่ 1 คำพูดที่ใช้ทั่วไประหว่างการสนทนา (Useful Expressions)

ตอนที่ 2 การทักทาย และการอำลา (Greeting and Leave-taking)

ตอนที่ 3 การแนะนำตนเอง (Introducing oneself)

- วัตถุประสงค์ :
1. เพื่อให้การสนทนาดำเนินไปอย่างราบรื่น และเหมาะสม
 2. เพื่อให้ นักศึกษา สามารถกล่าวคำทักทายและคำอำลาเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม
 3. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถกล่าวแนะนำตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

เนื้อหาภาษา :

ตอนที่ 1 : คำพูดที่ใช้ทั่วไประหว่างการสนทนา (Useful Expressions)

Pardon me.
 I can't hear you.
 I'm sorry. Again please.
 Excuse me. Could you please say that again?
 Excuse me. Could you repeat that, please?
 I'm sorry. Please say it / that again.
 I'm sorry, I don't understand. / I'm not sure.
 Could you speak more slowly?
 How do you spell that?
 What does mean?

ตอนที่ 2 : การทักทายและการอำลา (Greeting and Leave – taking)

Ways to greet someone

Formal

Good morning.
 Good afternoon.
 Good evening.

How are you? | I'm fine. Thank you.
 Very well, thank you.

Informal

Hi. / Hello.

How are things?

How are you doing?

How have you been?

What's new with you?

What's happening?

Fine, thanks.

So so.

Not bad.

Great.

Nothing special.

Not much.

Ways to end up a conversation

Formal

Excuse me, but I really have to be going.

I must go now.

Good bye.

Informal

Take care (of yourself.)

Have a good time. / I've got to go now.

See you later / again. Good bye. / Bye bye.

ตอนที่ 3 : การแนะนำตนเอง (Introducing oneself)

Ways to introduce oneself

Formal

May I introduce myself?

My name is.....

How do you do? Nice to meet you.

How do you do? Nice to meet you, too.

Pleased / Glad to meet you.

Pleased / Glad to meet you, too.

Informal

Hi. / Hello. I'm.....What's your name?

My name is.....

I'm.....

(It's) nice to meet you.

(It's) nice to meet you, too.

สื่อการเรียนการสอน : วิดีทัศน์จากสื่อทางไกล เรื่อง Greeting and Leave-taking และ
Introducing oneself

คาบการสอน : 3 คาบ 150 นาที

ขั้นตอนการสอน

ตอนที่ 1 คำพูดที่ใช้ทั่วไประหว่างการสนทนา (Useful Expressions)

1. ขั้นนำเสนอ

- ครูอธิบายว่าการสนทนาทั่วไปส่วนมากจะแทรกด้วยประโยค ซึ่งจะทำให้การสนทนาดำเนินไปอย่างราบรื่นและต่อเนื่อง (Useful Expressions) ดังต่อไปนี้

Pardon me.

I can't hear you.

I'm sorry. Again please.

Excuse me. Could you please say that again?

Excuse me. Could you repeat that, please?

I'm sorry. Please say it / that again.

I'm sorry, I don't understand. / I'm not sure.

Could you speak more slowly?

How do you spell that?

What does mean?

- ครูเปิดวิดีโอทัศน์เพื่อเสนอเนื้อหาของการใช้ Useful Expressions ในระหว่างการสนทนา เพื่อให้นักศึกษาทราบความหมายและเห็น กริยาท่าทางของผู้พูด (Non-verbal) ขณะที่พูดหรือกล่าวข้อความเหล่านี้

- ครูตรวจสอบว่านักศึกษาเข้าใจความหมายและการใช้ภาษาข้างต้น
- ครูพูดและให้นักศึกษาว่าตามหลายๆครั้ง

ตอนที่ 2 การกล่าวทักทายและการกล่าวอำลา (Greeting and Leave – taking)

- ครูกระตุ้นนักศึกษาให้สนใจ เนื้อหาที่จะเรียน โดยครูแจกใบงานที่ 1 (Worksheet 1) เพื่อให้นักศึกษาคาดเดาว่าประโยคใดเป็น การทักทายประโยคใดเป็นการกล่าวอำลา (Part one)
- ครูเปิดวีดิทัศน์เพื่อนำเสนอเนื้อหาภาษาที่จะสอน ตอนที่ 1 (Frank meets Professor in the morning and they greet each other. และ Tom meets his friend, Jerry in the afternoon)

บทสนทนาที่ 1 At the school

Frank : Good morning, Professor.
 Professor : Good morning, Frank.
 Frank : How are you today?
 Professor : Very well, thank you. And you?
 Frank : I'm fine, thank you.
 Professor : How was your test?
 Frank : Oh! I think it was good. Thank you.
 Professor : Well ! I have a class. I must go now. Good bye.
 Frank : Good bye.

บทสนทนาที่ 2 At the cafeteria

Tom : Hi, Jerry. What's new with you?
 Jerry : Hi, Tom. Nothing special. I've just finished my history test.
 By the way, I've got to go now.
 Tom : Take care.
 Jerry : You too.

- ครูกับนักศึกษาร่วมกันตอบคำถามจากบทสนทนาว่าประโยคใดเป็นการกล่าวทักทาย และประโยคใดเป็นการกล่าวอำลา
- ครูให้นักศึกษาเดาประโยคที่นักศึกษาได้ยินใน Worksheet 1 Part Two ว่าเป็นประโยค การทักทาย (Greeting) และการกล่าวอำลา (Leave – taking) แบบเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ
- ครูเปิดวีดิทัศน์อีกครั้งให้นักศึกษาฟังและให้นักศึกษาว่าตามหลายๆครั้ง (ครูพูดให้นักศึกษาว่าตามหลายๆครั้ง)
- ครูเปิดวีดิทัศน์ทั้งแบบเป็นทางการ (Formal) และไม่เป็นทางการ (Informal) ให้นักศึกษาดูและว่าตามหลายๆครั้ง

2. ชั้นฝึก

- ครูแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม เพื่อให้แสดงบทบาทสมมุติ โดยการสนทนาแบบเป็นทางการ (Formal)

กลุ่มที่ 1 เป็น Frank

กลุ่มที่ 2 เป็น Professor

- ครูตรวจสอบบทบาทของนักเรียนของนักศึกษาอีกครั้ง

- ครูเปิดวิดีโออีกครั้ง พร้อมทั้งใช้เทคนิค Vision on / Sound off เพื่อให้นักศึกษาได้สวมบทบาทของผู้แสดงในวิดีโอและพูดบทสนทนาที่นักศึกษาได้ฝึกมาแล้ว

- ครูให้นักศึกษาจับคู่โดยให้นักศึกษาหันหน้าเข้าหากัน โดยให้คนหนึ่งเป็น Frank และอีกคนเป็น Professor นักศึกษาฝึกการทักทายโดยใช้บทสนทนา ที่ Frank และ Professor พูด

- ครูสร้างสถานการณ์ใหม่ให้นักศึกษา โดยสมมติว่านักศึกษาพบบุคคลต่างๆ ในตอนเช้า / ตอนบ่าย / ตอนเย็น

Instruction 1: You meet your friend's mother / teacher in the morning / afternoon / evening.

Instruction 2: You meet your friend in the morning / afternoon / evening.

- ครูเลือกนักศึกษามาสาธิตตามบทบาทที่ได้รับ

- ครูให้นักศึกษาจับคู่ฝึกทั้งแบบเป็นทางการ (Formal) และแบบเป็นไม่ทางการ (Informal) อีกครั้งโดยใช้ขั้นตอนดังที่กล่าวมาข้างต้น

- ครูให้นักศึกษาจับฉลาก (Role Card) และแสดงบทบาทตามที่นักศึกษาได้รับ

ตัวอย่างเช่น

Somchai Your friend	Mr. Seksan Teacher	Mrs. Pranee Your friend's mother
------------------------	-----------------------	-------------------------------------

ตอนที่ 3 การแนะนำตนเอง (Introducing oneself)

1. ขั้นนำเสนอ

- ครูให้ Mini context

Andy introduces himself to Peter, his new friend.

- ครูเปิดวิดีโอเรื่องการแนะนำตนเอง (Introducing oneself) ให้นักศึกษาดู โดยครูใช้เทคนิค Vision off / sound on โดยนักศึกษาจะได้ยินเสียงแต่ไม่เห็นภาพ

Andy : Excuse me. I don't think we've met.

May I introduce myself? My name is Andy Downer.

Peter : How do you do? I'm Peter Keith.

Pleased to meet you.

Andy : How do you do?

Pleased to meet you, too.

- ครูถามนักศึกษาว่าได้ยินอะไรบ้างจากวิดีโอ มีคนกี่คนในบทสนทนา และน่าจะมี
ความหมายว่าอย่างไร ให้นักศึกษาช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้ยิน

- ครูเปิดวีดิทัศน์อีกครั้งโดยให้นักศึกษาดูภาพพร้อมกับฟังเสียงการสนทนาไปด้วยและให้นักศึกษาว่าตามหลาย ๆ ครั้ง

- ครูพูดบทสนทนาดังกล่าวและให้นักศึกษาว่าตามอีกครั้ง และให้นักศึกษาฝึกพูดอีกครั้ง

- ครูอธิบายให้นักศึกษาฟังถึงการแนะนำตนเอง ว่ามี 2 แบบ คือแบบที่เป็นทางการ (Formal) อย่างที่นักศึกษาได้ดูไปแล้ว และแบบไม่เป็นทางการ (Informal)

- ครูเปิดวีดิทัศน์การแนะนำตนเองแบบไม่เป็นทางการให้นักศึกษาดู พร้อมทั้งให้นักศึกษาดังใจฟังและช่วยกันบอกคำพูดที่นักศึกษาได้ยิน ครูเขียนบทสนทนาที่นักศึกษาบอกบนกระดาน

Michael : Hi. My name is Michael Parker.

Jennifer : I'm Jennifer Yang.

Michael : It's nice to meet you, Jennifer.

Jennifer : It's nice to meet you, too.

Michael : I'm sorry. What's your last name again?

Jennifer : It's Yang.

- ครูเปิดวีดิทัศน์ให้นักศึกษาฟังอีกครั้งและหยุดหลังจากจบประโยคทุกประโยคเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกพูดตาม

- ครูใช้เทคนิค Vision On / Sound off เพื่อให้นักศึกษาฝึกพูดแทนผู้แสดงและแสดงบทบาทตามวีดิทัศน์

2. ขั้นฝึก

- ในขั้นนี้ นักศึกษาจะต้องทักทายและแนะนำตนเอง

- ครูให้นักศึกษายืนเป็นวงกลม 2 วงซ้อนกันโดย จำนวนนักศึกษาวางใน และวงนอกมีจำนวนเท่ากัน การยืนเว้นระยะห่างประมาณ 2 ก้าว เปิดเพลง และให้นักศึกษาเดินสวนกัน พอเพลงหยุด ให้ผู้ที่อยู่วงนอก – ในหันหน้าเข้าหากันแต่ละคู่ได้ตอบสนทนาโดยใครจะเริ่มก่อนก็ได้และใช้ชื่อจริงในการสนทนา โดยเมื่อนักศึกษาถาม – ตอบเสร็จ ครูเปิดเพลงต่อ แล้วหยุดเพลง โดยพยายามหลีกเลี่ยงการที่นักศึกษาสงสนทนากับคนเดิม ทำเช่นนี้ต่อไปอีก 3 – 4 ครั้ง

3. ขั้นนำไปใช้ในห้องเรียน

- ครูให้นักศึกษากลุ่มทดลองไปฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาในห้องเรียนกับอาจารย์ นอกห้องเรียนโดยเนื้อหาที่จะฝึกสนทนาในสัปดาห์นี้ คือ การทักทาย (Greeting) การแนะนำตนเอง (Introducing oneself) และการอำลา (Leave – taking)

การประเมินผล

1. แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง – พูดของนักศึกษา / อาจารย์คู่สนทนา / อาจารย์ผู้สอนซึ่งประเมินจากแถบบันทึกเสียง
2. บันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา
3. แถบบันทึกเสียงที่บันทึกการสนทนาที่นักศึกษาเลือกครั้งที่นักศึกษาพอใจที่สุด

Worksheet 1

Instructions: Look at the expressions below put a tick (✓) in an appropriate box and check which one is Formal or which one is Informal.

	Part One		Part Two	
	Greeting	Leave- taking	Formal	Informal
1. Good morning, Professor.	☐	☐	☐	☐
2. I must go now.	☐	☐	☐	☐
3. Hi. Johnny.	☐	☐	☐	☐
4. How are you today?	☐	☐	☐	☐
5. Hello.	☐	☐	☐	☐
6. Good bye.	☐	☐	☐	☐
7. Very well, thank you.	☐	☐	☐	☐
8. Take care of yourself.	☐	☐	☐	☐
9. How are things?	☐	☐	☐	☐
10. See you later / again.	☐	☐	☐	☐

แผนการสอนที่ 2

การแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น (Introducing oneself and someone)

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักศึกษาสามารถ แนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น เป็นภาษาอังกฤษ ได้อย่างเหมาะสม

เนื้อหาภาษา :

การแนะนำผู้อื่น Ways to introduce someone

Formal

I'd like you to meet(Mr. Timothy)....

He's ... (my director)....

...(Mr. Timothy) this is...(Mr. Somsak)

from.....(ABC Company)...

How do you do?

Nice to meet you, too.

How do you do?

Nice to meet you.

Informal

....(Jack)...., this is my friend,....(Joy)...

...(Joy)...., this is...(Jack).....

Hello, ...(Jack).....

Nice to meet you, too.

Hi.....(Joy)....

Nice to meet you.

สื่อการเรียนการสอน : วิดีทัศน์จากสื่อทางไกลเรื่อง (Introducing oneself and someone)

คาบการสอน : 3 คาบ 150 นาที

ขั้นตอนการสอน

1. ขั้นนำเสนอ

- ครูนำเสนอโดยการทบทวนการกล่าวทักทาย การแนะนำตนเอง โดยการเลือกกลุ่ม นักศึกษามากกล่าวทักทายและแนะนำตนเอง โดยการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play)
- ครูให้นักศึกษาขึ้นเป็นวงกลม 1 วง และให้นักศึกษาโยนลูกบอลให้ใครก็ได้ เมื่อใคร ได้รับลูกบอลก็จะกล่าวทักทายและแนะนำตนเอง (ครูสาธิตกิจกรรมให้นักศึกษาดู)
- ครูอธิบายให้นักศึกษาว่านอกจากการแนะนำตนเองแล้ว นักศึกษาสามารถแนะนำบุคคลอื่นๆให้รู้จักกันได้ด้วย โดยการแนะนำบุคคลอื่นให้รู้จักกันมี 2 แบบ คือ แบบเป็นทางการ และแบบไม่เป็นทางการ
- ครูเปิดวิดีโอทัศน์ โดยใช้เทคนิค Vision off / sound on ให้นักศึกษาฟังและถามว่าได้ยินชื่อใครบ้าง และให้นักศึกษาเดาว่าคนในเทปกำลังทำอะไร

Peter : I'd like you to meet Mr. Brown.

He is my Director.

Mr. Brown, this is Mr. Vincent from XYZ Company.

Mr. Brown : How do you do? Nice to meet you.

Mr. Vincent : How do you do ? Nice to meet you, too.

- ครูเปิดวีดิทัศน์ให้นักเรียนดูพร้อมกับฟังเสียง Vision On / Sound On อีกครั้ง และให้นักศึกษาว่าตามหลาย ๆ ครั้ง (ครูพูดและให้นักศึกษาว่าตามหลาย ๆ ครั้ง)

- ครูเปิดวีดิทัศน์โดยใช้เทคนิค Vision on / Sound off และให้นักศึกษาสวมบทบาทสนทนาแทนผู้แสดงโดยใช้บทสนทนาที่ได้ฝึกมา

- ครูสร้างสถานการณ์ใหม่ โดย ครูเปิดวีดิทัศน์การแนะนำบุคคลอื่นแบบไม่เป็นทางการ โดยใช้เทคนิค Freeze frame ครูเปิดได้สักครูแล้วหยุด เพื่อให้นักศึกษาเดาบทสนทนาของภาพที่เห็นในจอ และเดาว่าผู้แสดงในวีดิทัศน์จะพูดว่าอย่างไร

Jimmy : Joy, this is my friend, Jack.

Jack, this is Joy.

Jack : Hi! Joy. Nice to meet you.

Joy : Hello, Jack. Nice to meet you, too.

- ครูเปิดวีดิทัศน์ให้นักศึกษาดูและฟัง Vision on / Sound on

- ครูหยุดวีดิทัศน์เมื่อจบประโยคทุกประโยคเพื่อให้นักศึกษาว่าตามหลาย ๆ ครั้ง

- ครูให้นักศึกษาฝึกออกเสียงตามครูอีกครั้งหนึ่ง

- ครูเปิดวีดิทัศน์อีกครั้ง ใช้เทคนิค Vision on / Sound off เพื่อให้นักศึกษาฝึกสนทนาและสวมบทบาทของผู้แสดงในวีดิทัศน์และพูดบทสนทนาตามที่นักศึกษาได้ฝึกมาแล้ว

- ครูเปิดวีดิทัศน์ Vision off / Sound on และให้นักศึกษาแสดงกริยาท่าประกอบการสนทนาที่นักศึกษาได้ยิน

2. ขั้นฝึก

- ครูแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มๆละ 4 คน และให้นักศึกษาแสดงบทบาทสมมติในการแนะนำบุคคลอื่นโดยให้นักศึกษาฝึกทั้งแบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการ โดยให้แสดงบทบาทดัง Worksheet 2

Instructions:

You and other member are participants at an English summer camp. Toss a coin to move. Head, move two squares. Tail, move one squares. Follow the instructions on each square and start conversations. The first person who finishes is the winner .

- ครูขยายใบงานสำหรับขนาดห้องเรียน

- ครูสาธิตกิจกรรมให้นักศึกษาดู

- ครูให้นักศึกษาเริ่มกิจกรรม และครูสังเกต

3. ช้่นนำปไ้ใช้นอกห้องเรียน

- นักศึกษานำเนื้อหาที่เรียนมาในห้องเรียนออกไปฝึกใช้กับอาจารย์นอกห้องเรียน โดยเนื้อหาที่นักศึกษาจะฝึกในสัปดาห์นี้ คือ การแนะบุคคลอื่น

การประเมินผล

1. แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง – พูดของนักศึกษา / อาจารย์คู่สนทนา / อาจารย์ผู้สอนซึ่งประเมินจากแถบบันทึกเสียง
2. บันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา
3. แถบบันทึกเสียงที่บันทึกการสนทนาที่นักศึกษาเลือกครั้งที่นักศึกษาพอใจที่สุด

ใบงานที่ 2 (Worksheet 2)

Game: English Summer camp

Work in groups of 4. Follow the instructions at the bottom of this table.

Introduce a friend to your parents. (They come to visit you at the camp)	Ask another person where he / she comes from.	You see an old friend. Greet him / her.	You introduce your old friend to your teacher.
Introduce yourself to another person at the camp			Introduce two people to one another.
Introduce yourself to a teacher who is a group leader.			
You arrive at the camp. Go to the reception desk and register.	S T A R T	Instructions: You and other member are participants at an English summer camp. Toss a coin to move. Head, move two squares. Tail, move one squares. Follow the instructions on each square and start conversations. The first person who finishes is the winner	F I N I S H
			It's time to go home. Say good bye.

แผนการสอนที่ 3

การถามและการตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว (Asking and Giving Personal Information)

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักศึกษาสามารถ ถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

เนื้อหาภาษา :

การถามและการตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว Ways to ask and give personal information

Where are you from?	I'm from.....
Where do you come from?	I come from.....
How old are you?	I'm...(18)..years old.
What do you do?	I'm a ...(student)....
How many people are there in your family?	There are(Five)....
Do you have any brothers or sisters?	I have (one brother and two sisters.)
When is your birthday?	My birthday is on.....
Who is your favorite star / singer?	...(Pim)... / (Sunita)....
Who is your best friend?	My best friend is.....
What kinds of fruit / sport / animal / do you like?	I like.....

สื่อการสอน : วิดิทัศน์จากสื่อทางไกล เรื่อง (การพูดคุยเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว Asking and Giving Personal Information) / รูปภาพ

คาบการเรียน : 3 คาบ 150 นาที

ชั้นการสอน :

1. ช้่นนำเสนอ

- ครูนำเสนอด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ เรื่อง การแนะนำตนเองและการแนะนำคนอื่น
- ครูให้นักศึกษาที่สมัครใจที่จะแสดงบทบาทสมมติออกมาแสดงให้เพื่อนดู ตามบทบาทที่ได้รับตาม Cue card

You friend's mother	Miss Penkhae Teacher	Mr. Tanate Director
------------------------	-------------------------	------------------------

- ครูกระตุ้นนักศึกษาให้สนใจเนื้อหาที่จะเรียนโดยการแจก Worksheet 3 Part One ให้นักศึกษาเรียบเรียงบทสนทนาใหม่ให้ถูกต้อง:

- ครูเปิดวิดิทัศน์ให้นักศึกษาดูเพื่อตรวจสอบว่าคำตอบของนักเรียนถูกต้องหรือไม่

- ครูเปิดวิดีโออีกครั้งและหยุดทุกประโยคเพื่อให้นักศึกษาว่าตามหลายๆครั้ง
- ครูอธิบายเพิ่มเติมถึงการสนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวในข้อที่ไม่ปรากฏในวิดีโอ
- ครูพูดและให้นักศึกษาว่าตามหลายๆครั้ง

2. ขั้นฝึก

- ครูสร้างสถานการณ์ใหม่ให้นักศึกษา สมมติว่านักศึกษาไปร่วมเข้าค่ายภาษาอังกฤษที่เขาใหญ่ และให้นักศึกษาแนะนำตนเองกับเพื่อนใหม่ เสร็จแล้วให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว
- ครูกระตุ้นนักศึกษาโดยถามว่าคำถามที่ใช้ถามข้อมูลส่วนตัวมีอะไรบ้าง ให้นักศึกษาช่วยกันตอบ แล้วเขียนบนกระดาน
- ครูจัดให้นักศึกษาดูโดยการแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม A และ B ให้นักศึกษาหันหน้าเข้าหากัน (sit face to face)
- ครูแสดงตัวอย่างใบงานที่ขยายขนาดให้เห็นทั้งห้อง
Worksheet A (ปิดส่วนที่เป็นข้อมูลไว้)
Worksheet B (ปิดส่วนที่เป็นข้อมูลไว้)
- ครูให้นักศึกษาถามและกรอกข้อมูลที่ได้ลงในใบงาน
- ครูถามนักศึกษาอีกครั้งว่านักศึกษาเข้าใจหรือไม่
- ครูให้นักศึกษาจับคู่และนั่งหันหน้าเข้าหากัน ครูแจกใบงาน A และ B
- ครูให้นักศึกษากรอกข้อมูลของตนเองลงในช่อง Yourself
- ครูให้นักศึกษาทำกิจกรรม และครูสังเกตขณะที่นักศึกษาทำกิจกรรม
- หลังจากเสร็จแล้วครูถาม นักศึกษาที่อาสาจะแสดง การแนะนำตนเอง พร้อมทั้งการสนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

3. ขั้นนำไปใช้ในห้องเรียน

- นักศึกษานำเนื้อหาที่เรียนมาในห้องเรียนออกไปฝึกใช้ภาษากับอาจารย์นอกห้องเรียน โดยเนื้อหาที่นักศึกษาคงฝึกในสัปดาห์นี้ คือ การสนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

การประเมินผล

1. แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง – พูดของนักศึกษา / อาจารย์คู่สนทนา / อาจารย์ผู้สอนซึ่งประเมินจากแถบบันทึกเสียง
2. บันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา
3. แถบบันทึกเสียงที่บันทึกการสนทนาที่นักศึกษาเลือกครั้งที่นักศึกษาพอใจที่สุด

Worksheet 3

Part One

Instructions : Rearrange the jumbled conversation to the video given.

1.

- a. Where are you from?
- b. I'm Somsri. Nice to meet you.
- c. Nice to meet you, too.
- d. Bangkok.
- e. Hi, I'm Don. What 's your name?
- f. I come from Sydney. What about you?

Part Two

Instructions : Work with your partner. Complete the box below.

Yourself	Your friend
Name :	Name :
Age :	Age :
Date of birth :	Date of birth :
City :	City :
Family :	Family :
Brothers or sister :	Brothers or sister :
Best friend :	Best friend :
Singer :	Singer :
Star :	Star :
Fruit :	Fruit :

แผนการสอน 4

ตอนที่ 1 การขอโทษ (Apologies)

ตอนที่ 2 การขอบคุณ (Thanks)

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อให้ นักศึกษา กล่าวคำขอโทษและตอบรับคำขอโทษได้อย่างเหมาะสม และ
สอดคล้องกับสถานการณ์

2. เพื่อให้ นักศึกษา กล่าวคำขอบคุณและตอบรับคำขอบคุณได้อย่างเหมาะสม และ
สอดคล้องกับสถานการณ์

เนื้อหาภาษา :

Ways to apologize		
Apology: Informal	Reason / Promise	Accepting for an apology
Oh! Sorry.....	I haven't got it.	That's OK.
I'm very sorry.	I didn't see it.	That's alright.
I'm so sorry.	I didn't mean it	It doesn't matter.
I'm really sorry.	I for got it.	Don't worry about it.
I'm terribly sorry.	I didn't know.	Don't mention it.
I'm awfully sorry.	I'll try not to.	No problem.
I'm afraid I can't.	I'll try to be more careful.	Never mind.
		It's nothing.
		It's really of no importance.
Formal / written		
I'd like to apologize.....		
I must apologize for.....		
I do apologize for.....		
Please accept my apology for..		

Ways to express thanks	
Expressing thanks	Accepting thanks
Thanks.	You're welcome.
Thank you.	You're quite welcome.
Thank a lot.	Don't mention it.
Many thanks.	Not at all.

Thank you very much.	No problem.
Thank you for your kindness.	It was really nothing.
Thank you for your trouble.	It was my pleasure.
I appreciate your kindness.	It's my pleasure to help you.
I'm very grateful to you.	
That's very kind of you.	

สื่อการเรียนการสอน : วิดีทัศน์จากสื่อทางไกล เรื่อง Apologies and Thanks

คาบการสอน : 3 คาบ 150 นาที

ขั้นตอนการสอน

ตอนที่ 1 การขอโทษ (Apologies)

1. ขั้นนำเสนอ

- ครูนำเสนอเนื้อหาที่จะเรียนโดยให้นักศึกษา ดูรูปภาพ 3 ภาพ และจับคู่ภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

1. I'm sorry. I haven't done my home work. I forgot.

2. I'm sorry. I'm late. My motorbike had a flat tyre.

3. I'm terribly sorry. I've broken your glass.

- ครูและนักศึกษาช่วยกันตอบ

- ครูเปิดวิดีโอ และ Pause ให้นักศึกษาช่วยกันเดาว่าผู้แสดงจะพูดว่าอย่างไรได้ที่ เห็น

- ครูเปิดวิดีโอทั้งเสียงและภาพ (Vision on / Sound on) เพื่อให้นักศึกษาตรวจคำตอบ

พร้อมกัน

- ครูเปิดวิดีโออีกครั้ง และหยุดทุกประโยคเพื่อให้นักศึกษาพูดตามหลายครั้ง

- ครูนำเสนอบทสนทนาใหม่ โดยใช้วิดีโอ

- ครูเปิดวิดีโอให้นักศึกษาฟัง เทคนิค Vision on / Sound off ให้นักศึกษาบอกประโยค

ที่นักศึกษาได้ยิน และช่วยกันสรุปเรื่องราว

- ครูเปิดวิดีโอและให้นักศึกษาว่าตามหลายครั้ง

- ครูนำเสนอวิธีการกล่าวคำขอโทษและการตอบรับว่ามีหลายแบบโดยการแจกเอกสาร

ประกอบการสอน เรื่อง การขอโทษ

- ครูพูดและให้นักศึกษาว่าตามหลายครั้ง

2. ขั้นฝึกหัด

- ครูแจกใบงานให้นักศึกษา และให้นักศึกษาฟังบทสนทนาจากเทป และเติมบทสนทนาลงในช่องว่างให้ถูกต้องและเหมาะสม

- ครูเปิดเทปให้นักศึกษาฟัง (เรื่องเกี่ยวกับ George, Mike and Jane)

- ครูเปิดเทปให้นักศึกษาฟังอีกครั้งให้นักศึกษาตรวจคำตอบพร้อมกัน

- ครูแบ่งนักศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม

กลุ่ม A เป็น George

กลุ่ม B เป็น Mike

กลุ่ม C เป็น Jane

- ครูให้นักศึกษาฝึกตามบทสนทนา ครูสังเกตการออกเสียงของนักศึกษา
- ครูสร้างสถานการณ์ใหม่ให้นักศึกษา และให้นักศึกษาจับคู่พร้อมทั้งนั่ง หันหน้าเข้าหากัน
- ครูแจก Role card ให้นักศึกษาแต่ละคู่ แต่ละคนจะบทบาทที่ต่างกัน

Step on Nipa's foot	Break the window
------------------------	---------------------

- ครูตรวจสอบบทบาทของนักศึกษา
- ครูให้นักศึกษาฝึกบทสนทนาตาม Role card ที่ได้รับ
- ครูให้นักศึกษาที่อาสามาแสดงบทบาทสมมติตามบทบาทที่ได้รับ

ตอนที่ 2 การกล่าวคำขอบคุณ (Thanks)

ขั้นตอนการสอน

1. ขั้นนำเสนอ

- ครูให้นักศึกษาฟังเทป และถามนักศึกษาวว่าได้ยินประโยคอะไรบ้าง และนักศึกษาช่วยกัน

สรุปเนื้อหาที่ได้ยิน

Jim : Would you like something to drink?

Sam : Anything for me.

Jim : Here is an orange juice.

Sam : Oh, Thank you very much.

Jim : No problem.

- ครูเปิดเทปและให้นักศึกษาตรวจคำตอบ
- ครูเปิดเทปและให้นักศึกษาว่าตามหลายๆครั้ง
- ครูแบ่งนักศึกษออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม A และ กลุ่ม B
- ครูให้นักศึกษาสนทนาโดยใช้บทสนทนาที่นักศึกษาได้ฝึกมาแล้ว
- ครูนำเสนอวิธีการกล่าวขอบคุณหลายแบบโดยการนำเสนอผ่านวีดิทัศน์และเทปตัวอย่างบทสนทนา

Monika : What's wrong, sir?

Mr. Bean : I don't know. The photocopier doesn't work.

Monika : Let me have a look. Oh, there's no paper in the tray.

I think it's all right.

Mr. Bean : Monika. I don't have any idea about the machine.

Monika : You're welcome.

- ครูแจกเอกสารประกอบการสอนที่เกี่ยวกับการกล่าวขอบคุณและการตอบรับคำขอบคุณ
- ครูพูดและให้นักศึกษาว่าตามหลายๆครั้ง

2. ขั้นฝึกหัด

- ครูให้นักศึกษาจับคู่กัน โดยแต่ละคนจะได้รับบทบาทที่แตกต่างกันตามที่นักศึกษาจับฉลาก (Role card) ได้ เช่น

A : Your friend give you a birthday present.

B : You got a birthday present from your friend.

- ครูให้นักศึกษาแสดงบทบาทสมมติตามบทบาทที่นักศึกษาได้รับ
 - ครูสังเกตการณ์สนทนาของนักศึกษา
 - เมื่อนักศึกษาพูดเสร็จแล้วครูให้นักศึกษาจับสลากใหม่ (Role card) และนักศึกษาแสดงบทบาทตามบทบาทที่ได้รับ

3. ขั้นนำไปใช้ในห้องเรียน

ครูให้นักศึกษากลุ่มทดลองไปฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาในห้องเรียนกับอาจารย์นอกห้องเรียน โดยเนื้อหาสัปดาห์นี้ คือ การกล่าวคำขอโทษ และคำขอบคุณ

การประเมินผล

4. แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง – พูดของนักศึกษา / อาจารย์คู่สนทนา / อาจารย์ผู้สอนซึ่งประเมินจากแถบบันทึกเสียง
5. บันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา
6. แถบบันทึกเสียงที่บันทึกการสนทนาที่นักศึกษาเลือกครั้งที่นักศึกษาพอใจที่สุด

Worksheet

Instructions: Listen and fill the expressions to complete the conversation.

One morning Jane is late for work. George, the manager, is very worried .

George : Mike, where is Jane? It's almost ten o'clock. I want her to present
the new project in the morni ng.

Mike : She hasn't arrived yet. Maybe or something.

George : She usually comes late. You'd better.....present instead.

Mike : Here she is now.

Jane : Hello, ... I had a flat tyre.

George : Well, ... I hope this is the last time that you're late.

Jane : I'll try to come on time.

George : Okay. Let's go to the meeting room.

แผนการสอนที่ 5

การพูดคุยเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง (Free time Activities)

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ นักศึกษาสามารถพูดสนทนาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของนักศึกษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

เนื้อหาภาษา : What do you like to do in your free time?

I like to

I like..... (playing football).....

Do you like playing tennis?

Do you like playing golf?

Do you like swimming?

Why do you like it?

สื่อการเรียนการสอน : รูปภาพ สื่อของจริง วีดิทัศน์

คาบการสอน : 3 คาบ 150 นาที

ขั้นตอนการสอน

1. ชี้นำเสนอ

- ครูถามนักศึกษาว่า เวลาว่างนักศึกษาชอบทำอะไรบ้าง ให้นักศึกษาตอบและออกมาเขียน

ที่กระดาน

- ครูแจกใบงานให้นักศึกษาจับคู่กิจกรรมที่ผู้คนชอบทำในเวลาว่างกับประโยค

ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง

- ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำตอบ

- ครูพูดและให้นักศึกษาว่าตามหลาย ๆ ครั้ง

- ครูเปิดวีดิทัศน์เกี่ยวกับการสนทนาถึงการใช้เวลาว่าง ระหว่างดูวีดิทัศน์ครูให้นักศึกษาฟัง

ว่า George ชอบทำอะไรในเวลาว่าง

- ครูเปิดวีดิทัศน์และหยุดทุกประโยคเพื่อให้นักศึกษาว่าตามหลาย ๆ ครั้ง

- ครูนำเสนอรูปแบบการสนทนาเกี่ยวกับการสนทนาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างโดยการแจก

เอกสารประกอบการสอน

- ครูพูดตามเอกสารประกอบการสอนและให้นักศึกษาว่าตามหลายครั้ง

2. ชี้นำฝึกหัด

- ครูแจกใบงานให้นักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาสอบถามเพื่อนถึงการใช้เวลาว่าง โดยใช้

คำถามที่ได้เรียนมา

- ระหว่างที่นักศึกษาทำกิจกรรมอยู่นั้น ครูสังเกตการสนทนาของนักศึกษา

- ครูสุ่มนักศึกษา 2 -3 คู่มาแสดงการสนทนาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของนักศึกษา

3. ชี้นำไปใช้ในห้องเรียน

- ครูให้นักศึกษากลุ่มทดลองไปฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาในห้องเรียนไปฝึกพูดกับอาจารย์คู่สนทนนอกห้องเรียน โดยเนื้อหาที่ฝึกสัปดาห์นี้ คือ การสนทนาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง

การประเมินผล

7. แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง – พูดของนักศึกษา / อาจารย์คู่สนทนา / อาจารย์ผู้สอนซึ่งประเมินจากแถบบันทึกเสียง
8. บันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา
9. แถบบันทึกเสียงที่บันทึกการสนทนาที่นักศึกษาเลือกครั้งที่นักศึกษาพอใจที่สุด

Worksheet 5

Instructions: Ask your friend about free time activities and fill in the blank.

	Name	Free time activities
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11		
12		
13		
14		
15		

แผนการสอนที่ 8

การแนะนำทิศทางและสถานที่ (Directions and Locations)

วัตถุประสงค์: เพื่อให้ นักศึกษาสามารถบอกหรือแนะนำทิศทางหรือสถานที่ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

เนื้อหาภาษา: การแนะนำทิศทางและสถานที่ (Directions and Locations)

1. Asking directions

Excuse me,	could you tell me	the way to, please?
	do you know	how to go to, please?
	can you direct me	to....., please?
	can you tell me	how do I get to....., please?
		where.....is, please?

2. Giving directions

2.1 Location

It's	on	Silom Road.
	opposite	the police station.
	next to	the bank.
	in front of	the cinema.
	behind	the hotel.
	at the junction of	Silom and Rama V Roads.
	on the corner of	Silom Road.

2.2 Tell the way.

Walk	straight	along this road.
Go		down.
Drive		across the park,

until you	come to	the crossroads.
	get	the traffic lights.
as far as	-	the roundabout.

Turn right (left)		at the end of the road.
		at the crossroads.
		at Dusit thani Hotel.

Turn right (left) into Silom Road.

Take the first (second, third) street on the right which is Silom Road.

Go through the crossroads.

Go over the river.

Go past the bank.

3. Saying you don't know the way.

I'm sorry, I have no idea.

I'm sorry, I don't know. I'm a stranger.

สื่อการเรียนการสอน : แผนที่ / รูปภาพ

คาบการสอน : 3 คาบ 150 นาที

ขั้นตอนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูนำเสนอเนื้อหาบทเรียนโดยให้นักศึกษาทำกิจกรรม
- ครูแจก Worksheet Part One นักศึกษาและให้นักศึกษาฟังเพลงและจับคู่การบอกทิศทาง

กับรูปภาพโดยนักศึกษาเขียนหมายเลขในรูปภาพ

Listen to the directions and put the numbers under each picture it is described.

- ครูและนักเรียนช่วยกันตอบคำถามโดยการฟังเพลงอีกครั้ง

2. ขั้นนำเสนอ

- ครูให้นักศึกษาฟังเพลงอีกครั้งและเขียนการบอกทิศทาง (Directions) ในแต่ละรูปภาพให้

ถูกต้อง

- ครูเปิดเพลงและให้นักศึกษาว่าตามหลายๆครั้ง
- ครูแจกเอกสารเกี่ยวกับการบอกทิศทางและสถานที่ให้นักศึกษา
- ครูพูดและให้นักศึกษาว่าตามหลายๆครั้ง
- ครูแบ่งนักศึกษากลุ่มละ 5 คน ครูแจก Worksheet Part Two และให้นักศึกษาตอบ

คำถามใน Worksheet ให้ถูกต้อง (ขณะที่นักศึกษาทำกิจกรรมครูสังเกต)

- ครูและนักศึกษาช่วยกันตอบคำถาม
- ครูให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาแสดงบทสนทนา

3. ขั้นฝึก

- ครูให้นักศึกษานั่งหันหน้าเข้าหากัน (Sit face to face)
- ครูแจก Worksheet Part Three

Student A ได้ Worksheet A

Student B ได้ Worksheet B

- ครูบอกนักศึกษาว่า Worksheet ของนักศึกษาไม่เหมือนกัน ดังนั้นให้นักศึกษาปิด

Worksheet ไว้

- ครูสาธิตกิจกรรมให้นักศึกษาดู
- ครูให้ Instructions

Ask and given direction based on the situation given. Then write the names of places you want to go on the correct buildings. When finished, compare with your partner.

Student A : wants direction for the following places:

From	To
1. The station	The hotel
2. The hotel	The post office
3. The post office	The police station
4. The police station	The department store
5. The department store	The restaurant

Student B : wants directions for the following places:

From	To
1. The station	The museum
2. The museum	The chemist's
3. The chemist's	The hospital
4. The hospital	The cinema
5. The cinema	The pub

- ครูตรวจสอบบทบาทของนักศึกษา
- ครูให้นักศึกษาทำกิจกรรม (ครูสังเกตการณ์สนทนาของนักศึกษา)
- ครูให้นักศึกษาออกมาแสดงบทสนทนาการสอบถามทิศทาง

3. ชื่อนำไปใช้ในห้องเรียน

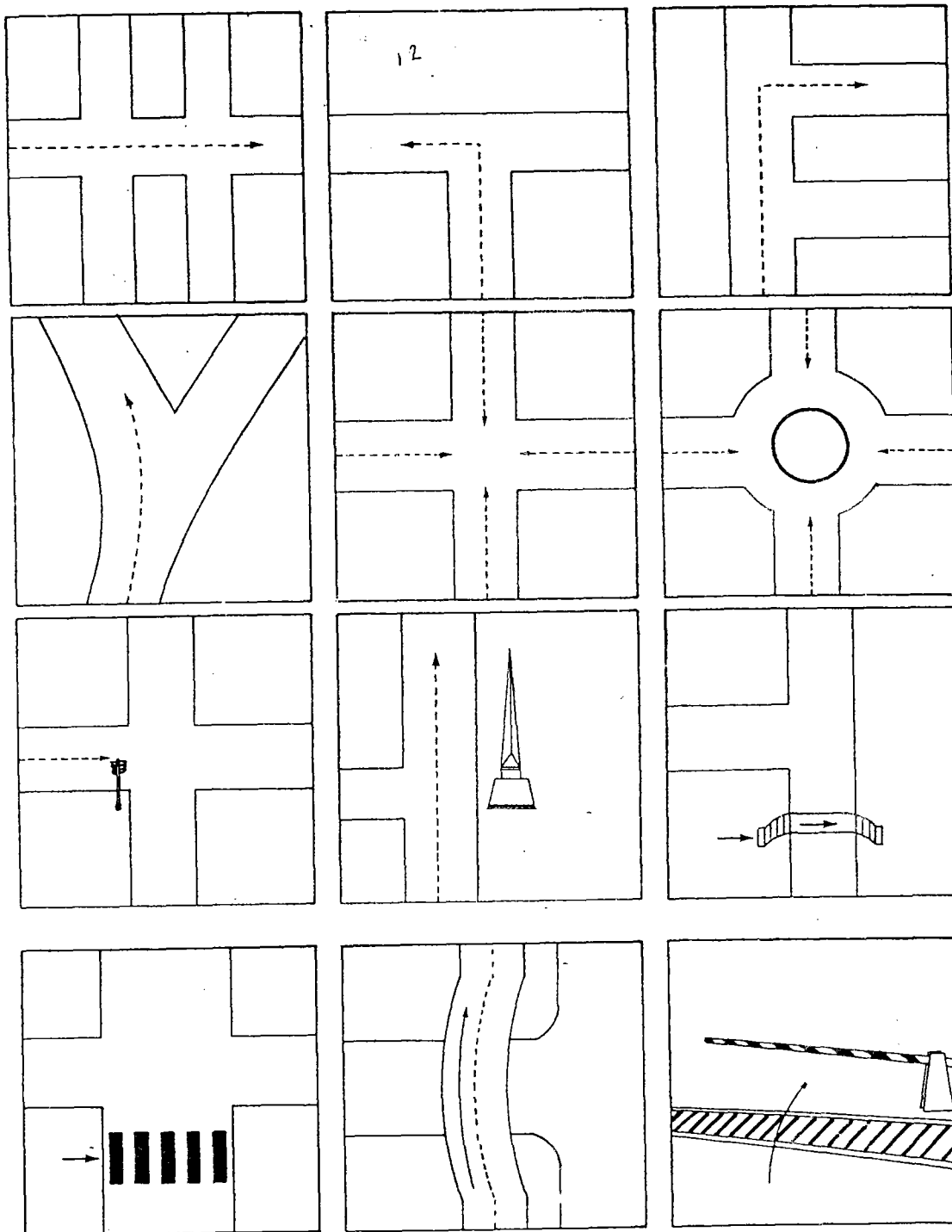
- ครูให้นักศึกษากลุ่มทดลองไปฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาในห้องเรียนกับอาจารย์
นอกห้องเรียนโดยเนื้อหาที่จะฝึกสนทนาในสัปดาห์นี้ คือ การทักทาย (Greeting) การแนะนำตนเอง (Introducing oneself) และการอำลา (Leave – taking)

การประเมินผล

10. แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง – พูดของนักศึกษา / อาจารย์ผู้สนทนา / ผู้วิจัยซึ่งประเมินจากแถบบันทึกเสียง
11. บันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา ของนักศึกษา
12. แถบบันทึกเสียงที่บันทึกการสนทนาที่นักศึกษาเลือกครั้งที่นักศึกษาพอใจที่สุด

Worksheet**Part One**

Instructions: Listen to the directions and put the correct numbers under each picture it is described.

Worksheet

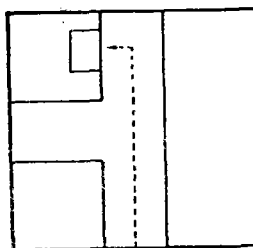
Part Two

Instructions: Look at the picture below. Choose the reply given to complete the dialogue.

- Yes, go under the foot bridge (crossover). It's on the corner opposite the hospital.
- It's at the end of the street on your left.
- Go past two T-junctions, it's on your right.
- Turn right at the corner and it's on the left -hand corner.
- Go straight ahead for two blocks and turn left. It's on your left.

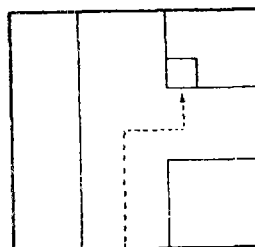
1. A: Where is the library?

B:

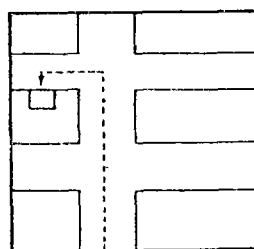
2. A: I'm looking for the drugstore.

B:

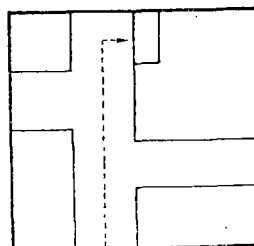
3. A: Could you tell me where the museum is?

B:

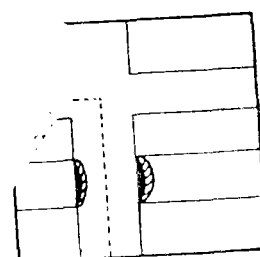
4. A: Do you know where the nearest bank is?

B:

5. A: Excuse me, Could you tell me how to get to the Bangkok Bank, please?

B:

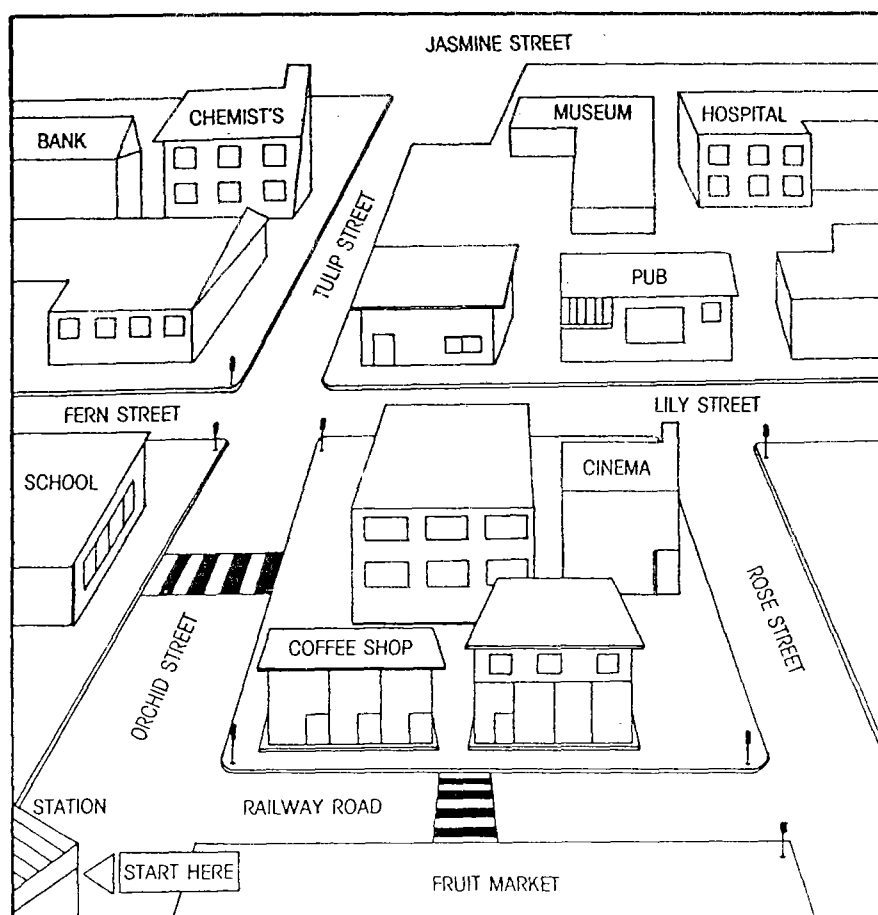
Worksheet A

Part Three

Instructions: Ask and given direction based on the situation given. Then write the names of places you want to go on the correct buildings. When finished, compare with your partner.

Student A : wants direction for the following

From	To
6. The station	The hotel
7. The hotel	The post office
8. The post office	The police station
9. The police station	The department store
10. The department store	The restaurant

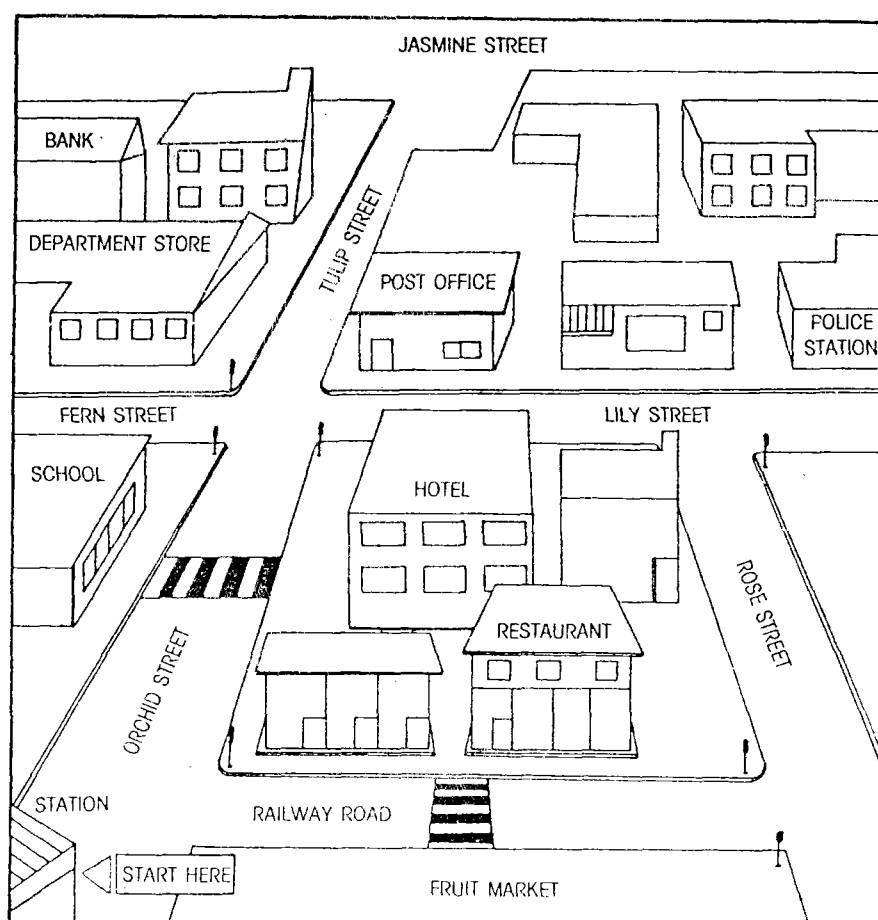
Worksheet B

Part Three

Instructions: Ask and given direction based on the situation given. Then write the names of places you want to go on the correct buildings. When finished, compare with your partner.

Student B : wants directions for the following places.

From	To
6. The station	The museum
7. The museum	The chemist's
8. The chemist's	The hospital
9. The hospital	The cinema
10. The cinema	The pub

ภาคผนวก ข

ผลการทดลอง

1. คะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
จากการประเมินของอาจารย์ผู้ประเมิน 3 คน
2. คะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
จากการประเมินตนเองของนักศึกษา
3. คะแนนเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 8 คะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการ
ทดลองของกลุ่มทดลอง จากการประเมินของอาจารย์ผู้ประเมิน 3 คน

คนที่	คะแนนก่อนการ ทดลอง (30 คะแนน)	คะแนนหลังการ ทดลอง (30 คะแนน)	ผลต่างของคะแนน
1	6.00	25.66	19.66
2	7.33	29.00	21.67
3	12.67	29.33	16.67
4	6.33	24.33	18.00
5	12.33	23.33	11.00
6	6.00	25.00	19.00
7	6.00	21.00	15.00

ตาราง 9 คะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการ
ทดลองของกลุ่มทดลอง จากการประเมินตนเองของนักศึกษา

คนที่	คะแนนก่อนการ ทดลอง (30 คะแนน)	คะแนนหลังการ ทดลอง (30 คะแนน)	ผลต่างของคะแนน
1	6.00	25.00	19.00
2	6.00	29.00	23.00
3	6.00	28.00	22.00
4	6.00	25.00	19.00
5	7.00	23.00	16.00
6	6.00	21.00	15.00
7	6.00	25.00	19.00

ตาราง 10 คะแนนเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

คนที่	คะแนนก่อนการ ทดลอง (30 คะแนน)	คะแนนหลังการ ทดลอง (30 คะแนน)	ผลต่างของคะแนน D
1	66	91	25
2	53	87	34
3	62	93	31
4	60	91	31
5	61	88	27
6	61	87	26
7	54	92	38

ภาคผนวก ค

1. ตัวอย่างแบบประเมินตนเอง
2. ตัวอย่างแบบประเมินความสามารถของนักศึกษาโดยอาจารย์
3. ตัวอย่างบันทึกการเรียนรู้หลังการสนทนา
4. ตัวอย่างการสนทนา

แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน

อาจารย์ผู้ประเมิน thc letzing
 ชื่อนักศึกษา Tongtar Buppasiri ชั้น ACAR
 บทเรียนที่..... เรื่อง re-test
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน 6 Jul 02

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
 ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level	5	4	3	2	1
หัวข้อที่ประเมิน / Topic	Excellent	Good	Fair	Almost fair	Poor
Listening Competence					
1. Student understands and is able to respond properly.					✓
2. Student expresses through eye contact, gesture, and properly conveys meaning.					✓
Speaking Competence					
1. Student responds fluently suitable to the dialogue.					✓
2. Student's pronunciation is proper and suitable for the dialogue.					✓
3. Student's grammatical structure is suitable to the dialogue.					✓
4. Student's vocabulary is suitable for conveyance of meaning.					✓
Total					6

Other Comments

Did not know much, very poor
listening and felt nervous

แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน

อาจารย์ผู้ประเมิน..... *Anic Letzing*
 ชื่อนักศึกษา..... *Sarika Hanyangsit*
 บทเรียนที่..... เรื่อง..... *Pre-test*
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน..... *6 Jul 02*

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
 ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level	5	4	3	2	1
หัวข้อที่ประเมิน / Topic	Excellent	Good	Fair	Almost fair	Poor
Listening Competence					
1. Student understands and is able to respond properly.				✓	
2. Student expresses through eye contact, gesture, and properly conveys meaning.					✓
Speaking Competence					
1. Student responds fluently suitable to the dialogue.					✓
2. Student's pronunciation is proper and suitable for the dialogue.					✓
3. Student's grammatical structure is suitable to the dialogue.					✓
4. Student's vocabulary is suitable for conveyance of meaning.					✓
Total					7

Other Comments

..... *Very nervous*

แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน

อาจารย์ผู้ประเมิน.....*Anic Letzring*.....
 ชื่อนักศึกษา.....*Chawitree Manonwan*.....
 บทเรียนที่.....*Pre-test*.....
 ครั้งที่.....*6 Jul 02*.....

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
 ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level	5 Excellent	4 Good	3 Fair	2 Almost fair	1 Poor
หัวข้อที่ประเมิน / Topic					
Listening Competence					
1. Student understands and is able to respond properly.			✓		
2. Student expresses through eye contact, gesture, and properly conveys meaning.				✓	
Speaking Competence					
1. Student responds fluently suitable to the dialogue.				✓	
2. Student's pronunciation is proper and suitable for the dialogue.					✓
3. Student's grammatical structure is suitable to the dialogue.				✓	
4. Student's vocabulary is suitable for conveyance of meaning.				✓	
Total			3	8	1

Other Comments

Very quiet, not loud enough. Needs to speak much louder in order to be understood. But I think she understood a lot of what I asked her.

แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน

อาจารย์ผู้ประเมิน.....*Anic Letzing*.....
 ชื่อนักศึกษา.....*Asuporn Supiron*..... ชั้น.....*AC 4R*.....
 บทเรียนที่..... เรื่อง.....*Pre-test*.....
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน.....*6 Jul 02*.....

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
 ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level	5	4	3	2	1
หัวข้อที่ประเมิน / Topic	Excellent	Good	Fair	Almost fair	Poor
Listening Competence					
1. Student understands and is able to respond properly.					✓
2. Student expresses through eye contact, gesture, and properly conveys meaning.					✓
Speaking Competence					
1. Student responds fluently suitable to the dialogue.					✓
2. Student's pronunciation is proper and suitable for the dialogue.					✓
3. Student's grammatical structure is suitable to the dialogue.					✓
4. Student's vocabulary is suitable for conveyance of meaning.					✓
Total					6

Other Comments

Very poor comprehension. Did not understand without substantial amount of help.

แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน

อาจารย์ผู้ประเมิน Aric Letzing
 ชื่อนักศึกษา Sarika Hanyangsit ชั้น AC4R
 บทเรียนที่..... เรื่อง Post-test
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน 22 Aug. 02

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
 ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level	5 Excellent	4 Good	3 Fair	2 Almost fair	1 Poor
หัวข้อที่ประเมิน / Topic					
Listening Competence					
1. Student understands and is able to respond properly.		✓			
2. Student expresses through eye contact, gesture, and properly conveys meaning.	✓				
Speaking Competence					
1. Student responds fluently suitable to the dialogue.	✓				
2. Student's pronunciation is proper and suitable for the dialogue.	✓				
3. Student's grammatical structure is suitable to the dialogue.	✓				
4. Student's vocabulary is suitable for conveyance of meaning.	✓				
Total	25	4			29

Other Comments

Very good overall

แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน

อาจารย์ผู้ประเมิน Anic Letzring
 ชื่อนักศึกษา Chawitree Manonthen ชั้น AC4R
 บทเรียนที่..... เรื่อง Post-test
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน 22 Aug 02

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
 ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level	5	4	3	2	1
หัวข้อที่ประเมิน / Topic	Excellent	Good	Fair	Almost fair	Poor
Listening Competence					
1. Student understands and is able to respond properly.	✓				
2. Student expresses through eye contact, gesture, and properly conveys meaning.	✓				
Speaking Competence					
1. Student responds fluently suitable to the dialogue.	✓				
2. Student's pronunciation is proper and suitable for the dialogue.		✓			
3. Student's grammatical structure is suitable to the dialogue.	✓				
4. Student's vocabulary is suitable for conveyance of meaning.	✓				
Total	25	4			
					29

Other Comments

Her voice was very soft. Very
difficult to hear.

แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน

อาจารย์ผู้ประเมิน.....*Aric Letzring*.....
 ชื่อนักศึกษา.....*Amporn Supisorn*..... ชั้น.....*AC4R*.....
 บทเรียนที่..... เรื่อง.....*Post-test*.....
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน.....*22 Aug 02*.....

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
 ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level	5	4	3	2	1
หัวข้อที่ประเมิน / Topic	Excellent	Good	Fair	Almost fair	Poor
Listening Competence					
1. Student understands and is able to respond properly.			✓		
2. Student expresses through eye contact, gesture, and properly conveys meaning.	✓				
Speaking Competence					
1. Student responds fluently suitable to the dialogue.		✓			
2. Student's pronunciation is proper and suitable for the dialogue.		✓			
3. Student's grammatical structure is suitable to the dialogue.		✓			
4. Student's vocabulary is suitable for conveyance of meaning.		✓			
Total	5	16	3		
					24

Other Comments

.....

แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน

อาจารย์ผู้ประเมิน เพ็ญแข วงศ์สุริยา
 ชื่อนักศึกษา ศรวิภา หันกลางสิทธิ์ ชั้น AC 4 R
 บทเรียนที่..... เรื่อง Pretest
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน.....

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
 ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดีมาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา				✓	
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม					✓
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา					✓
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา					✓
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา					✓
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม					✓
รวม				2	5

7

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

ไม่ครบถ้วน วัสดุอุปกรณ์

แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน

อาจารย์ผู้ประเมิน.....
 ชื่อผู้ประเมิน.....
 ชื่อนักศึกษา.....
 บทรียนที่..... เรื่อง.....
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน.....

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
 ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดีมาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา			✓		
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กิริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม				✓	
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา				✓	
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา					✓
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา				✓	
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม				✓	
รวม			3	8	1

12

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

พูดเสียงค่อนข้างเบา เข้าใจบทสนทนาบ้าง

แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน

อาจารย์ผู้ประเมิน SUCHART WANNAKHAO

ชื่อนักศึกษา TONETAR BUPPASIRI ชั้น AC 4.R

บทเรียนที่..... เรื่อง PRETEST

ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน.....

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดี มาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดได้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา					✓
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กิริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม					✓
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดได้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา					✓
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา					✓
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา					✓
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม					✓
รวม					6

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

ไม่เข้าใจ คำถาม ควรปรับปรุงด้านการฟัง ค่อนข้างระมัดระวัง

แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน

อาจารย์ผู้ประเมิน.....SUCHART WANNAKHAO.....

ชื่อนักศึกษา.....AMPORN SUPRICH..... ชั้น.....ACAN.....

บทเรียนที่..... เรื่อง..... PRETEXT.....

ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน.....

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดี มาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา					✓
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม					✓
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา					✓
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา					✓
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา					✓
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม					✓
รวม					6

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....ไม่ค่อยเข้าใจคำถาม มีความพยายามที่จะพูดสนทนา.....
.....
.....

แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน

อาจารย์ผู้ประเมิน Apiradee Starrat
 ชื่อนักศึกษา Methawee Hemathulin ชั้น AC 4R
 บทเรียนที่..... เรื่อง Greeting and introducing oneself
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน July 12, 2002

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
 ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดีมาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดได้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา			✓		
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม			✓		
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดได้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา			✓		
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา			✓		
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา			✓		
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม			✓		
รวม			18		

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

พูดสนทนาได้ดีขึ้น สื่อความพยางามที่จะฟัง และ พูดได้ ตอบ

แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน

อาจารย์ผู้ประเมิน.....Penkhae Wongsuriya.....
 ชื่อนักศึกษา.....Pitsamai Santuy..... ชั้น.....AC 9.12.....
 บทเรียนที่.....เรื่อง.....greeting or introducing oneself.....
 ครั้งที่.....วัน เดือน ปี ที่ประเมิน.....July 11, 2002.....

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
 ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดี มาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา		✓			
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม		✓			
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา			✓		
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา			✓		
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา			✓		
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม		✓			
รวม		12	9		

21

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....

.....

.....

**แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน**

อาจารย์ผู้ประเมิน Kitti
 ชื่อนักศึกษา Yuwadee Boonjan ชั้น ACAR
 บทเรียนที่..... เรื่อง Describing people
 ครั้งที่..... 1..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน August 15, 2002

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
 ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดีมาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา		✓			
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม			✓		
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา			✓		
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา		✓			
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา			✓		
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม		✓			
รวม		12	9		

2/

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

สามารถพูดสนทนาได้ดัง

แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน

อาจารย์ผู้ประเมิน Apiradee Starvat
 ชื่อนักศึกษา PISSAMAI SANTUY ชั้น ACUR
 บทเรียนที่..... เรื่อง Introducing someone
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน July 10, 2002

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
 ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดี มาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา			✓		
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม		✓			
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา			✓		
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา			✓		
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา			✓		
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม			✓		
รวม		4	5		

19

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....

.....

.....

แบบประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับอาจารย์ผู้ประเมิน

อาจารย์ผู้ประเมิน PENKHAE WONGSUKIYA
 ชื่อนักศึกษา METHAWEE HE MATHUIN ชั้น AC&N
 บทเรียนที่..... เรื่อง GREETING & INTRODUCING ONESELF
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน JULY 12, 2002

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะ
 ของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดี มาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา			✓		
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม			✓		
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา			✓		
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา			✓		
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา			✓		
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม			✓		
รวม			18		

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....

แบบประเมินผลความสามารถของตนเองในการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับนักศึกษา

ชื่อนักศึกษา นางสาวณัฏฐา บัวแยง ชั้น AC 4.12
 บทเรียนที่ เรื่อง PRE TEST
 ครั้งที่ วัน เดือน ปี ที่ประเมิน JUNE 15, 2022

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดี มาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา					✓
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม					✓
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา					✓
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา					✓
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา					✓
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม					✓
รวม					6

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

อยากให้อาจารย์ช่วยสอนพิเศษ โดยเฉพาะ คำศัพท์ต่าง ๆ
 สอนทุกอย่างเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ อยากพูดภาษาอังกฤษ
 ในนี้เก่งๆ พอที่จะสนทนากับฝรั่งได้

แบบประเมินผลความสามารถของตนเองในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับนักศึกษา

ชื่อนักศึกษา ก้องดา นูนศิริ ชั้น AC 4 R
 บทเรียนที่ 1 เรื่อง Introducing someone
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน July 1, 2002

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดี มาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา				✓	
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม			✓		
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา			✓		
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา				✓	
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา				✓	
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม			✓		
รวม			9	6	

15

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

มีความรู้สึกลัวที่ฉันเริ่มสนทนาขึ้นมาบ้าง

แบบประเมินผลความสามารถของตนเองในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับนักศึกษา

ชื่อนักศึกษา หิสรุย์ ๒ เสนออยู่ [✓] ชั้น AC 4R
 บทเรียนที่..... เรื่อง Introducing Someone
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน.....

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดี มาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดได้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา			✓		
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม		✓			
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดได้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา			✓		
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา			✓		
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา			✓		
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม			✓		
รวม		4	15		

19

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....

.....

.....

แบบประเมินผลความสามารถของตนเองในการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับนักศึกษา

ชื่อนักศึกษา CHAWITREE MANOLIAN ชั้น AC 4 R
 บทเรียนที่..... เรื่อง GIVING DIRECTION
 ครั้งที่ 1 วัน เดือน ปี ที่ประเมิน.....

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดีมาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา		✓			
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม		✓			
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา		✓			
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา		✓			
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา		✓			
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม		✓			
รวม		24			

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

พูดสื่อสารได้ดีมากนะ หรือ แม้พูดโต้ตอบ ได้ด้วย

แบบประเมินผลความสามารถของตนเองในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับนักศึกษา

ชื่อนักศึกษา Sarika Hanjansit ชั้น AC 4 K
 บทเรียนที่ 3 เรื่อง Apologies and Thanks
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน.....

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดี มาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา			✓		
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม		✓			
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา			✓		
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา			✓		
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา			✓		
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม			✓		
รวม		4	15		

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

รู้สึกอึดอัดในการพูดภาษาอังกฤษ ได้ดีจนเกินไป

แบบประเมินผลความสามารถของตนเองในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับนักศึกษา

ชื่อนักศึกษา อังดา นพศิริ ชั้น AC 41
 บทเรียนที่..... เรื่อง Post test
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน August 22, 2002

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดี มาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดได้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา		✓			
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม	✓				
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดได้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา		✓			
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา		✓			
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา		✓			
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม	✓				
รวม	10	16			

26

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

1. ใจกว้างพอสื่อสารกับอาจารย์ได้ อีกกับตนเอง
 ควรบอกพูดไม่ได้เลย

แบบประเมินผลความสามารถของตนเองในการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักศึกษา

ชื่อนักศึกษา เมษาวี เหมะสุลิน ชั้น AC41
บทเรียนที่..... เรื่อง POSTTEST
ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน 22 สิงหาคม 2545

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะของ
นักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดี มาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดได้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา		✓			
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม			✓		
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดได้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา			✓		
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา		✓			
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา		✓			
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม		✓			
รวม		16	6		

22

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

สามารถพูดได้ดีกว่าทุกครั้งที่ผ่านมา เข้าใจและสื่อ
ทักอาจารย์ ARIC พูดและสามารถตอบได้

แบบประเมินผลความสามารถของตนเองในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับนักศึกษา

ชื่อนักศึกษา อำพร สุวิรัมย์ ชั้น AC 4 R
 บทเรียนที่..... เรื่อง POSTTEST
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน August 22, 2002

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดี มาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา		✓			
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม	✓				
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา		✓			
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา		✓			
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา		✓			
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม		✓			
รวม	5	20			

25

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....

.....

.....

แบบประเมินผลความสามารถของตนเองในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับนักศึกษา

ชื่อนักศึกษา CHAWITREE MANOWAN ชั้น A.C. 42

บทเรียนที่ เรื่อง POSTER

ครั้งที่ วัน เดือน ปี ที่ประเมิน Aug 22, 02

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดี มาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา	✓				
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม	✓				
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา		✓			
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา	✓				
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา	✓				
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม	✓				
รวม	25	4			

29

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

พูดสนทนาได้ดีกว่าครั้งแรกทำเจตนาจะดีกับอาจารย์ AKIC

ตั้งใจมากกว่าสามารถพูดภาษาอังกฤษโต้ตอบกันได้ดี

แบบประเมินผลความสามารถของตนเองในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับนักศึกษา

ชื่อนักศึกษา สาริภา พันธวงษ์ ชั้น AC 42

บทเรียนที่..... เรื่อง Post-test

ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน ๑๑ มี.ค. ๕๕

คำชี้แจง กรุณาประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคุณลักษณะของนักศึกษาในแต่ละข้อ

ระดับ / Level หัวข้อที่ประเมิน / Topic	5 ดี มาก	4 ดี	3 พอใช้	2 เกือบ พอใช้	1 ควร ปรับปรุง
ความสามารถในการฟัง					
1. นักศึกษาฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา		✓			
2. นักศึกษาแสดงออกทางสายตา กริยา ท่าทางในการสื่อความหมายได้เหมาะสม	✓				
ความสามารถในการพูด					
1. นักศึกษาพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา	✓				
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่าง เหมาะสมกับการสนทนา	✓				
3. นักศึกษาพูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับการสนทนา	✓				
4. นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสม	✓				
รวม	๑๕	๔			

๒๙

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....

.....

.....

บันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา

ชื่อนักศึกษา..... เมธิวิทย์ เหมะชูวิทย์..... ชั้น..... A.C.4.E.....
 บทเรียนที่..... เรื่อง..... P.E. - TEST.....
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน.....

คำชี้แจง กรุณานำบันทึกแบบบันทึกหลังการสนทนาตามความเป็นจริงของนักศึกษา

1. นักศึกษาได้ใช้ความรู้ที่เรียนในห้องเรียนไปใช้ในการสนทนาอย่างน้อยเพียงใด เพราะอะไร

- มากที่สุด
 มาก
 ปานกลาง
 น้อย
 ✓ น้อยที่สุด

เหตุผล

ยังไม่ได้เรียนในห้องเรียน

2. ปัญหาที่พบระหว่างการสนทนา

ฟังไม่รู้เรื่อง ตอบไม่ค่อยได้ เรื่องประโยคไม่ถูกต้อง

การแก้ปัญหา

3. จุดเด่นของข้าพเจ้าในการสนทนาครั้งนี้

การตอบเกี่ยวข้องกับจุดประสงค์ เข้าใจบริบทน้อย

4. จุดที่ข้าพเจ้าควรปรับปรุง

การฟัง และ การตอบคำถาม

5. ข้อคิดเห็นอื่นๆ

ต้องการฟังมากขึ้น หรือ อยากให้มีการฝึกสนทนามากขึ้น

บันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา

ชื่อนักศึกษา ห้องตา บุนศิริ ชั้น AC4R
 บทเรียนที่ เรื่อง PRE-TEST
 ครั้งที่ วัน เดือน ปี ที่ประเมิน ๑๕ มิ.ย. ๕๕

คำชี้แจง กรุณานำบันทึกแบบบันทึกหลังการสนทนาตามความเป็นจริงของนักศึกษา

1. นักศึกษาได้ใช้ความรู้ที่เรียนในห้องเรียนไปใช้ในการสนทนาอย่างน้อยเพียงใด เพราะอะไร

- มากที่สุด
 มาก
 ปานกลาง
 น้อย
 ✓ น้อยที่สุด

เหตุผล

เนื่องจาก ยังไม่ ได้ ฝึก เวียน และ ความรู้ที่เราได้ฝึกมา ก็
 น้อย

2. ปัญหาที่พบระหว่างการสนทนา

พูดสนทนา ไม่ได้ อย่ ประหม่า สั้น และ ฟัง อาจารย์ Aric
 ไม่รู้เรื่อง

การแก้ปัญหา

ใจเย็น

3. จุดเด่นของข้าพเจ้าในการสนทนาครั้งนี้

—

4. จุดที่ข้าพเจ้าควรปรับปรุง

อยากฟัง และ พูดภาษา อังกฤษ ใน เก่งกว่านี้ อยากพูดสนทนา
 กับเพื่อน ในได้

5. ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

บันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา

ชื่อนักศึกษาสำหรับ..... นามสกุล..... ชั้น AC4K
 บทเรียนที่..... เรื่อง Post-test
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

คำชี้แจง กรุณานำบันทึกแบบบันทึกหลังการสนทนาตามความเป็นจริงของนักศึกษา

1. นักศึกษาได้ใช้ความรู้ที่เรียนในห้องเรียนไปใช้ในการสนทนาอย่างน้อยเพียงใด เพราะอะไร

✓ มากที่สุด
 มาก
 ปานกลาง
 น้อย
 น้อยที่สุด

เหตุผล

เพราะ การสนทนาเป็นหัวข้อที่เรียนมาแล้วในชั่วโมงเรียน

2. ปัญหาที่พบระหว่างการสนทนา

ฟังไม่ทัน

การแก้ปัญหา

บอกให้อาจารย์ Arie พูดช้าอีกสักรอบ
 I'm sorry, I can't hear.
 again, please. / sorry, again please

3. จุดเด่นของข้าพเจ้าในการสนทนาครั้งนี้

สามารถพูดคุยสนทนาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ไม่มีความประหม่ามาก
 เหมือนครั้งแรก

4. จุดที่ข้าพเจ้าควรปรับปรุง

อาจฟังไม่ทันพูดมากเกินไป ปรับปรุงการฟัง

5. ข้อคิดเห็นอื่นๆ

ได้ประโยชน์จากโครงการนี้มากมายเลยครับ

บันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา

ชื่อนักศึกษา ฌวีตรี มโนวัน ชั้น AC4P
 บทเรียนที่ เรื่อง post test
 ครั้งที่ วัน เดือน ปี ที่ประเมิน ๕๕ ๙ ๙ 45

คำชี้แจง กรุณานำบันทึกแบบบันทึกหลังการสนทนาตามความเป็นจริงของนักศึกษา

1. นักศึกษาได้ใช้ความรู้ที่เรียนในห้องเรียนไปใช้ในการสนทนาอย่างน้อยเพียงใด เพราะอะไร

✓ มากที่สุด
 มาก
 ปานกลาง
 น้อย
 น้อยที่สุด

เหตุผล

เพราะ อาจารย์ ARIC คุณเรื่อที่ได้เรียนมาแล้ว ในน้องเรียน แะเจอได้ฝึก
 ฝึกแล้วอย่างนี้ นอกนั้นก็เรียน

2. ปัญหาที่พบระหว่างการสนทนา

ไม่เข้าใจ ไม่ทัน

 การแก้ปัญหา
 Pardon me I again please
 I'm sorry again please
 could you please say that again

3. จุดเด่นของข้าพเจ้าในการสนทนาครั้งนี้

สามารถพูดภาษาได้ถูกต้อง สนทนาได้ และ อาจารย์ Aric ก็ทำให้ได้
 ดีขึ้น พอใจมาก

4. จุดที่ข้าพเจ้าควรปรับปรุง

ออกเสียง มากขึ้น และ ยังสนทนาไม่เก่ง

5. ข้อคิดเห็นอื่นๆ

ขอบคุณที่ทำให้หนูสามารถ สนทนาได้ ดีขึ้น โดยที่ไม่กลัว
 ของคุณได้ Thank you D

บันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา

ชื่อนักศึกษา... ชวดี ปภังกร ชั้น... Ac 4 R
 บทเรียนที่..... เรื่อง... Post-test
 ครั้งที่..... วัน เดือน ปี ที่ประเมิน... ๑2 Aug ๑2

คำชี้แจง กรุณานำบันทึกแบบบันทึกหลังการสนทนาตามความเป็นจริงของนักศึกษา

1. นักศึกษาได้ใช้ความรู้ที่เรียนในห้องเรียนไปใช้ในการสนทนาอย่างน้อยเพียงใด เพราะอะไร

..... มากที่สุด
 มาก
 ปานกลาง
 น้อย
 น้อยที่สุด

เหตุผล

เนื่องจากเพื่อนที่สนทนา ได้ ปรึกษาถามเอื้อ ในห้องเรียน เมื่อ
พอคนนอกห้องเรียน ทำให้เกิดความสนใจ 10 นาที

2. ปัญหาที่พบระหว่างการสนทนา

ยังไม่ทัน และ ไม่ทัน

การแก้ปัญหา

Pardon me
again please
I'm sorry, I don't understand

3. จุดเด่นของข้าพเจ้าในการสนทนาครั้งนี้

สามารถ สนทนากับ อาจารย์ Aric ได้

4. จุดที่ข้าพเจ้าควรปรับปรุง

การฟัง - อธิบาย สนทนาออกเสียง
ออกเสียง ออกเสียง

5. ข้อคิดเห็นอื่นๆ

ได้รับ ประโยชน์ จาก การสนทนา มาก สนทนา กับ เพื่อนๆ ได้

ตัวอย่างการบันทึกเสียงการสนทนาระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ในสัปดาห์ที่ 2

STUDENT'S TALKING TO THE PARTNER AUDIO-TAPE TRANSCRIPT

NAME CHAWITREE MANOWAN

WEEK 2

Chawitree : Good afternoon Miss Apiradee. How are you?

Miss Apiradee : Fine, thank you, and you?

Chawitree : Fine, thank.

Miss Apiradee : Do we know each other?

I'm sorry, what's your name?

Chawitree : My name is Chawitree Manowan.

Miss Apiradee : Nice to meet you, Chawitree.

Chawitree : Nice to meet you, too.

Miss Apiradee : I'm sorry. What is your last name again?

Chawitree : Manowan.

Miss Apiradee : Manowan, Ok. How do you spell your name Chawitree?

Chawitree : Er..... C-H-A-W-I-T-R-E-E

Miss Apiradee : C-H-A-

Chawitree : Yes

Miss Apiradee : And W-I-T-R-E-E

Chawitree : Yes.

Miss Apiradee : And what's your last name?

Chawitree : (.....) Manowan.

Miss Apiradee : Manowan.

OK. Chawitree Manowan.

Chawitree : Yes.

Miss Apiradee : Ok. How old are you, Chawitree?

Chawitree : nineteen year old.

Miss Apiradee : Nineteen years old. Ok, do you like English?

Chawitree : Yes, I like.

Miss Apiradee : Great, you like English.

Er.. Chawitree, how long have you been learning English ?

Chawitree : Er..... Two hours.

Miss Apiradee : Pardon me Chawitree. I can't hear you.

Chawitree : Two hours.

Miss Apiradee : Two hours? I mean, How long have you been learning?
How long?

Chawitree : Oh...(.....) sorry.

Miss Apiradee : One year, two years, three years, or five years?

Chawitree : Oh..... Oh.....Er..... seven years.

Miss Apiradee : About seven years, good.

Do you like it, is it fun?

Chawitree : Yes, it fun.

Miss Apiradee : Good, Ok. Do you have any brothers or sisters?

Chawitree : I have one sister young.

Miss Apiradee : OK. You have one younger sister.

Chawitree : Yes.

Miss Apiradee : What is her name?

Chawitree : Weeranut Manowan.

Miss Apiradee : Weeranut manowan. OK. Good.

How old is she?

Chawitree : sixteen years old.

Oh.....oh it four O'clock.

I really have to be going. I must go now.

Miss Apiradee : OK. See you later, Chawitree.

Chawitree : See you. Bye.

Miss Apiradee : OK. Bye. Nice to meet you.

Chawitree : Nice to meet you, too.

Miss Apiradee : OK. Bye.

ตัวอย่างการบันทึกเสียงการสนทนาระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ในสัปดาห์ที่ 4

STUDENT'S TALKING TO THE PARTNER AUDIO-TAPE TRANSCRIPT

NAME CHAWITREE MANOWAN

WEEK 4

Chawitree : Good afternoon Miss Penkhae. How are you?

Miss Penkhae : Very well, thank you, and you?

Chawitree : I'm fine, thank you.

Miss Penkhae : Chawitree, how about your weekend?

Chawitree : Er.....I went to Sakonnakorn.

Miss Penkhae : You went to Sakonnakorn. For what?

Chawitree : Oh.....I went buy book.

Miss Penkhae : OK, good. You went to buy books. OK, good for studying ?

Chawitree : Yes, for study.

Miss Penkhae : Where are you going now?

Chawitree : I'm going to the dormitory.

Miss Penkhae : You will went back..... You will go backto the dormitory?

Chawitree : Yes

Miss Penkhae : To take a rest. Oh. How many subject did you learn today?

Chawitree : Er.....two subjects.

Miss Penkhae : It's not many subjects. Are you tired?

Chawitree : Yes, tired.

Miss Penkhae : Yes, because you seem very tired.

Chawitree : Yes.

Miss Penkhae : OK. Go back to take a rest.

Chawitree : Excuse me. Hello, Tongta. How are you?

Tongta : Fine, thank.

Chawitree : Tongta.....I'd like you to meet Miss Penkhae, she is my teacher.

Miss Penkhae, I'd like you to meet Tongta, she is my friend.

Tongta : Good afternoon, Miss Penkhae.

How do you do? It's nice to meet you.

Miss Penkhae : How do you do? It's nice to meet you, too.

Excuse me, your name is Tongta or Tongjai.

Tongta : No. it's Tongta

Miss Penkhae : And how do you spell your name?

Tongtar : T-O-N-G-T-A-R

Miss Penkhae : Tongtar, and what's about your last name?

Tongtar : Buppasiri.

Miss Penkhae : OK. Tongtar Buppasiri.

Tongtar : Yes.

Miss Penkhae : OK. Nice to meet you, Tongtar.

I'm sorry, where are you from?

Tongtar : I come from Nawa.

Miss Penkhae : Oh! Nawa, Nawa is in Nongkhai, right?

Tongtar : No. Nawa is Nakornpanom.

Miss Penkhae : Oh! Nawa is in Nakornpanom. Sorry.

Chawitree : Oh! It's three O'clock. I have an appointment with my mother.

I must go now.

Miss Penkhae : OK. See you later. Take care of yourselves, Tongtar and Chawitree.

Chawitree : Thank you.

Miss Penkhae : See you later. Good bye.

Tongtar : See you later. Good bye.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวเพ็ญแข วงศ์สุริยา
วันเดือนปีเกิด	22 สิงหาคม 2518
สถานที่เกิด	อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	134 หมู่ 12 ตำบลท่าลี่ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี 41110
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	199 หมู่ 3 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร 47160
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ม. 6 โรงเรียนกุมภวาปี อุดรธานี
พ.ศ. 2540	คบ. (ภาษาอังกฤษ) สถาบันราชภัฏอุดรธานี
พ.ศ. 2546	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ